

○ คำฟ้อง

คดีหมายเลขดำที่...../๒๕ ๕๘

สำเนาถูกต้อง

ศาลปกครองกลาง

วันที่.....เดือน.....พฤศจิกายน.....พุทธศักราช ๒๕ ๕๘

ข้าพเจ้า.....สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

โดยนายสังวรณ์ พุ่มเทียน ประธานสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....ปี อาชีพ.....รัฐวิสาหกิจ

อยู่บ้านเลขที่.....ชั้น 2 หมู่ที่.....ถนน-อาคาร กสท โทรคมนาคม ตรอก/ซอย.....ตำบล/แขวง บางรัก.....

อำเภอ/เขต บางรัก จังหวัด กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ ๐๒-๑๐๔-๓๔๐๒, ๐๘๑-๓๔๑๒๑๓๙

โทรสาร ๐๒-๑๐๔-๔๔๕๕

มีความประสงค์ขอฟ้อง สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์

และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่ ๑, คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม ที่ 2, คณะกรรมการกิจการ

กระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่ 3 ผู้ถูกฟ้องคดี

อยู่ที่ ๘๗ ถนน พหลโยธิน ซอย ๘ (สายลม) แขวง สามเสนใน เขต พญาไท

จังหวัด กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐๒-๒๗๑-๐๑๕๑-๖๐

ดังมีข้อความตามที่กล่าวต่อไปนี้

ข้อ ๑. สถานะของคู่กรณี และผู้ที่เกี่ยวข้อง

๑.๑ ผู้ฟ้องคดี เป็นสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้

จดทะเบียนขึ้นตามพระราชบัญญัติแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ.2543 มีหน้าที่ตามมาตรา 40(4)

ดำเนินการและให้ความร่วมมือเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและรักษาผลประโยชน์ของรัฐวิสาหกิจ และมี

วัตถุประสงค์ส่วนหนึ่งตามที่จดทะเบียนไว้ต่อนายทะเบียน ในข้อบังคับข้อ 6(4)ดำเนินการและให้ความ

ร่วมมือเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและรักษาประโยชน์ของ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ทั้ง
ภายในองค์กรและภายนอกองค์กร กล่าวคือผู้ฟ้องคดีเป็นองค์กรตัวแทนของพนักงานของบริษัท กสท
โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ทั้งหมดเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนจากการใช้บริการจากภายนอกและดำเนิน
ดำเนินการคัดค้านและปกป้องตลอดมา อาทิ การปกป้ององค์กรมิให้ได้รับผลกระทบจากการเปิดให้ประมูล
คลื่น 1800 MHz ขอให้คณะกรรมการบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ดำเนินการฟ้องร้อง
ดำเนินคดีกรณีคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช) เปิดประมูลใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่
เพื่อการประกอบกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ 1800 MHz ผู้ฟ้องคดีเป็นองค์กรตัวแทนของรัฐวิสาหกิจมีหน้าที่
ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม อำนวยความสะดวกและให้บริการประชาชน
ตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือ
เจ้าหน้าที่อื่นของรัฐไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย บุคคลผู้มีส่วนได้เสีย สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ บริษัท
กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นองค์กรตัวแทนของพนักงานบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด
(มหาชน) ย่อมมีสิทธิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย และการปฏิบัติหน้าที่ของ
หน่วยงานให้เป็นไปตามหลักนิติธรรม ตามนัยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา
74 และมาตรา 3 วรรค 2 และตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย(ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557
มาตรา 35(3)กลไกที่มีประสิทธิภาพในการป้องกัน ตรวจสอบ และจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งใน
ภาครัฐและเอกชน รวมทั้งกลไกในการกำกับและควบคุมให้การใช้อำนาจรัฐเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวม
ของประเทศชาติและประชาชน รายละเอียดปรากฏตาม พ.ร.บ.แรงงานรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2543 ข้อบังคับ
สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พ.ศ.2550 และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย(ฉบับชั่วคราว) พ.ศ.2557 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข

ผู้ฟ้องจึงเป็นหน่วยงานทางปกครอง ตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และเมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2558 ที่ประชุมคณะกรรมการ สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้มีมติให้สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) โดยนายสังวรณ์ พุ่มเทียน ประธานสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) เป็นผู้ดำเนินคดีทางปกครอง ในการดำเนินคดีปกครองคดีนี้ ผู้ฟ้อง คดี ได้มอบอำนาจให้ นายสมโชค สุขใส เป็นผู้ที่มีอำนาจดำเนินคดีปกครองคดีนี้แทนผู้ฟ้องคดี รวมทั้งให้ นายสมโชค สุขใส มีอำนาจมอบอำนาจให้บุคคลหนึ่งบุคคลใด ไม่ว่าจะ เป็นบุคคลเดียวหรือหลายคนเป็นผู้รับมอบอำนาจช่วง กระทำการโดยลำพังหรือร่วมกันกระทำการดำเนินคดีปกครองคดีนี้แทนต่อไปได้ และให้ผู้รับมอบอำนาจช่วงมีอำนาจ มอบอำนาจช่วงต่อไปได้อีกทอดหนึ่งหรือหลายทอด รายละเอียดปรากฏตามมติที่ประชุม สหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) สำเนาภาพถ่ายหนังสือมอบอำนาจ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 6-7

๑.๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีชื่อเรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน กสทช.” เป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของประธานกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็น “หน่วยงานทางปกครอง” ตามความหมายในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไป และงานธุรการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่น

ความถี่และกำกับกิจการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ นอกจากนี้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังเป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๓ (๔๙) แห่งพระราชกฤษฎีกา กำหนดหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๑.๓ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 มีชื่อเรียกโดยย่อว่า “กทค.” เป็นคณะกรรมการเฉพาะด้าน ซึ่งเป็นหน่วยย่อยภายใน กสทช. (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3) ทำหน้าที่กำกับกิจการประกอบกิจการโทรคมนาคม โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการใดๆ แทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๒๗ (๔)(๖)(๗)(๘) (๙)(๑๐)(๑๑)(๑๒)(๑๓) และ(๑๖) ในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมและกิจการวิทยุคมนาคม และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 มอบหมาย ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ซึ่งก็คือมีอำนาจในการออกมติใดๆ เกี่ยวกับการกำกับกิจการประกอบกิจการโทรคมนาคม ที่มีผลต่อบุคคลตามที่พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวให้อำนาจไว้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 จึงเป็น “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ตามความหมายในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

๑.๔ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 มีชื่อเรียกโดยย่อว่า “กสทช.” เป็นองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งก็คือมีอำนาจในการออกกฎ คำสั่ง หรือมติใด ๆ ที่มีผลต่อบุคคลตามที่

พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวให้อำนาจไว้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 จึงเป็น “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ตามความหมายใน มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

๑.๕ บริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) (ต่อไปจะเรียกว่า “บริษัท โทเทิลฯ”) เดิมชื่อบริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด ต่อมาได้จดทะเบียนแปรสภาพเป็นบริษัท มหาชนจำกัด เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ ซึ่งได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยบริษัท มหาชนจำกัด มีวัตถุประสงค์ประกอบกิจการโทรคมนาคม รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายหนังสือ รับรองพร้อมวัตถุประสงค์ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 8

๑.๖ บริษัท ทูรู มูฟ จำกัด (ต่อไปจะเรียกว่า “บริษัท ทูรู มูฟฯ”) เดิมชื่อบริษัท เซ็นจูรี ยูนิเทค แอนด์ คอนซัลแทนท์ จำกัด ต่อมาเปลี่ยนชื่อครั้งที่ ๑ เป็นบริษัท ไวร์เลส คอมมูนิเคชั่นส์ เซอร์วิส จำกัด เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๓๙ ครั้งที่ ๒ เป็นบริษัท ซีพี ออเรนจ์ จำกัด เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๔ ครั้งที่ ๓ เป็น บริษัท ทีเอ ออเรนจ์ จำกัด เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ครั้งที่ ๔ เป็นบริษัท ทูรู มูฟ จำกัด เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ และได้จดทะเบียนนิติบุคคลตามกฎหมายประเภทบริษัทจำกัด มีวัตถุประสงค์ประกอบ กิจการโทรคมนาคม รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายหนังสือรับรองพร้อมวัตถุประสงค์ เอกสาร ท้ายคำฟ้องหมายเลข 9

๑.๗ บริษัท ดิจิตอล โฟน จำกัด (ต่อไปจะเรียกว่า “บริษัท ดิจิตอล โฟนฯ”) ได้จดทะเบียน นิติบุคคลตามกฎหมายประเภทบริษัทจำกัด มีวัตถุประสงค์ประกอบกิจการโทรคมนาคม รายละเอียด ปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายหนังสือรับรองพร้อมวัตถุประสงค์ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 10

ข้อ 2. ความเป็นมาเกี่ยวกับคดีนี้

2.1 เมื่อปี พ.ศ.2528 คณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) ได้จัดสรรคลื่นความถี่ในย่าน 800-900 MHz ก็คือช่วงคลื่นความถี่ 825-845 MHz/870-890 MHz ให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย) รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายหนังสือกรมไปรษณีย์โทรเลข ที่ คค 0704(ถ)/3996 ลงวันที่ 8 มีนาคม 2528 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 11 ต่อมาเมื่อปี พ.ศ.2533 คณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) ได้จัดสรรคลื่นความถี่ให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย) โดยการขยายแถบย่านความถี่ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย) ได้รับจัดสรรอยู่เดิม (825-845 MHz / 870-890 MHz) ออกไปอีก 5 MHz ตามมาตรฐาน AMPS FREQUENCY SPECTRUM ย่านความถี่ (BAND) ละ 2.5 MHz ก็คือ แถบย่านความถี่ A (BAND A) : Tx.869-870 MHz & 890-891.5 MHz Rx.824-825 MHz & 845-846.5 MHz และแถบย่านความถี่ B (BAND B) : Tx.891.5-894 MHz Rx.846.5-849 MHz รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายหนังสือกรมไปรษณีย์โทรเลข ที่ คค 0704(ก)/16997 ลงวันที่ 19 ธันวาคม 2533 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 12

2.2 ครั้นเมื่อปี พ.ศ.2534 คณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) ได้จัดสรรคลื่นความถี่ในย่าน 1700-1900 MHz (1.7-1.9 GHz) ก็คือ ช่วงคลื่นความถี่ 1710-1785 MHz / 1805-1880 MHz ให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย) รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายหนังสือกรมไปรษณีย์โทรเลข ที่ คค 0704 (ก)/13054 ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2534 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 13

จากข้อเท็จจริงตามข้อ 2.1 และข้อ 2.2 ดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า คลื่นความถี่ย่าน 800 MHz และย่าน 1800 MHz ในช่วงคลื่นความถี่ดังกล่าว คณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหาร

ความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) ได้จัดสรรให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย) อยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ

2.3 ต่อมาบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย) ได้ให้สิทธิ(สัมปทาน)ในการดำเนินกิจการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูล่า (โทรศัพท์เคลื่อนที่)แก่เอกชน ดังนี้

2.3.1 ให้บริษัท โทเทิ่ลา ดำเนินกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้คลื่นความถี่ย่าน 800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 835.0 – 845.0 คู่กับ 880.0 - 890.0MHz (ความกว้างแถบความถี่ 10 + 10 MHz) และ 846.5 – 849.0 คู่กับ 891.5 – 894.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 2.5 + 2.5 MHz) และใช้คลื่นความถี่ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่หนึ่ง 1722.6 – 1747.9 คู่กับ 1817.6 – 1842.9 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 25.3 + 25.3 MHz) ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) เป็นระยะเวลา 27 ปี นับตั้งแต่วันที่ 16 กันยายน 2534 ถึงวันที่ 15 กันยายน 2561 รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายสัญญาให้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูล่า เลขที่ ๓/๒๕๓๓ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๓ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 14 (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “สัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิ่ลา”) ซึ่งต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญา ๓ ครั้ง รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาให้ดำเนินการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูล่า ครั้งที่ ๑/๒๕๓๖ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๓๖, สัญญาแก้ไขเพิ่มเติม

สัญญาให้ดำเนินการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ ครั้งที่ ๒/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๓๙ และสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาให้ดำเนินการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ ครั้งที่ ๓/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 15 ถึง 17 ตามลำดับ (ต่อไปนี้จะรวมเรียกสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมทั้งสามฉบับว่า “สัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ”) ซึ่งก็คือ สิ้นสุดสัญญาสัมปทานดังกล่าวในวันที่ 15 กันยายน 2561

2.3.2 ให้บริษัท ทู มูฟา ดำเนินกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้คลื่นความถี่ย่าน

1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) เป็นระยะเวลา 17 ปี นับแต่วันที่ 23 กรกฎาคม 2539 ถึงวันที่ 15 กันยายน 2556 รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายสัญญาให้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ DIGITAL PCN (PERSONAL COMMUNICATION NETWORK) ๑๘๐๐ ระหว่าง การสื่อสารแห่งประเทศไทย กับ บริษัท ไรร์เลส คอมมูนิเคชั่นส์ เซอร์วิส จำกัด ฉบับลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๓๙ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 18 (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “สัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทู มูฟา”) ซึ่งต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญา ๒ ครั้ง รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาให้ดำเนินการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ DIGITAL PCN (PERSONAL COMMUNICATION NETWORK) ๑๘๐๐ ครั้งที่ ๑/๒๕๔๓ ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ และสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาให้ดำเนินการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ DIGITAL PCN (PERSONAL COMMUNICATION NETWORK) ๑๘๐๐ ครั้งที่ ๒/๒๕๔๓ ฉบับลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๓ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 19 และ 20 ตามลำดับ (ต่อไปนี้จะรวมเรียกสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมทั้งสองฉบับว่า “สัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทู มูฟา”) ซึ่งก็คือ สิ้นสุดสัญญาสัมปทานดังกล่าวในวันที่ 15 กันยายน 2556

2.3.3 ให้บริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ดำเนินกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้คลื่น

ความถี่ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) เป็นระยะเวลา 16 ปี นับแต่วันที่ 28 พฤษภาคม 25๕๐ ถึงวันที่ 15 กันยายน 2556 รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายสัญญาให้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูล่า DIGITAL PCN (PERSONAL COMMUNICATION NETWORK) ๑๘๐๐ ระหว่างการสื่อสารแห่งประเทศไทย กับ บริษัท ดิจิตอล โฟน จำกัด ฉบับลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 21 (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “สัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ”) ซึ่งต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญา ๑ ครั้ง รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาให้ดำเนินการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูล่า DIGITAL PCN (PERSONAL COMMUNICATION NETWORK) ๑๘๐๐ (ครั้งที่ ๑) ฉบับลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๒ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 22 (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “สัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ”) ซึ่งก็คือสิ้นสุดสัญญาสัมปทานดังกล่าวในวันที่ 15 กันยายน 2556

2.4 การโอนบรรดากิจการ สิทธิ หน้าที่ ความรับผิดชอบ และสินทรัพย์ของ กสท. ไปเป็นของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)

ผู้ฟ้องคดี ขอเรียนว่า สัญญาตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๔ ถึง ๒๒ เป็นสัญญาที่เกี่ยวข้องกับกิจการโทรคมนาคม หลังจากที่ กสท. แปรสภาพ บรรดากิจการ สิทธิ หน้าที่ ความรับผิดชอบ และสินทรัพย์ ที่ กสท. มีอยู่ตามสัญญาเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๔ ถึง ๒๒ รวมทั้งคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่หนึ่ง 1722.6 – 1747.9 คู่กับ 1817.6 – 1842.9 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 25.3 + 25.3 MHz) ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท

โทเทิลฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๕), ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทร มูฟฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๘) และช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒๑) ได้โอนไปเป็นของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) โดยผลของกฎหมายตามที่ได้กล่าวรายละเอียดไว้แล้วในข้อ ๑.๑

2.5 การกำหนดแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3

ผู้ฟ้องคดี ขอเรียนว่า เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗, มาตรา ๔๘ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศกำหนดแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ.๒๕๕๕) เกี่ยวกับยุทธศาสตร์การคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ ดังนี้

“

.....

ข้อ ๘.๒ ยุทธศาสตร์การคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้

คลื่นความถี่

การคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่มีแนวทาง

ดังนี้

๘.๒.๑ กรณีส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐที่นำคลื่นความถี่ไปให้

ผู้อื่นประกอบกิจการโดยการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาที่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผ่านการตรวจสอบโดย

คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติแล้วให้คืนคลื่นความถี่เมื่อสิ้นสุดอายุการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญา นั้น

๘.๒.๒ ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่โดยชอบด้วยกฎหมายที่มีการกำหนดอายุ

ให้คืนคลื่นความถี่ เมื่อสิ้นสุดอายุการอนุญาต

๘.๒.๓ กรณีผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่โดยชอบด้วยกฎหมายที่มีได้กำหนดอายุ

การใช้คลื่นความถี่ไว้ กสทช. จะกำหนดเวลาสิ้นสุดการใช้คลื่นความถี่ โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ ความจำเป็นของการประกอบกิจการ และการใช้คลื่นความถี่

๘.๒.๓.๑ กรณีกิจการกระจายเสียงให้มีระยะเวลาสูงสุดไม่เกิน ๕ ปี นับแต่

วันที่แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ใช้บังคับ

๘.๒.๓.๒ กรณีกิจการโทรทัศน์ให้มีระยะเวลาสูงสุดไม่เกิน ๑๐ ปี นับแต่วันที่

แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ใช้บังคับ

๘.๒.๓.๓ กรณีกิจการโทรคมนาคมและกิจการอื่นให้มีระยะเวลาสูงสุดไม่เกิน

๑๕ ปี นับแต่วันที่แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ใช้บังคับ ทั้งนี้ ไม่เกินกว่าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการโทรคมนาคม โดยชอบด้วยกฎหมาย

๘.๒.๔ การคืนคลื่นความถี่อื่นๆ ให้เป็นไปตามที่ กสทช. กำหนด

.....
.....”

รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่

(พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการ

กระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒๓

2.6 การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile Telecommunications - IMT) ย่าน ๒.๑ GHz (2100 MHz) ซึ่งเป็นคลื่นความถี่ใหม่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

ผู้ฟ้องคดี ขอเรียนว่า เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๑) (๒) (๔) (๖) (๘) (๑๑) (๑๓) (๒๔) มาตรา ๒๙ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๖๑ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกอบกับมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๒๔ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กสทช. (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3) จึงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile Telecommunications - IMT) ย่าน ๒.๑ GHz ดังนี้

“ คลื่นความถี่ที่จะอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ IMT ย่าน ๒.๑ GHz ที่จะอนุญาตให้ใช้ตามประกาศฉบับนี้ เป็นคลื่นความถี่ในช่วง ๑๙๒๐ - ๑๙๖๕ MHz คู่กับ ๒๑๑๐-๒๑๕๕ MHz มีขนาดความกว้างแถบคลื่นความถี่ (bandwidth) รวมทั้งสิ้น ๒ x ๔๕ MHz แบ่งเป็นคลื่นความถี่จำนวนเก้าชุด ๆ ละ ๒ x ๕ MHz ดังนี้

ชุดที่ ๑ ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๒๐-๑๙๒๕ MHz คู่กับ ๒๑๑๐-๒๑๑๕ MHz

ชุดที่ ๒ ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๒๕-๑๙๓๐ MHz คู่กับ ๒๑๑๕-๒๑๒๐ MHz

ชุดที่ ๓ ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๓๐-๑๙๓๕ MHz คู่กับ ๒๑๒๐-๒๑๒๕ MHz

ชุดที่ ๔ ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๓๕-๑๙๔๐ MHz คู่กับ ๒๑๒๕-๒๑๓๐ MHz

ชุดที่ ๕ ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๔๐-๑๙๔๕ MHz คู่กับ ๒๑๓๐-๒๑๓๕ MHz

ชุดที่ ๖ ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๔๕-๑๙๕๐ MHz คู่กับ ๒๑๓๕-๒๑๔๐ MHz

ชุดที่ ๗ ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๕๐-๑๙๕๕ MHz คู่กับ ๒๑๔๐-๒๑๔๕ MHz

ชุดที่ ๘ ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๕๕-๑๙๖๐ MHz คู่กับ ๒๑๔๕-๒๑๕๐ MHz

ชุดที่ ๙ ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๖๐-๑๙๖๕ MHz คู่กับ ๒๑๕๐-๒๑๕๕ MHz

ผู้ขอรับใบอนุญาตแต่ละรายมีสิทธิยื่นประมูลคลื่นความถี่ได้สูงสุดไม่เกินสามชุด หรือ ๒ x ๑๕ MHz เท่านั้น ทั้งนี้ กรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของผู้ขอรับใบอนุญาตได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ในย่าน ๑๙๒๐ - ๑๙๘๐ MHz คู่กับ ๒๑๑๐ - ๒๑๗๐ MHz อยู่เดิม เมื่อรวมกับคลื่นความถี่ที่ยื่นประมูลแล้ว จะต้องไม่เกิน ๒ x ๑๕ MHz

ในกรณีที่มีชุดคลื่นความถี่เหลืออยู่ กสทช. (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3) จะดำเนินการเพื่ออนุญาตให้ใช้ชุดคลื่นความถี่นั้นภายในหนึ่งปีนับจากการประมูลครั้งก่อนหน้าสิ้นสุดลง”

2.6.1 เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๕ มีเอกชนเข้าร่วมประมูลใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile Telecommunications: IMT) ย่าน ๒.๑ GHz เพื่อให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งจัดขึ้นโดย กสทช. (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3) ตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile Telecommunications - IMT) ย่าน ๒.๑ GHz พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังนี้

(1) บริษัท ดีแทค เนทเวอร์ค จำกัด (ต่อไปจะเรียกว่า “บริษัท ดีแทค เนทเวอร์คฯ”) ซึ่งมีบริษัท โทเทิลลา ถือหุ้นในบริษัท ดีแทค เนทเวอร์คฯ จำนวน ๙๙.๙๙ เปอร์เซ็นต์ ปัจจุบันบริษัท ดีแทค เนทเวอร์คฯ เปลี่ยนเป็นชื่อ บริษัท ดีแทค ไตรเน็ต จำกัด (ต่อไปจะเรียกว่า “บริษัท ดีแทค ไตรเน็ตฯ”) รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายหนังสือรับรองบริษัท ดีแทค ไตรเน็ต จำกัด พร้อมวัตถุประสงค์และสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒๔ บริษัท ดีแทค ไตรเน็ตฯ จึงเป็นบริษัทในเครือและมีความเกี่ยวโยงในโครงสร้างผู้ถือหุ้นกับบริษัท โทเทิลลา

(2) บริษัท เร็ล ฟิวเจอร์ จำกัด (ต่อไปจะเรียกว่า “บริษัท เร็ล ฟิวเจอร์ฯ”) ซึ่งมีบริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ถือหุ้นทั้งหมดของบริษัท เร็ล ฟิวเจอร์ฯ และบริษัท เร็ล ฟิวเจอร์ฯ ถือหุ้นในบริษัท กรุงเทพอินเตอร์เทเลเทค จำกัด (มหาชน) ๙๘.๐๒ เปอร์เซ็นต์ และบริษัท กรุงเทพอินเตอร์เทเลเทค จำกัด (มหาชน) ถือหุ้นในบริษัท ทู มูฟ จำกัด (มหาชน) ๙๙.๙๒ เปอร์เซ็นต์ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายหนังสือรับรองบริษัท เร็ล ฟิวเจอร์ จำกัด พร้อมวัตถุประสงค์และสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒๕ และสำเนาภาพถ่ายหนังสือรับรองบริษัท กรุงเทพอินเตอร์เทเลเทค จำกัด (มหาชน) พร้อมวัตถุประสงค์และสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒๖ และสำเนาภาพถ่ายหนังสือรับรองบริษัท ทู มูฟ จำกัด พร้อมวัตถุประสงค์และสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒๗ และสำเนาภาพถ่ายหนังสือรับรองบริษัท ทู คอร์ปอเรชั่น

จำกัด (มหาชน) พร้อมวัตถุประสงค์และสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข 30 บริษัท เร็ล ฟิวเจอร์ฯ จึงเป็นบริษัทในเครือและมีความเกี่ยวโยงในโครงสร้างผู้ถือหุ้นกับบริษัท ทรุ มูฟ

ฯ

(3) บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ตเวิร์ค จำกัด (ต่อไปจะเรียกว่า “บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ตเวิร์คฯ”) ซึ่งมีบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) ถือหุ้นในบริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ตเวิร์คฯ จำนวน ๙๙.๙๙ เปอร์เซ็นต์ และบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) ถือหุ้นในบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ จำนวน ๙๘.๕๕ เปอร์เซ็นต์ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายหนังสือรับรองบริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ตเวิร์ค จำกัด พร้อมวัตถุประสงค์และสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒๙ และสำเนาภาพถ่ายหนังสือรับรองบริษัท ดิจิตอล โฟน จำกัด พร้อมวัตถุประสงค์และสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๓๐ และสำเนาภาพถ่ายหนังสือรับรองบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) พร้อมวัตถุประสงค์และสำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๓๑ บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ตเวิร์คฯ จึงเป็นบริษัทในเครือ และมีความเกี่ยวโยงในโครงสร้างผู้ถือหุ้นกับบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ

2.6.2 หลังจากที่บริษัท ดีแทค เน็ตเวิร์คฯ (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นชื่อ บริษัท ดีแทค ไตรเน็ตฯ), บริษัท เร็ล ฟิวเจอร์ฯ และบริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ตเวิร์คฯ ได้เข้าร่วมประมูลใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile Telecommunications : IMT) ย่าน ๒.๑ GHz เพื่อให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile Telecommunications : IMT) ย่าน ๒.๑ GHz พ.ศ. ๒๕๕๕ แล้ว ปรากฏว่า มีผลการประมูลดังนี้

(๑) บริษัท ดีแทค เนทเวอร์คฯ (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นชื่อ บริษัท ดีแทค ไตรเน็ตา)

เป็นผู้ชนะการประมูลใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ IMT ย่าน ๒.๑ GHz จำนวน ๓ ชุด คือ ชุดที่ ๑ ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๒๐-๑๙๒๕ MHz คู่กับ ๒๑๑๐-๒๑๑๕ MHz, ชุดที่ ๒ ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๒๕-๑๙๓๐ MHz คู่กับ ๒๑๑๕-๒๑๒๐ MHz และชุดที่ ๓ ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๓๐-๑๙๓๕ MHz คู่กับ ๒๑๒๐-๒๑๒๕ MHz ในราคา ๑๓,๕๐๐ ล้านบาท และมีกำหนดระยะเวลาการอนุญาต ๑๕ ปี นับจากวันที่ได้รับใบอนุญาต ซึ่งจะสิ้นสุดในวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๗๐

(๒) บริษัท เรียล ฟิวเจอร์ฯ เป็นผู้ชนะการประมูลใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ IMT

ย่าน ๒.๑ GHz จำนวน ๓ ชุด คือ ชุดที่ ๔ ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๓๕-๑๙๔๐ MHz คู่กับ ๒๑๒๕-๒๑๓๐ MHz, ชุดที่ ๕ ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๔๐-๑๙๔๕ MHz คู่กับ ๒๑๓๐-๒๑๓๕ MHz และชุดที่ ๖ ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๔๕-๑๙๕๐ MHz คู่กับ ๒๑๓๕-๒๑๔๐ MHz ในราคา ๑๓,๕๐๐ ล้านบาท และมีกำหนดระยะเวลาการอนุญาต ๑๕ ปี นับจากวันที่ได้รับใบอนุญาตซึ่งจะสิ้นสุดในวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๗๐

(๓) บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ตเวอร์คฯ เป็นผู้ชนะการประมูลใบอนุญาตให้ใช้

คลื่นความถี่ IMT ย่าน ๒.๑ GHz จำนวน ๓ ชุด คือ ชุดที่ ๗ ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๕๐-๑๙๕๕ MHz คู่กับ ๒๑๔๐-๒๑๔๕ MHz, ชุดที่ ๘ ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๕๕-๑๙๖๐ MHz คู่กับ ๒๑๔๕-๒๑๕๐ MHz และชุดที่ ๙ ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๖๐-๑๙๖๕ MHz คู่กับ ๒๑๕๐-๒๑๕๕ MHz ในราคา ๑๔,๖๒๕ ล้านบาท และมีกำหนดระยะเวลาการอนุญาต ๑๕ ปี นับจากวันที่ได้รับใบอนุญาต ซึ่งจะสิ้นสุดในวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๗๐

รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายประกาศสำนักงานคณะกรรมการกิจการ

การกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๓๒

ปัจจุบันบริษัท ดีแทค ไตรเน็ตาฯ เป็นผู้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ย่าน ๒.๑ GHz

ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๒๐-๑๙๒๕ MHz คู่กับ ๒๑๑๐-๒๑๑๕ MHz, ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๒๕-๑๙๓๐ MHz คู่กับ

๒๑๑๕-๒๑๒๐ MHz และช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๓๐-๑๙๓๕ MHz คู่กับ ๒๑๒๐-๒๑๒๕ MHz และผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่สาม บริษัท เรียล ฟิวเจอร์ฯ เป็นผู้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ย่าน ๒.๑ GHz ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๓๕-๑๙๔๐ MHz คู่กับ ๒๑๒๕-๒๑๓๐ MHz, ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๔๐-๑๙๔๕ MHz คู่กับ ๒๑๓๐-๒๑๓๕ MHz และช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๔๕-๑๙๕๐ MHz คู่กับ ๒๑๓๕-๒๑๔๐ MHz และผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่สาม และบริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ตเวิร์คฯ เป็นผู้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ย่าน ๒.๑ GHz ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๕๐-๑๙๕๕ MHz คู่กับ ๒๑๔๐-๒๑๔๕ MHz, ช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๕๕-๑๙๖๐ MHz คู่กับ ๒๑๔๕-๒๑๕๐ MHz และช่วงความถี่วิทยุ ๑๙๖๐-๑๙๖๕ MHz คู่กับ ๒๑๕๐-๒๑๕๕ MHz และผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่สาม โดยบริษัททั้งสามมีสิทธิให้บริการโทรคมนาคมในลักษณะของการให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคม เพื่อให้เช่าใช้และเพื่อให้บริการโทรคมนาคม (Network Provider and Service Provider) และการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโทรคมนาคม (Telecommunications Facility) โดยมีขอบเขตในการประกอบกิจการโทรคมนาคมดังกล่าวทั่วราชอาณาจักรไทย ทั้งนี้ กิจการโทรคมนาคมที่ได้รับอนุญาตให้รวมถึงลักษณะและประเภทของบริการ ดังนี้

(๑) บริการโครงข่ายโทรคมนาคมไร้สาย

(๒) บริการโทรคมนาคม ดังนี้

(๒.๑) บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่

(๒.๒) บริการพหุสื่อความเร็วสูง (Public Broadband Multimedia Service)

(๒.๓) บริการมูลค่าเพิ่ม (Value-added Service) ของบริการโทรคมนาคมที่

ได้รับอนุญาต

(๒.๔) บริการขายส่งบริการ สำหรับบริการในข้อ (๒.๑) (๒.๒) และ (๒.๓)

(๓) บริการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโทรคมนาคม (Telecommunications Facility)

2.7 การดำเนินคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามเกี่ยวกับเรื่องคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมย่าน 1800 MHz ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 (รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐), พระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 (รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐) และพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ มีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

2.7.1. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กำหนดระยะเวลาให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) คืนคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐, พระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ ให้แก่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อสัญญาสัมปทานสิ้นสุด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกมติการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๖ และในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ ว่า เมื่อสัญญา

สัมปทานคลื่นสวดลง ทำให้สิทธิการใช้คลื่นความถี่เพื่อการประกอบกิจการโทรคมนาคมของ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ตามสัญญาสัมปทานคลื่นสวดลงไปด้วย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือแจ้งให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ทราบว่า บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) มีหน้าที่คืนคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทูรู มูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หลังจากสัญญาสัมปทานทั้งสองฉบับดังกล่าวสิ้นสุด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งห้ามมิให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทูรู มูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ หลังจากสัญญาสัมปทานทั้งสองฉบับดังกล่าวสิ้นสุด นั้น เป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจ ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และมีลักษณะเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ ดังนี้

ผู้ฟ้องคดี ขอเรียนว่า บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)เป็นหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่แทนรัฐ กล่าวคือ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๙ รัฐได้จัดตั้งการสื่อสารแห่งประเทศไทยขึ้น เพื่อให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยดำเนินธุรกิจอันเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคม เช่น กิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ ฯลฯ แก่ประชาชน โดยให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยมีอำนาจให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ รวมทั้งให้เอกชนร่วมการทำงานหรือสมทบกับบุคคลอื่นเพื่อให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แทนรัฐได้ และให้การสื่อสารแห่งประเทศไทย ได้รับสิทธิและหน้าที่ต่างๆ บรรดาที่กฎหมายให้ไว้แก่กรมไปรษณีย์โทรเลข ในส่วนที่ว่าด้วยการให้บริการและการปฏิบัติการด้านโทรคมนาคม ตามมาตรา ๗, ๑๐ และ ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๙ การสื่อสารแห่งประเทศไทยจึงเป็นผู้มีอำนาจสิทธิขาดในการดำเนินการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ เมื่อปี พ.ศ.2528 คณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) ได้จัดสรรคลื่นความถี่ในย่าน 800-900 MHz ก็คือช่วงคลื่นความถี่

825-845 MHz / 870-890 MHz ให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย) ปรากฏตามหนังสือกรมไปรษณีย์โทรเลข ที่ คค 0704(ถ)/3996 ลงวันที่ 8 มีนาคม 2528 ต่อมาเมื่อปี พ.ศ.2533 คณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) ได้จัดสรรคลื่นความถี่ให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย) โดยการขยายแถบย่านความถี่ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย) ได้รับจัดสรรอยู่เดิม (825-845 MHz / 870-890 MHz) ออกไปอีก 5 MHz ตามมาตรฐาน AMPS FREQUENCY SPECTRUM ย่านความถี่ (BAND) ละ 2.5 MHz ก็คือ แถบย่านความถี่ A (BAND A) : Tx.869-870 MHz & 890-891.5 MHz Rx.824-825 MHz & 845-846.5 MHz และแถบย่านความถี่ B (BAND B) : Tx.891.5-894 MHz Rx.846.5-849 MHz ปรากฏตามหนังสือกรมไปรษณีย์โทรเลข ที่ คค 0704(ก)/16997 ลงวันที่ 19 ธันวาคม 2533 ครั้งเมื่อปี พ.ศ.2534 คณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) ได้จัดสรรคลื่นความถี่ในย่าน 1700-1900 MHz (1.7-1.9 GHz) ก็คือ ช่วงคลื่นความถี่ 1710-1785 MHz / 1805-1880 MHz ให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย) ปรากฏตามหนังสือกรมไปรษณีย์โทรเลข ที่ คค 0704 (ก)/13054 ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2534 ต่อมา บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย) ได้อนุญาตให้บริษัท โทเทิลลา ใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมย่าน 800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 835.0 – 845.0 คู่กับ 880.0 - 890.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 10 + 10 MHz) และ 846.5 – 849.0 คู่กับ 891.5 – 894.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 2.5 + 2.5 MHz) และย่าน ๑๘๐๐ MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่หนึ่ง 1722.6 – 1747.9 คู่กับ 1817.6 – 1842.9 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 25.3 + 25.3 MHz) ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) ตามที่บริษัท กสท โทรคมนาคม

จำกัด(มหาชน)ได้รับจัดสรรจากคณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) ดังกล่าว เพื่อใช้ในการดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ (โทรศัพท์เคลื่อนที่) แก่ประชาชนทั่วไปในพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ เป็นระยะเวลา 27 ปี นับตั้งแต่วันที่ 16 กันยายน 2534 ถึงวันที่ 15 กันยายน 2561 และเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่เป็น การสื่อสารแห่งประเทศไทย) ได้อนุญาตให้บริษัท ทูรู มูฟฯ ใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมย่าน ๑๘๐๐ MHz ตามที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)ได้รับจัดสรรจากคณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) ดังกล่าว ในช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) เพื่อใช้ในการดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ (โทรศัพท์เคลื่อนที่) แก่ประชาชนทั่วไปในพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ เป็นระยะเวลา 17 ปี นับแต่วันที่ 23 กรกฎาคม 2539 ถึงวันที่ 15 กันยายน 2556 ต่อมาในปีเดียวกันนั้นเองบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่เป็น การสื่อสารแห่งประเทศไทย) ก็ได้อนุญาตให้บริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมย่าน ๑๘๐๐ MHz ตามที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรรจากคณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) ดังกล่าว ในช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) เพื่อใช้ในการดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูลาร์ (โทรศัพท์เคลื่อนที่) แก่ประชาชนทั่วไปในพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศ เป็นระยะเวลา 16 ปี นับแต่วันที่ 28 พฤษภาคม 2539 ถึงวันที่ 15 กันยายน 2556 ปราบกฏตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ, สัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทูรู มูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ครั้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้มีนโยบายที่จะนำพหุพันธบัตรของการสื่อสารแห่งประเทศไทยมาเปลี่ยนแปลงสภาพ เป็นหุ้นในรูปแบบของบริษัทและกำหนดให้กิจการ สิทธิ หนี้ ความรับผิดชอบ และสินทรัพย์ของการสื่อสารแห่งประเทศไทยทั้งหมดเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมโอนไปยังบริษัท

ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ต่อมารัฐได้แปลงสภาพของ การสื่อสารแห่งประเทศไทยเป็นบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)โดยมีกระทรวงการคลังถือหุ้นอยู่ใน บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ทั้งหมด (ร้อยเปอร์เซ็นต์) ฉะนั้น บรรดากิจการ สิทธิ หนี้ ความรับผิดชอบ และสินทรัพย์ของการสื่อสารแห่งประเทศไทยทั้งหมดที่เกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมจึงโอนไปเป็นของ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)โดยผลของกฎหมาย ซึ่งรวมถึงคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมทั้งหมด ด้วยตาม que การสื่อสารแห่งประเทศไทยได้รับจัดสรรมาจากคณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหาร ความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) ส่วนหนึ่งก็คือ คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิล ๗ ย่าน 800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 835.0 – 845.0 คู่กับ 880.0 - 890.0 MHz(ความกว้างแถบความถี่ 10 + 10 MHz) และ 846.5 – 849.0 คู่กับ 891.5 – 894.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 2.5 + 2.5 MHz) และย่าน ๑๘๐๐ MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่หนึ่ง 1722.6 – 1747.9 คู่กับ 1817.6 – 1842.9 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 25.3 + 25.3 MHz) ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz), คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมตามสัญญาให้ ดำเนินการฯ ของบริษัท ทู มูฟฯ ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) และคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมตามสัญญาให้ ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) จึงถือว่า บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุคมนาคม และถือครองหรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมตามสัญญา ให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ สัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทู มูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓,

พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ไม่สิ้นสิทธิการใช้คลื่นความถี่ที่ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ เมื่อสัญญาสัมปทานสิ้นสุดเพราะเหตุผลตามที่จะกล่าวต่อไปนี้

(๑) บทบัญญัติในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๘๔ แห่ง พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติ มาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ วรรคแรก ที่บัญญัติว่า คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ และวรรคสอง ที่บัญญัติว่า ให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระองค์กรหนึ่งทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมและกำกับการประกอบกิจการโทรคมนาคมแล้ว คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมมีรัฐเป็นเจ้าของ และกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่วิทยุคมนาคม และกำกับการประกอบกิจการโทรคมนาคมเท่านั้น มาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ มิได้บัญญัติให้องค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ ซึ่งก็คือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่กำหนดระยะเวลา หรือเรียกให้หน่วยงานรัฐ หรือหน่วยงานทางปกครองที่ได้รับมอบหมายให้ประกอบกิจการโทรคมนาคมแทนรัฐ เช่น บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน), บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)

ฯลฯ คืบคลานความถี่วิทยุคมนาคมที่ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่
 รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง
 วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม
 พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการ
 ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับแต่อย่างใด
 เพราะบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) มีกระทรวงการคลังถือหุ้น
 ในบริษัททั้งสองทั้งหมด (หนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์) ได้ถือครองหรือใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมดังกล่าวในการ
 ประกอบกิจการโทรคมนาคมแทนรัฐนั่นเอง ด้วยเหตุนี้ จึงไม่มีเหตุผลใดเลยที่รัฐจะต้องตรากฎหมายให้ผู้ถูก
 ฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่ กำหนดระยะเวลาหรือเรียกให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และ
 บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) คืบคลานความถี่ดังกล่าวแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จากเหตุผลดังกล่าว เห็นได้ว่า
 เจตนารมณ์การจัดสรรคลื่นความถี่ตามมาตรา ๔๗ วรรคสอง แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงหมายความว่า
 ถึง การจัดสรรคลื่นความถี่ใหม่ที่ไม่ใช่คลื่นความถี่ที่หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานทางปกครองที่ได้รับ
 มอบหมายให้ประกอบกิจการโทรคมนาคมแทนรัฐ ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุคมนาคม และถือครองหรือ
 ใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่ รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่น
 ความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓,
 พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และ
 พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
 และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ ฉะนั้น การที่มาตรา ๔๘ และมาตรา ๘๔ แห่ง
 พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
 และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ บัญญัติให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่กำหนดระยะเวลาที่

แน่นอนในการให้ผู้ที่ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานทางปกครองที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินกิจการโทรคมนาคมแทนรัฐ คืบคลานความถี่วิทยุคมนาคมดังกล่าวแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นั้น จึงเป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ บทบัญญัติในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ทั้งหมด เป็นอันใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐

บทบัญญัติข้อ ๘.๒ ยุทธศาสตร์การคืบคลานความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่ หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ ข้อ ๘.๒.๑, ข้อ ๘.๒.๒, ข้อ ๘.๒.๓ ข้อ ๘.๒.๓.๓ และข้อ ๘.๒.๔ ของแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติในแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ข้อ ๘.๒ ที่กำหนดว่า ยุทธศาสตร์การคืบคลานความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ การคืบคลานความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่มีแนวทางดังนี้ ข้อ ๘.๒.๑ ที่กำหนดว่า กรณีส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐที่นำคลื่นความถี่ไปให้ผู้อื่นประกอบกิจการโดยการอนุญาต

สัมปทาน หรือสัญญาที่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผ่านการตรวจสอบโดยคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติแล้วให้คืนคลื่นความถี่เมื่อสิ้นสุดอายุการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้น ข้อ ๘.๒.๒ ที่กำหนดว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่โดยชอบด้วยกฎหมายที่มีการ กำหนดอายุให้คืนคลื่นความถี่ เมื่อสิ้นสุดอายุการอนุญาต ข้อ ๘.๒.๓ ที่กำหนดว่า กรณีผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้ คลื่นความถี่โดยชอบด้วยกฎหมายที่มีได้กำหนดอายุการใช้คลื่นความถี่ไว้ กสทช. จะกำหนดเวลาสิ้นสุดการใช้ คลื่นความถี่ โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะความจำเป็นของการประกอบกิจการ และการใช้คลื่นความถี่ ข้อ ๘.๒.๓.๑..... ข้อ ๘.๒.๓.๒..... ข้อ ๘.๒.๓.๓ ที่กำหนดว่า กรณีกิจการโทรคมนาคมและกิจการอื่น ให้มีระยะเวลาสูงสุดไม่เกิน ๑๕ ปี นับแต่วันที่แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ใช้บังคับ ทั้งนี้ ไม่เกินกว่า ระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการโทรคมนาคม โดยชอบด้วยกฎหมาย และข้อ ๘.๒.๔ ที่กำหนด ว่า การคืนคลื่นความถี่อื่นๆ ให้เป็นไปตามที่ กสทช. กำหนด กับบทบัญญัติ มาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ วรรคแรก ที่บัญญัติว่า คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์ สาธารณะ และวรรคสอง ที่บัญญัติว่า ให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระองค์กรหนึ่งทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ วิทยุคมนาคมและกำกับการประกอบกิจการโทรคมนาคมแล้ว คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมมีรัฐเป็นเจ้าของ และ กำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่วิทยุคมนาคม และกำกับการประกอบกิจการ โทรคมนาคมเท่านั้น มาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ มิได้บัญญัติให้องค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ ซึ่งก็ คือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่กำหนดระยะเวลา หรือเรียกให้หน่วยงานรัฐ หรือหน่วยงานทางปกครองที่ ได้รับมอบหมายให้ประกอบกิจการโทรคมนาคมแทนรัฐ เช่น บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน), บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ฯลฯ คืนคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมที่ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้คลื่นความถี่ วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่ รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓, พระราชบัญญัติการประกอบ

กิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับแต่อย่างใด เพราะบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) มีกระทรวงการคลังถือหุ้นในบริษัททั้งสองทั้งหมด (หนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์) ได้ถือครองหรือใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมดังกล่าวในการประกอบกิจการโทรคมนาคมแทนรัฐนั่นเอง ด้วยเหตุนี้ จึงไม่มีเหตุผลใดเลยที่รัฐจะต้องตรากฎหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่ กำหนดระยะเวลาหรือเรียกให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) คืนคลื่นความถี่ดังกล่าวแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จากเหตุผลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า เจตนารมณ์การจัดสรรคลื่นความถี่ตามมาตรา ๔๗ วรรคสอง แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงหมายความว่า การจัดสรรคลื่นความถี่ใหม่ที่ไม่ใช่คลื่นความถี่ที่หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานทางปกครองที่ได้รับมอบหมายให้ประกอบกิจการโทรคมนาคมแทนรัฐ ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุคมนาคม และถือครองหรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่ รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ ฉะนั้น การที่มาตรา ๔๘ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ บัญญัติให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่กำหนดระยะเวลาที่แน่นอนในการให้ผู้ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานทางปกครองที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินกิจการโทรคมนาคมแทนรัฐ คืนคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมดังกล่าวแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นั้น จึงเป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ บทบัญญัติในมาตรา

๔๘ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ทั้งหมด เป็นอันใช้บังคับมิได้ตาม มาตรา ๖ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ เมื่อปรากฏว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๔๘ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ทั้งหมด เป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) กรณี กำหนดระยะเวลาหรือเรียกให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)คืนคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้ บังคับ (รวมถึงคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ สัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทูร มูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ด้วย) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้ตามมาตรา ๖ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพราะเป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว ทำให้บทบัญญัติของแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ข้อ ๘.๒ ยุทธศาสตร์การคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ ข้อ ๘.๒.๑ ข้อ ๘.๒.๒ ข้อ ๘.๒.๓ ข้อ ๘.๒.๓.๓ และข้อ ๘.๒.๔ ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งเป็น “กฎ”

ตามกฎหมายที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติ
 องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ
 โทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศกำหนด ต้องตกเป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๔๗ แห่ง
 รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ไปด้วยเช่นกัน บทบัญญัติของแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่
 แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
 เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์
 ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) ข้อ
 ๘.๒ ยุทธศาสตร์การคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ ข้อ ๘.๒.๑
 ข้อ ๘.๒.๒ ข้อ ๘.๒.๓ ข้อ ๘.๒.๓.๓ และข้อ ๘.๒.๔ ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมด จึงนำมาใช้บังคับแก่บริษัท กสท
 โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) กรณี กำหนดระยะเวลาหรือเรียกให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) คืน
 คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้งานคลื่น
 ความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และ
 กำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓, พระราชบัญญัติการ
 ประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรร
 คลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.
 ๒๕๕๓ ใช้บังคับ (รวมถึงคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ สัญญาให้
 ดำเนินการฯ ของบริษัท ทู มูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ด้วย) ให้แก่ผู้ถูก
 ฟ้องคดีที่ ๓ มิได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๖ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่มีอำนาจ
 กำหนดระยะเวลาหรือเรียกให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) คืนคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมที่บริษัท
 กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อน

วันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ (รวมถึงคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ สัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทูรู มูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ด้วย) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

(๒) การตราพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ในหมวด ๓ แนวทางการจัดทำแผน มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๑ และหมวด ๘ บทเฉพาะกาล มาตรา ๘๓ ถึงมาตรา ๘๘ ไม่สอดคล้องกับมาตรา ๓๐๕ (๑) แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๓๐๕(๑) แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ.๒๕๕๐ แล้ว เห็นได้ว่าการตรากฎหมายตามมาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็คือการตราพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ นั่นเอง ดังนั้น การตราพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ อย่างน้อยพระราชบัญญัติดังกล่าวจะต้องมีรายละเอียดว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินกิจการโทรคมนาคมของรัฐ ในที่นี้ก็คือบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) หลังจากสิ้นสุดสัญญาสัมปทานของหน่วยงานทั้งสอง แต่เมื่อพิจารณาบทบัญญัติในหมวด ๓ แนวทางการจัดทำแผน มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๑ และหมวด ๘ บทเฉพาะกาล มาตรา ๘๓ ถึงมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ แล้ว

ปรากฏว่า ไม่มีบทบัญญัติและมาตราใดเลยที่ให้ความคุ้มครองหรือเยียวยาบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ หลังจากสิ้นสุดสัญญาสัมปทาน ทั้งๆ ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีกระทรวงการคลังถือหุ้นทั้งหมด (หนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์) ได้รับมอบหมายให้ประกอบกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่แทนรัฐ ฉะนั้น การตราพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ในหมวด ๓ แนวทางการจัดทำแผน มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๑ และหมวด ๘ บทเฉพาะกาล มาตรา ๘๓ ถึงมาตรา ๘๘ จึงไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๕ (๑) เพราะการตราพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ในหมวด ๓ แนวทางการจัดทำแผน มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๑ และหมวด ๘ บทเฉพาะกาล มาตรา ๘๓ ถึงมาตรา ๘๘ ไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๐๕ (๑) แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ทำให้พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ในหมวด ๓ แนวทางการจัดทำแผน มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๑ และหมวด ๘ บทเฉพาะกาล มาตรา ๘๓ ถึงมาตรา ๘๘ ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐

บทบัญญัติข้อ ๘.๒ ยุทธศาสตร์การคืนคืนความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่ หรือปรับปรุงการใช้คืนความถี่ ข้อ ๘.๒.๑, ข้อ ๘.๒.๒, ข้อ ๘.๒.๓ ข้อ ๘.๒.๓.๓ และข้อ ๘.๒.๔ ของแผนแม่บทการบริหารคืนความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคืนความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ไม่ขัดด้วยรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๕ (๑)

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติในแผนแม่บทการบริหารคืนความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคืนความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ข้อ ๘.๒ ที่กำหนดว่า ยุทธศาสตร์การคืนคืนความถี่ เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คืนความถี่ การคืนคืนความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุง การใช้คืนความถี่มีแนวทางดังนี้ ข้อ ๘.๒.๑ ที่กำหนดว่า กรณีส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐที่นำคืนความถี่ไปให้ผู้อื่นประกอบกิจการโดยการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาที่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผ่านการตรวจสอบโดยคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติแล้วให้คืนคืนความถี่เมื่อสิ้นสุดอายุการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้น ข้อ ๘.๒.๒ ที่กำหนดว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้คืนความถี่โดยชอบด้วยกฎหมายที่มีการกำหนดอายุให้คืนคืนความถี่ เมื่อสิ้นสุดอายุการอนุญาต ข้อ ๘.๒.๓ ที่กำหนดว่า กรณีผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้คืนความถี่โดยชอบด้วยกฎหมายที่มีได้กำหนดอายุการใช้คืนความถี่ไว้ กสทช. จะกำหนดเวลาสิ้นสุดการใช้คืนความถี่ โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะความจำเป็นของการประกอบกิจการ และการใช้คืนความถี่

ข้อ ๘.๒.๓.๑..... ข้อ ๘.๒.๓.๒..... ข้อ ๘.๒.๓.๓ ที่กำหนดว่า กรณีกิจการโทรคมนาคมและกิจการอื่นให้มีระยะเวลาสูงสุดไม่เกิน ๑๕ ปี นับแต่วันที่แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ใช้บังคับ ทั้งนี้ ไม่เกินกว่าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการโทรคมนาคม โดยชอบด้วยกฎหมาย และข้อ ๘.๒.๔ ที่กำหนดว่า การคืนคลื่นความถี่อื่นๆ ให้เป็นไปตามที่ กสทช. กำหนด กับบทบัญญัติมาตรา ๓๐๕ (๑) แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว เห็นได้ว่า การตรากฎหมายตามมาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็คือการตราพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ นั้นเอง ดังนั้น การตราพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ อย่างน้อยพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวจะต้องมีรายละเอียดว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินกิจการโทรคมนาคมของรัฐ ในที่นี้ก็คือบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) หลังจากสิ้นสุดสัญญาสัมปทานของหน่วยงานทั้งสอง แต่เมื่อพิจารณาบทบัญญัติในหมวด ๓ แนวทางการจัดทำแผน มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๑ และหมวด ๘ บทเฉพาะกาล มาตรา ๘๓ ถึงมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ แล้ว ปรากฏว่า ไม่มีบทบัญญัติและมาตราใดเลยที่ให้ความคุ้มครองหรือเยียวยาบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง

วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ หลังจากสิ้นสุดสัญญาสัมปทาน ทั้งๆ ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีกระทรวงการคลังถือหุ้นทั้งหมด (หนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์) ได้รับมอบหมายให้ประกอบกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่แทนรัฐ ฉะนั้น การตราพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ในหมวด ๓ แนวทางการจัดทำแผน มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๑ และหมวด ๘ บทเฉพาะกาล มาตรา ๘๓ ถึงมาตรา ๘๘ จึงไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๕ (๑) เพราะการตราพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ในหมวด ๓ แนวทางการจัดทำแผน มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๑ และหมวด ๘ บทเฉพาะกาล มาตรา ๘๓ ถึงมาตรา ๘๘ ไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๐๕ (๑) แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ทำให้พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ในหมวด ๓ แนวทางการจัดทำแผน มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๑ และหมวด ๘ บทเฉพาะกาล มาตรา ๘๓ ถึงมาตรา ๘๘ ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงส่งผลให้บทบัญญัติของแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ข้อ ๘.๒ ยุทธศาสตร์การคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ ข้อ ๘.๒.๑ ข้อ ๘.๒.๒ ข้อ ๘.๒.๓ ข้อ ๘.๒.๓.๓ และข้อ ๘.๒.๔ ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมด ซึ่งเป็น “กฎ” ตามกฎหมายที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๘ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศ

กำหนด เป็นบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับมาตรา ๓๐๕(๑) แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ไปด้วยเช่นกัน บทบัญญัติของแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ข้อ ๘.๒ ยุทธศาสตร์การคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ ข้อ ๘.๒.๑ ข้อ ๘.๒.๒ ข้อ ๘.๒.๓ ข้อ ๘.๒.๓.๓ และข้อ ๘.๒.๔ ดังกล่าวทั้งหมด จึงไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๕ (๑) ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่มีอำนาจกำหนดระยะเวลาหรือเรียกให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)คืนคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ (รวมถึงคืนความถี่วิทยุคมนาคมตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ สัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทูร มูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ด้วย) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

ด้วยเหตุและผลตามที่กล่าวข้างต้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กำหนดระยะเวลาให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) คืนคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔, รัฐธรรมนูญ

พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อสัญญาสัมปทานสิ้นสุด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกมติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๖ และในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ ว่า เมื่อสัญญาสัมปทานสิ้นสุดลง ทำให้สิทธิการใช้คลื่นความถี่เพื่อการประกอบกิจการโทรคมนาคมของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ตามสัญญาสัมปทานสิ้นสุดลงไปด้วย และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือแจ้งให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ทราบว่า บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) มีหน้าที่คืนคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทูรุ มูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หลังจากสัญญาสัมปทานทั้งสองฉบับดังกล่าวสิ้นสุด และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งห้ามมิให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทูรุ มูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ หลังจากสัญญาสัมปทานทั้งสองฉบับดังกล่าวสิ้นสุด นั้น จึงเป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจ และไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) หากพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ในหมวด ๓ แนวทางการจัดทำแผน มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๑ และหมวด ๘ บทเฉพาะกาล มาตรา ๘๓ ถึงมาตรา ๘๘ ยังคงมีผลใช้บังคับ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ก็ยังไม่สิ้นสิทธิการใช้คลื่นความถี่ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่น

ความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ เมื่อสัญญาสัมปทานสิ้นสุด

ผู้ฟ้องคดี ขอเรียนว่า เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือถึง บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) แจ้งว่า “ที่ประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๖ ได้พิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๘๗ ประกอบมาตรา ๘๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งบัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กำหนดระยะเวลาที่แน่นอนในการให้ผู้ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่หรือใช้คลื่นความถี่คืนคลื่นความถี่ดังกล่าว เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นำคลื่นความถี่ดังกล่าวไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่ตามที่กำหนดในแผนแม่บทการบริหารจัดการคลื่นความถี่ โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ และความจำเป็นของการประกอบกิจการและการใช้คลื่นความถี่ต่อไป สำหรับกรณีสิทธิที่จะใช้คลื่นความถี่ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทูมูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วมีความเห็นสอดคล้องตามความเห็นของคณะอนุกรรมการที่ปรึกษาด้านกฎหมายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งได้ให้ความเห็นว่า เมื่อพิจารณาตามความและเจตนารมณ์ตามมาตรา ๔๗ และมาตรา ๓๐๕ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว จะเห็นได้ว่า คลื่นความถี่เป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ เมื่อการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาในการให้เอกชนเป็นผู้ประกอบการสิ้นสุดลง สิทธิในการใช้คลื่นความถี่เพื่อการประกอบกิจการโทรคมนาคมดังกล่าว ย่อมที่จะสิ้นสุดลงด้วยเช่นกัน โดยสิทธิในการใช้งานคลื่นความถี่ดังกล่าวย่อมตกคืนแก่สาธารณะ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้อำนาจในการบริหารจัดการสิทธิในการใช้งานคลื่นความถี่ดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมาย

ว่าด้วยองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมกำหนดต่อไป ดังนั้น เมื่อพิจารณาในการใช้คลื่นความถี่เพื่อการประกอบกิจการโทรคมนาคมดังกล่าวสิ้นสุดลงแล้ว ผู้ได้รับการจัดสรรคลื่นความถี่หรือใช้คลื่นความถี่มีหน้าที่คืนคลื่นความถี่ดังกล่าวเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นำคลื่นความถี่ดังกล่าวไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่ตามกฎหมายกำหนด โดยกฎหมายบัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ และความจำเป็นของการประกอบกิจการและการใช้คลื่นความถี่ต่อไป ทั้งนี้ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมและผู้ได้รับอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญา มีหน้าที่ในการจัดให้มีมาตรการเยียวยาผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อผู้ใช้บริการภายหลังการสิ้นสุดการอนุญาตให้ประกอบกิจการ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ และข้อ ๒๔ ของเงื่อนไขในการอนุญาต ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แบบที่สาม ประกอบมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ และมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ด้วยเหตุดังกล่าวบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ในฐานะผู้ได้รับการจัดสรรคลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz และบริษัท ทูรู มูฟฯ และบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ในฐานะผู้ใช้คลื่นความถี่มีหน้าที่ตามกฎหมายในการคืนคลื่นความถี่ดังกล่าวตามสัญญาสัมปทานดังกล่าวแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะได้นำคลื่นความถี่ดังกล่าวไปจัดสรรใหม่ โดยวิธีการประมูลคลื่นความถี่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ต่อไป ในการนี้ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน), บริษัท ทูรู มูฟฯ และบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ยังมีหน้าที่ตามกฎหมายในการจัดให้มีมาตรการเยียวยาผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อผู้ใช้บริการภายหลังการสิ้นสุดการอนุญาตให้ประกอบกิจการโทรคมนาคม เพื่อเตรียมการในส่วนของการคืนคลื่นความถี่ตามพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงขอให้นำส่ง

มาตรการเยียวยาผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อผู้ใช้บริการพร้อมแนวทางการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ใช้บริการทราบ
ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ด้วย

ผู้ฟ้องคดี เห็นว่า ความเห็นของคณะอนุกรรมการที่ปรึกษากฎหมายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

เป็นการพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเฉพาะประเด็นสิทธิในการบริหารจัดการคลื่นความถี่เมื่อ
การอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาสิ้นสุดลง แต่ยังไม่ให้ความเห็นในประเด็นบทเฉพาะกาลตามมาตรา ๘๒
มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งผู้ฟ้องคดี เห็นว่า แม้มาตรา ๔๕ แห่ง
พระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน บัญญัติให้ผู้ใดประสงค์จะใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการโทรคมนาคม ต้องได้รับ
ใบอนุญาตให้ดำเนินการโดยวิธีการประมูลคลื่นความถี่ แต่มาตราดังกล่าวเป็นบทบัญญัติกรณีทั่วไปเพื่อให้
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใช้เป็นแนวทางในการกำกับกิจการโทรคมนาคมในส่วน of คลื่นความถี่ใหม่ที่ยังไม่ได้มีการ
จัดสรรหรือใช้อีก่อนวันที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ ต้องดำเนินการตามวิธีการ
ประมูลคลื่นความถี่ ในขณะที่บทบัญญัติในมาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔ เป็นบทเฉพาะกาลของ
พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่บัญญัติไว้เพื่อรองรับการเปลี่ยนผ่านเมื่อมีการตรากฎหมายหรือ
เปลี่ยนแปลงกฎหมายใหม่ เนื่องจากพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ
กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มีการพัฒนาและเชื่อมโยงมาจาก
พระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ พ.ศ. ๒๔๗๗ พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. ๒๔๙๘
พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ
โทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ และพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ พ.ศ.

๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๔๔ ดังนั้น พระราชบัญญัติองค์กร
 จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.
 ๒๕๕๓ จึงได้บัญญัติให้มีการรองรับสิทธิและหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องตามกฎหมายเดิมเพื่อให้เกิดความ
 ต่อเนื่องในการบังคับใช้กฎหมายในช่วงของการเปลี่ยนผ่าน โดยในมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติฉบับ
 ดังกล่าว ได้บัญญัติให้ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือผู้ที่ได้รับการจัดสรรคลื่นความถี่ หรือ
 ใช้คลื่นความถี่เพื่อการประกอบกิจการโทรคมนาคมอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับมีหน้าที่แจ้ง
 รายละเอียดการใช้ประโยชน์คลื่นความถี่ รวมทั้งเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ต่อผู้ถูก
 ฟ้องคดีที่ ๓ และในมาตรา ๘๔ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ได้บัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
 กำหนดระยะเวลาที่แน่นอนในการให้ผู้ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่หรือใช้คลื่นความถี่คืนคลื่นความถี่เพื่อ ๑)
 นำไปจัดสรรใหม่ หรือ ๒) ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ ตามที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่
 มาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน โดยให้นำความในมาตรา ๘๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติฉบับ
 ดังกล่าว มาบังคับใช้โดยอนุโลมดังนั้น เมื่อส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐได้ดำเนินการ
 ตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ก็ถือว่าหน่วยงานดังกล่าวได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่
 ตามกฎหมายฉบับนี้แล้ว โดยมาตรา ๘๔ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว บัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่
 ๓ กำหนดระยะเวลาที่แน่นอนของการใช้คลื่นความถี่ที่ได้รับการจัดสรรข้างต้นตามความจำเป็นที่ส่วน
 ราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐ ได้แจ้งตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมา
 ประกอบ การพิจารณา บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) จึงได้มีหนังสือของบริษัท กสท
 โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ที่ กสท รม.(กร.)/๑๗๓๖ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕ แจ้งรายละเอียดการใช้
 ประโยชน์คลื่นความถี่รวมทั้งเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และมีหนังสือ
 ของผู้ฟ้องคดี ที่ กสท รม.(กร.)/๑๗๓๗ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕, ที่ กสท รม.(กร.)/๑๘๓๔ ลงวันที่ ๓

ตุลาคม ๒๕๕๕, ที่ กสท รม.(กร.)/๑๘๘๘ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ และที่ กสท รม.(กร.)/๑๘๗๗ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ขอปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ย่าน ๘๐๐ MHz และ ๑๘๐๐ MHz ตามนัยมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อรองรับการให้บริการหลังสิ้นสุดสัญญาสัมปทาน ดำเนินการตามนโยบายรัฐบาลและปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมโทรศัพท์เคลื่อนที่ นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดียังเห็นอีกว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๗๔ ซึ่งอยู่ในหมวดความสัมพันธ์กับรัฐบาลและรัฐสภานั้น กำหนดให้ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีแถลงไว้ต่อรัฐสภา บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ในฐานะที่เป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้จัดทำแผนการบริหารจัดการสินทรัพย์ที่ได้มาจากสัญญาสัมปทาน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดให้บริการรองรับการสิ้นสุดสัญญาสัมปทานและดำเนินการตามนโยบายรัฐบาลที่ได้แถลงไว้ต่อรัฐสภาในมิติต่าง ๆ กล่าวคือนโยบายเศรษฐกิจมหภาคข้อ ๓.๑.๖ “ปรับปรุงโครงสร้างของรัฐวิสาหกิจโดยมุ่งเน้นประสิทธิภาพการให้บริการ การบริหารทรัพย์สินให้เกิดประโยชน์สูงสุด” นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศข้อ ๓.๖.๑ “พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศโดยเร่งรัดพัฒนาโครงข่ายสื่อสารข้อมูลความเร็วสูงให้ครอบคลุมทั่วถึงและเพียงพอ มีคุณภาพในราคาที่เหมาะสมและการแข่งขันที่เป็นธรรม” ข้อ ๓.๖.๒ “ส่งเสริมการเข้าถึงบริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสาธารณะที่มีการใช้งานตามความเหมาะสมโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย” ข้อ ๓.๖.๓ “ส่งเสริมการใช้คลื่นความถี่อันเป็นทรัพยากรของชาติให้มีประสิทธิภาพสูงสุดโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ” โดยบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้นำเสนอแผนการบริหารจัดการสินทรัพย์ที่ได้มาจากสัญญาสัมปทาน และแนวทางการปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่ที่สอดคล้องกับแผนการบริหารจัดการสินทรัพย์ที่ได้มาจากสัญญาสัมปทาน ต่อกระทรวงเทคโนโลยี

สารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือของ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ที่ กสท ผก.(คก.)/๐๑๓ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ อีกด้วยแล้ว ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ต้องได้รับอนุญาตให้ปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่ ในส่วนของมาตรการเยียวยาผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อผู้ใช้บริการนั้น บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้จัดทำแผนและมาตรการรองรับการสิ้นสุดสัญญาสัมปทานเสนอต่อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้ว ตามหนังสือของ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ที่ กสท รม.(กร.)/๒๒๔๕ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ จึงถือได้ว่าเป็นมาตรการเยียวยาแก่ผู้ใช้บริการ ซึ่งได้กำหนดแนวทางการดำเนินการในเรื่องต่างๆ รวมถึงแนวทางการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ใช้บริการได้รับทราบไว้ด้วยแล้ว ด้วยเหตุผลดังกล่าว บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) จึงได้มีหนังสือโต้แย้งคำสั่งของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่กำหนดให้คืนคลื่นความถี่ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทู มู ฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๖ เพื่อจัดสรรใหม่ และขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ประกอบการพิจารณาการขอปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่เพื่อรองรับการให้บริการหลังสิ้นสุดสัญญาสัมปทาน รวมทั้งแผนและมาตรการรองรับการสิ้นสุดสัญญาสัมปทานโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในฐานะผู้มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการคลื่นความถี่ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ สมควรพิจารณาให้เกิดความชัดเจนในประเด็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่เพื่อรองรับการให้บริการหลังสิ้นสุดสัญญาสัมปทานและการดำเนินการตามนโยบายรัฐบาลโดยเร็วต่อไป โดย บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ขอเสนอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นำเรื่องเข้าพิจารณาในที่ประชุมคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านกฎหมายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ขอเข้าชี้แจงเหตุผลความจำเป็นใน

การขอปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่ต่อที่ประชุม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ หรือคณะกรรมการที่ปรึกษาด้าน
กฎหมายผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หรือคณะกรรมการ/อนุกรรมการอื่นใดเมื่อมีการประชุมพิจารณาเกี่ยวกับเรื่อง
ดังกล่าว

ครั้นต่อมาเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือถึงบริษัท
กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) แจ้งว่า เมื่อสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทูรู มูฟฯ และสัญญาให้
ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ สิ้นสุดลงในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๖ สิทธิในการใช้คลื่นความถี่
เพื่อการประกอบกิจการโทรคมนาคมตามสัญญาดังกล่าวย่อมที่จะสิ้นสุดลงด้วยเช่นกัน โดยสิทธิในการใช้
งานคลื่นความถี่ดังกล่าวย่อมตกคืนแก่สาธารณะ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้มีอำนาจใน
การบริหารจัดการสิทธิในการใช้งานคลื่นความถี่ดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายว่าด้วยองค์กร
จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
กำหนดต่อไป ทั้งนี้ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) มีหน้าที่คืนคลื่นความถี่ดังกล่าวเพื่อให้ผู้ถูก
ฟ้องคดีที่ ๓ นำคลื่นความถี่ดังกล่าวไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่ตามกฎหมายกำหนด
และมีหน้าที่ในการจัดให้มีมาตรการเยียวยาผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อผู้ใช้บริการภายหลังการสิ้นสุดการ
อนุญาตให้ประกอบกิจการ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.
๒๕๔๔ และข้อ ๒๔ ของเงื่อนไขในการอนุญาต ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แบบที่สาม และ
มาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ต่อไป ด้วยเหตุดังกล่าว จึงห้ามมิให้บริษัท กสท
โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ใช้คลื่นความถี่ดังกล่าวภายหลังสัญญาสัมปทานสิ้นสุด โดยให้คืนคลื่นความถี่
ดังกล่าวเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่ตามกฎหมายกำหนด

และให้ดำเนินการจัดให้มีมาตรการเยียวยาผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อผู้ใช้บริการภายหลังการสิ้นสุดการอนุญาตให้ประกอบกิจการตามที่ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ประกาศกำหนด

ผู้ฟ้องคดี เห็นว่า ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แจ้งตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สทช ๕๐๑๑/๒๓๑๖๐ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ มายังบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) นั้น ไม่ถูกต้อง และไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะกรณีที่ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งห้ามบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ใช้คลื่นความถี่ดังกล่าวภายหลังสัญญาสัมปทานสิ้นสุดจะส่งผลให้ผู้ใช้บริการจำนวนมากบนโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ย่าน ๑๘๐๐ MHz ทั้งสองโครงข่ายได้รับผลกระทบ ไม่สามารถใช้บริการได้ภายหลังสัญญาสัมปทานสิ้นสุดลงในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๖ ดังนั้น เพื่อให้ผู้ใช้บริการในทั้งสองโครงข่ายสามารถใช้บริการได้อย่างต่อเนื่อง บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) จึงมีความจำเป็นต้องใช้คลื่นความถี่ดังกล่าวในการให้บริการต่อเนื่องหลังสิ้นสุดสัญญาสัมปทาน ประกอบกับบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้มีหนังสือบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ที่ กสท รม.(กร.)/๑๗๓๗ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕, ที่ กสท รม.(กร.)/๑๘๓๔ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕, ที่ กสท รม.(กร.)/๑๘๙๘ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ และที่ กสท รม.(กร.)/๑๙๗๗ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ขอปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ย่าน ๑๘๐๐ MHz ตามนัยมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ เพื่อรองรับการให้บริการหลังสิ้นสุดสัญญาสัมปทาน และมีหนังสือบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ที่ กสท รม.(กร.)/๒๒๔๕ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และที่ กสท รม.(กร.)/๘๐๔ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๖ นำส่งแผนและมาตรการรองรับการให้บริการภายหลังสิ้นสุดสัญญาสัมปทานเพื่อให้ผู้ใช้บริการได้ใช้บริการต่อเนื่องภายหลังสิ้นสุดสัญญาสัมปทาน ซึ่งตามแผนและมาตรการรองรับการให้บริการภายหลังสิ้นสุดสัญญาสัมปทานดังกล่าวบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) มีความจำเป็นต้องใช้คลื่นความถี่ต่อไป

เพื่อจัดให้มีบริการแก่ผู้ใช้บริการได้อย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) จึงมีหนังสือโต้แย้งและขอทูลเกล้าการบังคับใช้ตามคำสั่ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ห้ามบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ใช้คลื่นความถี่ตามสัญญาให้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบ เซลลูลาร์ Digital PCN (Personal Communication Network) ๑๘๐๐ ภายหลังสัญญาสัมปทานสิ้นสุดในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๖ และขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ประกอบการพิจารณาการขอปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่เพื่อรองรับการให้บริการหลังสิ้นสุดสัญญาสัมปทานรวมทั้งแผนและมาตรการรองรับการสิ้นสุดสัญญาสัมปทานตามหนังสือบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ที่ กสท รม.(กร.)/๑๗๓๗ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕, ที่ กสท รม.(กร.)/๑๘๓๔ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕, ที่ กสท รม.(กร.)/๑๘๙๘ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕, ที่ กสท รม.(กร.)/๑๙๗๗ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕, ที่ กสท รม.(กร.)/๒๒๔๕ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ และที่ กสท รม.(กร.)/๘๐๔ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๖

ครั้งเมื่อวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือมายังบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) แจ้งว่า สืบเนื่องจากสัญญาให้ดำเนินการฯของบริษัท ทูรู มูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ จะสิ้นสุดลงในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๖ อันมีผลทำให้สิทธิในการใช้คลื่นความถี่เพื่อการประกอบกิจการโทรคมนาคมตามสัญญาดังกล่าวสิ้นสุดลงตามไปด้วย ทั้งนี้ เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๕ (๑) ที่บัญญัติให้การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม จะต้องไม่กระทบกระเทือนถึงการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญา ที่ชอบด้วยกฎหมายที่ได้กระทำขึ้นก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ จนกว่าการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้นจะสิ้นสุด และสอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ข้อ ๘.๒.๑ ที่กำหนดว่า กรณีส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐที่นำคลื่นความถี่

ไปให้ผู้อื่นประกอบกิจการโดยการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาที่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผ่านการตรวจสอบ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้ว ให้คืนคลื่นความถี่เมื่อสิ้นสุดอายุการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้น เมื่อสิทธิในการใช้คลื่นความถี่เพื่อการประกอบกิจการโทรคมนาคมตามสัญญาดังกล่าวสิ้นสุด สิทธิในการใช้งานคลื่นความถี่ดังกล่าวย่อมตกคืนแก่สาธารณะ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการสิทธิในการใช้งานคลื่นความถี่ดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายว่าด้วยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม กำหนดต่อไป ด้วยเหตุนี้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงแจ้งให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ทราบดังนี้ (๑) บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) รวมทั้งบริษัท ทูร มูฟวี่ และบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ย่อมสิ้นสิทธิในการใช้คลื่นความถี่เพื่อการประกอบกิจการโทรคมนาคมตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทูร มูฟวี่ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันสิ้นสุดสัญญาแล้ว โดยผลของกฎหมาย (๒) บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) บริษัท ทูร มูฟวี่ และบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการคุ้มครองผู้ใช้บริการเป็นการชั่วคราวในกรณีสิ้นสุดการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ พ.ศ.2556 ซึ่งมีผลใช้บังคับแล้วเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ เพื่อเป็นการรองรับผลของการสิ้นสุดสัญญาดังกล่าว ให้มีความต่อเนื่องในการให้บริการ การคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ และคุ้มครองผู้ใช้บริการให้ได้รับประโยชน์และใช้บริการได้อย่างปราศจากข้อจำกัดในช่วงเวลาเปลี่ยนผ่านการสิ้นสุดการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญา

ผู้ฟ้องคดี เห็นว่า หากพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ในหมวด ๓ แนวทางการจัดทำแผน มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๑ และหมวด ๘ บทเฉพาะกาล มาตรา ๘๓ ถึงมาตรา ๘๘ ยังคงมีผลใช้บังคับ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ก็ยังไม่สิ้นสิทธิการใช้คลื่นความถี่ที่บริษัท กสท

โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่ รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ เมื่อสัญญา สัมปทานสิ้นสุด ตามเหตุผลที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๔๐ แห่ง รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่บัญญัติให้คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุคมนาคมเป็นทรัพยากรสาธารณะของชาติ และให้มืองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ ทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุคมนาคม และกำกับดูแลการ ประกอบกิจการโทรคมนาคมตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยคำนึงถึงความมั่นคงของรัฐ ครั้นเมื่อสิ้นสุดการบังคับ ใช้รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐ รัฐได้ตรารัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ขึ้นไว้ใช้เป็นหลักในการปกครองประเทศ โดยมี มาตรา ๔๗ วรรคหนึ่งถึงวรรคสาม แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทำหน้าที่ จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการโทรคมนาคม โดยคำนึงถึงความมั่นคงของรัฐ เช่นเดียวกับ มาตรา ๔๐ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้ว แสดงให้เห็นว่า รัฐมีเจตนารมณ์ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จัดสรร คลื่นความถี่ที่รัฐเป็นเจ้าของและกำกับการประกอบกิจการโทรคมนาคม โดยคำนึงถึงความมั่นคงของรัฐและ ความมั่นคงในการประกอบกิจการโทรคมนาคมของชาติเป็นสำคัญ แต่การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กำหนด หลักเกณฑ์ตามประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการคุ้มครองผู้ใช้บริการเป็นการชั่วคราวในกรณีสิ้นสุดการ อนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ พ.ศ.2556 โดยไม่มีข้อกำหนดใดเลย ใน ประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการคุ้มครองผู้ใช้บริการเป็นการชั่วคราวในกรณีสิ้นสุดการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ พ.ศ.2556 ที่มีลักษณะเป็นการเยียวยาและคุ้มครองบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานทาง

ปกครองที่ได้รับมอบหมายให้ประกอบกิจการโทรคมนาคมแทนรัฐ ในทางตรงข้าม กลับกำหนดหลักเกณฑ์ตามประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการคุ้มครองผู้ใช้บริการเป็นการชั่วคราวในกรณีสิ้นสุดการอนุญาตสัมปทาน หรือสัญญาการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ พ.ศ.2556 ที่มีลักษณะเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่เอกชนตามเหตุผลที่ได้กล่าวไว้ในคำฟ้อง ฉะนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติดังกล่าวว่า เมื่อสัญญาสัมปทานสิ้นสุด สิทธิการใช้คลื่นความถี่เพื่อการประกอบกิจการโทรคมนาคมของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ย่อมสิ้นสุดลงไปด้วย และมีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหนังสือแจ้งให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ทราบว่า (๑) บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) รวมทั้งบริษัท ทูรุ มูฟฯ และบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ย่อมสิ้นสิทธิในการใช้คลื่นความถี่เพื่อการประกอบกิจการโทรคมนาคมตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทูรุ มูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ในวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันสิ้นสุดสัญญาแล้วโดยผลของกฎหมาย (๒) บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) บริษัท ทูรุ มูฟฯ และบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการคุ้มครองฯ ซึ่งมีผลใช้บังคับแล้วเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ เพื่อเป็นการรองรับผลของการสิ้นสุดสัญญาดังกล่าว ให้มีความต่อเนื่องในการให้บริการ การคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ และคุ้มครองผู้ใช้บริการให้ได้รับประโยชน์และใช้บริการได้อย่างปราศจากข้อจำกัดในช่วงเวลาเปลี่ยนผ่านการสิ้นสุดการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญา จนกระทั่งนำไปสู่การออกคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ห้ามมิให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ใช้คลื่นความถี่ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทูรุ มูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ หลังจากสัญญาสัมปทานทั้งสองฉบับดังกล่าวสิ้นสุด โดยไม่คำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ดังกล่าวตามที่ได้รับแจ้งจากบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาพิจารณาประกอบ

เพื่ออนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ หลังจากสัญญาสัมปทานสิ้นสุดตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กลับกำหนดหลักเกณฑ์ตามประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการคุ้มครองผู้ใช้บริการเป็นการชั่วคราวในกรณีสิ้นสุดการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ พ.ศ.2556 มาบังคับใช้กับบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ ยังมีมติและคำสั่งให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) คืนคลื่นความถี่ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทูรู มูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ เมื่อสัญญาสัมปทานทั้งสองฉบับดังกล่าวสิ้นสุดลงให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นำคลื่นความถี่ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ ไปดำเนินการจัดสรรใหม่ จึงเป็นการกระทำที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐและความมั่นคงในการประกอบกิจการโทรคมนาคมของชาติและบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ซึ่งไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ด้วยเหตุดังกล่าวบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด

(มหาชน) จึงไม่จำเป็นต้องคืนคืนความถี่ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทรุ มูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ เมื่อสัญญาสัมปทานทั้งสองฉบับดังกล่าวสิ้นสุดลงให้แก่ผู้ผูกฟองคดีที่ ๓ ตามมติและคำสั่งของผู้ผูกฟองคดีทั้งสาม เพราะการกระทำของผู้ผูกฟองคดีที่ ๒ และที่ ๓ เป็นการกระทำที่มีลักษณะเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

ด้วยเหตุและผลตามที่กล่าวข้างต้นการที่ผู้ผูกฟองคดีที่ ๓ กำหนดระยะเวลาให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) คืนคืนความถี่วิทยุคมนาคมที่ผู้ผูกฟองคดีได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้งานคืนความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ ให้แก่ผู้ผูกฟองคดีที่ ๓ เมื่อสัญญาสัมปทานสิ้นสุด และผู้ผูกฟองคดีที่ ๒ ออกมติการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๖ และในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ ว่า เมื่อสัญญาสัมปทานสิ้นสุดลง ทำให้สิทธิการใช้คืนความถี่เพื่อการประกอบกิจการโทรคมนาคมของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ตามสัญญาสัมปทานสิ้นสุดลงไปด้วย และผู้ผูกฟองคดีที่ ๑ มีหนังสือแจ้งให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ทราบว่า บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) มีหน้าที่คืนคืนความถี่วิทยุคมนาคมตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทรุ มูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ แก่ผู้ผูกฟองคดีที่ ๓ หลังจากสัญญาสัมปทานทั้งสองฉบับดังกล่าวสิ้นสุด และผู้ผูกฟองคดีที่ ๑ ออกคำสั่งห้ามมิให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ใช้คืนความถี่วิทยุคมนาคมตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทรุ มูฟฯ และสัญญาให้

ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ หลังจากสัญญาสัมปทานทั้งสองฉบับดังกล่าวสิ้นสุด นั้น จึงเป็นการกระทำที่มีลักษณะเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

อนึ่ง บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้เสนอแผนการบริหารจัดการสินทรัพย์ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) จะได้มาจากสัญญาสัมปทานหลังจากสิ้นสุดสัญญาสัมปทาน และแผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๕๕ ต่อกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2.7.2 การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่ สทช 5009/32083 ลงวันที่ 15 ตุลาคม 2556 มายังบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) แจ้งว่า สิทธิในการใช้คลื่นความถี่ตามสัญญาให้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูล่า ระหว่าง บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และเอกชนผู้รับสัมปทานจะสิ้นสุด เมื่อสัญญาให้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูล่าดังกล่าวสิ้นสุดลง และบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ไม่สามารถขอปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ภายหลังจากที่สัญญาสัมปทานสิ้นสุดลง เนื่องจากสิทธิในการใช้คลื่นความถี่สิ้นสุดลงแล้ว ทั้งนี้ เป็นไปตามมติที่ประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ครั้งที่ 5/2556 เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2556 และครั้งที่ 11/2556 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2556 นั้น เป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

เมื่อพิจารณามติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ 5 /2556 เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2556 ในระเบียบวาระที่ 4.5 ทั้งหมด และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ 11 /2556 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2556 ในระเบียบวาระที่ 4.6 และ 5.1 ทั้งหมด แล้ว จะเห็นได้ว่า ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติว่า “เมื่อสัญญาสัมปทานสิ้นสุดลง ทำให้สิทธิการใช้คลื่นความถี่เพื่อการประกอบกิจการโทรคมนาคมของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ตามสัญญาสัมปทานสิ้นสุดลงไปด้วย บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) มีหน้าที่ตามกฎหมายในการคืนคลื่นความถี่ตามสัญญา

สัมปทานดังกล่าวแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะได้นำคลื่นความถี่ดังกล่าวไปจัดสรรใหม่ โดยวิธีการประมูลคลื่นความถี่ ” นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มิได้นำเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ ย่าน 800 MHz และ 1800MHz ของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ ตามที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) แจ้งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมาตรา 82 แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาประกอบการพิจารณาการขอปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่เพื่อรองรับการให้บริการหลังสิ้นสุดสัญญาสัมปทานของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) แต่อย่างไรก็ดี อีกทั้ง เมื่อพิจารณา คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา, กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พ.ศ. 2554 – 2563, นโยบาย broadband แห่งชาติ รวมทั้งเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ และขอปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ ย่าน 800 MHz และย่าน 1800 MHz ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ได้แจ้งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ดังกล่าวข้างต้นแล้ว เห็นได้ชัดว่า มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ 5 /2556 เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2556 ในระเบียบวาระที่ 4.5 ทั้งหมด และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ 11 /2556 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2556 ในระเบียบวาระที่ 4.6 และ 5.1 ทั้งหมด ก็ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมาย, คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา, กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พ.ศ. 2554 – 2563 และนโยบาย broadband แห่งชาติดังกล่าวข้างต้น

นอกจากนี้ มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ 5 /2556 เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2556 ในระเบียบวาระที่ 4.5 ทั้งหมด และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ 11 /2556 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2556 ในระเบียบวาระที่ 4.6 และ 5.1 ทั้งหมด ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามเหตุผลที่ได้กล่าวไว้แล้วในคำฟ้องข้อ 5.1.5 (๑) ถึง (๓) ฉะนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะหน่วยงานทางปกครอง ออกหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่ สทช 5009/32083 ลงวันที่ 15 ตุลาคม 2556 โดยอาศัยมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ 5 /2556 เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2556 ในระเบียบวาระที่ 4.5 และในการประชุมครั้งที่ 11 /2556 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2556 ในระเบียบวาระที่ 4.6 และ 5.1 แจ้งมายังบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ว่า “สิทธิในการใช้คลื่นความถี่ตามสัญญาให้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูล่า ระหว่าง บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และเอกชนผู้รับสัมปทานจะสิ้นสุด เมื่อสัญญาให้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูล่าดังกล่าวสิ้นสุดลง และบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ไม่สามารถขอปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ภายหลังจากที่สัญญาสัมปทานสิ้นสุดลง เนื่องจากสิทธิในการใช้คลื่นความถี่สิ้นสุดลงแล้ว” นั้น จึงเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

2.7.3 การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 มีความเห็นและออกมติในการประชุมครั้งที่ 8/2557

เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2557 ว่า กรณีบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ขอปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz และคลื่นความถี่ย่าน ๘๐๐ MHz นั้น เห็นว่า โดยที่การปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ตามนัยมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ จะต้องเป็นกรณีที่ผู้นั้นยังคงมีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายในการใช้คลื่นความถี่ดังกล่าว โดยในส่วนของ การขอปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ขณะที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ยื่น

คำขอให้ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz สิทธิในการใช้คลื่นความถี่ย่านดังกล่าวได้สิ้นสุดลงตามสัญญาสัมปทานเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยคลื่นความถี่ดังกล่าวต้องกลับคืนสู่สาธารณะเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 นำไปประมูลตามที่กฎหมายกำหนดต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 จึงมีมติไม่อนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ 1800 MHz ได้ สำหรับในส่วนของการขอปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน ๘๐๐ MHz นั้น เห็นว่าเมื่อพิจารณาเหตุผลและความจำเป็นในการขอปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ รวมถึงเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ประสงค์จะขอปรับปรุงตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๘๔ วรรคท้าย ประกอบมาตรา ๘๓ วรรคสาม และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ โดยบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) เสนอว่า

ขอปรับปรุงเพื่อรองรับการให้บริการหลัง

สิ้นสุดสัญญาสัมปทาน การดำเนินการตามนโยบายรัฐบาลและปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม โทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 เห็นว่าเหตุผลในการดำเนินการตามคำขอมีลักษณะเป็นการขยายระยะเวลาการใช้คลื่นความถี่ออกไปเกินกว่าระยะเวลาที่กำหนดตามแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ โดยหากอนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ดำเนินการปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ในลักษณะดังกล่าว ย่อมเป็นการกระทำที่ขัดต่อกฎหมายและเป็นแนวทางที่ขัดหรือแย้งกับแนวทางการบริหารคลื่นความถี่ตามผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 กำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 จึงมีมติไม่อนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน ๘๐๐ MHz ดังกล่าว นั้น เป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและมีลักษณะเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

ผู้ฟ้องคดี ขอเรียนว่า เมื่อปี พ.ศ.2528 คณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) ได้จัดสรรคลื่นความถี่ในย่าน 800-900 MHz ก็คือช่วงคลื่นความถี่

825-845 MHz / 870-890 MHz ให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย) รายละเอียดปรากฏตามหนังสือกรมไปรษณีย์โทรเลข ที่ คค 0704(ถ)/3996 ลงวันที่ 8 มีนาคม 2528 ต่อมาเมื่อปี พ.ศ.2533 คณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) ได้จัดสรรคลื่นความถี่ให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย) โดยการขยายแถบย่านความถี่ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย) ได้รับจัดสรรอยู่เดิม (825-845 MHz/ 870-890 MHz) ออกไปอีก 5 MHz ตามมาตรฐาน AMPS FREQUENCY SPECTRUM ย่านความถี่ (BAND) ละ 2.5 MHz ก็คือ แถบย่านความถี่ A (BAND A) : Tx.869-870 MHz & 890-891.5 MHz Rx.824-825 MHz & 845-846.5 MHz และแถบย่านความถี่ B (BAND B) : Tx.891.5-894 MHz Rx.846.5-849 MHz รายละเอียดปรากฏตามหนังสือกรมไปรษณีย์โทรเลข ที่ คค 0704(ก)/16997 ลงวันที่ 19 ธันวาคม 2533

ครั้งเมื่อปี พ.ศ.2534 คณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) ได้จัดสรรคลื่นความถี่ในย่าน 1700-1900 MHz (1.7-1.9 GHz) ก็คือ ช่วงคลื่นความถี่ 1710-1785 MHz / 1805-1880 MHz ให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย) รายละเอียดปรากฏตามหนังสือกรมไปรษณีย์โทรเลข ที่ คค 0704 (ก)/13054 ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2534

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า คลื่นความถี่ย่าน 800 MHz และย่าน 1800 MHz ในช่วงคลื่นความถี่ดังกล่าว คณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) ได้จัดสรรให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย) อยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการ

โทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และ
กำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ

ต่อมาบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่เป็น
การสื่อสารแห่งประเทศไทย) ได้ให้สัมปทานในการดำเนินกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่แก่เอกชน ดังนี้

- ให้บริษัท โทเทิ่ลา ดำเนินกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้คลื่นความถี่ย่าน 800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 835.0 – 845.0 คู่กับ 880.0 - 890.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 10 + 10 MHz) และ 846.5 – 849.0 คู่กับ 891.5 – 894.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 2.5 + 2.5 MHz) และใช้คลื่นความถี่ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่หนึ่ง 1722.6 – 1747.9 คู่กับ 1817.6 – 1842.9 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 25.3 + 25.3 MHz) ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) เป็นระยะเวลา 27 ปี นับตั้งแต่วันที่ 16 กันยายน 2534 ถึงวันที่ 15 กันยายน 2561 ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิ่ลา ซึ่งก็คือ สิ้นสุดสัญญาสัมปทานดังกล่าวในวันที่ 15 กันยายน 2561

- ให้บริษัท ทูรู มูฟฯ ดำเนินกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้คลื่นความถี่ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) เป็นระยะเวลา 17 ปี นับแต่วันที่ 23 กรกฎาคม 2539 ถึงวันที่ 15 กันยายน 2556 ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทูรู มูฟฯ ซึ่งก็คือ สิ้นสุดสัญญาสัมปทานดังกล่าวในวันที่ 15 กันยายน 2556

- ให้บริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ดำเนินกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้คลื่นความถี่ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) เป็นระยะเวลา 16 ปี นับแต่วันที่ 28 พฤษภาคม 25๔๐ ถึงวันที่ 15 กันยายน

2556 ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ซึ่งก็คือ สิ้นสุดสัญญาสัมปทานดังกล่าวในวันที่ 15 กันยายน 2556

ปรากฏตามเงื่อนไขเฉพาะรายบริการ บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ (รหัสบริการ 3-2-2) บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ที่แนบท้ายใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แบบที่สาม เลขที่ 3ก/48/002 ของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)

เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2556 บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 และที่ 2 ว่า ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่ สทช ๕๐๙๙/๓๒๐๘๓ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 แจ้งผลการพิจารณาคำขอปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ย่าน ๘๐๐ MHz จำนวน ๒ x ๑๐ MHz และคลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz จำนวน ๒ x ๓๗.๑ MHz ซึ่งบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ขอมีสិทธิใช้งานตามระยะเวลาของใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่สามตามนัยมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ ว่าสิทธิในการใช้งานคลื่นความถี่ตามสัญญาให้ดำเนินการให้บริการวิทยุคมนาคมระบบเซลลูล่า ระหว่าง บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และเอกชนผู้รับสัมปทานจะสิ้นสุดเมื่อสัญญาให้ดำเนินการฯ ดังกล่าวสิ้นสุดลง และบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ไม่สามารถขอปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ภายหลังจากที่สัญญาสัมปทานสิ้นสุดลงเนื่องจากสิทธิในการใช้คลื่นความถี่สิ้นสุดลงแล้วตามมติที่ประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๖ และครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ นั้น ผู้ฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นว่า มติผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ข้างต้นเป็นการพิจารณาเฉพาะประเด็นสิทธิในการบริหารจัดการคลื่นความถี่เมื่อการอนุญาต สัมปทานหรือสัญญาที่สิ้นสุดลง แม้มาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ

กิจการวิฤกษ์กระจายเสียง วิฤกษ์โทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ บัญญัติให้ผู้ใดประสงค์จะใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการโทรคมนาคมต้องได้รับใบอนุญาตซึ่งต้องดำเนินการโดยวิธีการประมูลคลื่นความถี่ แต่มาตราดังกล่าวเป็นบทบัญญัติในกรณีทั่วไปเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ใช้เป็นแนวทางในการกำกับกิจการโทรคมนาคมในส่วน of คลื่นความถี่ใหม่ที่ยังไม่ได้มีการจัดสรรหรือไม่มีการใช้งานอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิฤกษ์กระจายเสียง วิฤกษ์โทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ ใช้บังคับ ในขณะที่ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) เป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิฤกษ์กระจายเสียง วิฤกษ์โทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ มีผลใช้บังคับ โดยพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิฤกษ์กระจายเสียง วิฤกษ์โทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ ได้บัญญัติให้มีการรองรับสิทธิและหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการบังคับใช้กฎหมาย โดยในมาตรา ๘๒ ได้บัญญัติให้ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือผู้ที่ได้รับการจัดสรรคลื่นความถี่ หรือใช้คลื่นความถี่เพื่อการประกอบกิจการโทรคมนาคมอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับมีหน้าที่แจ้งรายละเอียดการใช้ประโยชน์คลื่นความถี่ รวมทั้งเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 และในมาตรา ๘๔ วรรค ๔ ได้บัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 กำหนดระยะเวลาที่แน่นอนในการให้ ผู้ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่หรือใช้คลื่นความถี่คืนคลื่นความถี่ เพื่อ ๑) นำไปจัดสรรใหม่ หรือ ๒) ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ ตามที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ตามมาตรา ๔๘ โดยให้นำความในมาตรา ๘๓ วรรคสาม มาบังคับใช้โดยอนุโลม ดังนั้น เมื่อบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้ดำเนินการตามมาตรา ๘๒ ก็ถือว่าได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ตามกฎหมายฉบับนี้แล้ว โดยมาตรา ๘๔ วรรคสี่ บัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 กำหนดระยะเวลาที่แน่นอนของการใช้คลื่นความถี่ที่ได้รับการจัดสรรดังกล่าวตามความจำเป็นที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐ ได้

แจ้งตามมาตรา ๘๒ มาประกอบการพิจารณา บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) จึงได้มีหนังสือที่ กสท รม.(กร.)/๑๗๓๖ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕ แจ้งรายละเอียดการใช้ประโยชน์คลื่นความถี่รวมทั้ง เหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 และบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กสท รม.(กร.)/๑๗๓๗ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕, ที่ กสท รม.(กร.)/ ๑๘๓๔ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕, ที่ กสท รม.(กร.)/๑๘๙๘ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ และที่ กสท รม.(กร.)/ ๑๙๗๗ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ขอปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ย่าน ๘๐๐ MHz และ ๑๘๐๐ MHz ตามนัยมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการ ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ เพื่อรองรับการ ให้บริการหลังสิ้นสุดสัญญาสัมปทาน ดำเนินการตามนโยบายรัฐบาลและปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม โทรศัพท์เคลื่อนที่ จากบทบัญญัติของกฎหมายข้างต้น บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) จึง ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ทบทวนมติดังกล่าวโดยขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 พิจารณา คำขอปรับปรุงการใช้งานคลื่น ความถี่โดยนำเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ที่ได้รับแจ้งตามมาตรา ๘๒ มา ประกอบการพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง รายละเอียดปรากฏตามหนังสือของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ที่ กสท รม.(กร.)/1714 ลงวันที่ 1 พฤศจิกายน 2556

ต่อมาเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2557 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้มีหนังสือถึงบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) แจ้งว่า ในการประชุมครั้งที่ 8/2557 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2557 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ได้พิจารณาเรื่อง การขอปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ย่าน 1800 MHz และย่าน 800 MHz แล้ว มีความเห็นและมติ ดังนี้

“1. กรณีบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ขอบททวนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕56 เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕56 และมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/2556 เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ นั้น

เห็นว่า มติผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ในการประชุมครั้งที่ ๕/2556 เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕56 เป็นเพียงการรับทราบและมีความเห็นสอดคล้องตามความเห็นของคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านกฎหมายผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ส่วนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ในการประชุมครั้งที่ 11/2556 เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕56 เป็นการพิจารณาขอบททวนมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ในการประชุมครั้งที่ 5/2556 เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕56 โดยมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ทั้งสองครั้งมิใช่คำสั่งทางปกครองที่ก่อให้เกิดสิทธิในการอุทธรณ์หรือโต้แย้ง แต่อย่างใด

แต่อย่างไรก็ตามตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา ๔๘ ประกอบมาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔ ประกอบแผนแม่บทบริหารคลื่นความถี่ที่กำหนดเกี่ยวกับสิทธิการใช้คลื่นความถี่ตามสัญญาสัมปทานไว้อย่างชัดเจนเป็นหลักการว่า เมื่อการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาในการให้เอกชนเป็นผู้ประกอบกิจการสิ้นสุดลง สิทธิการใช้คลื่นความถี่ตามสัญญาสัมปทานย่อมสิ้นสุดลงด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 นำคลื่นความถี่ดังกล่าวมาประมูลเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ.2550 บัญญัติไว้ ซึ่งการมีมติที่ประชุมดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ได้พิจารณาทั้งข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงโดยรอบคอบและถูกต้องตามกฎหมายและสอดคล้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ พ.ศ.๒๕๕๐ ทุกประการแล้ว ดังนั้น เหตุผลของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) จึงไม่มีน้ำหนักเพียงพอในการขอบททวนมติผู้ถูกฟ้องคดี ที่ 2 ในการประชุมครั้งที่ 5/2556 เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๖ และมติผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ในการประชุมครั้งที่ ๑๑/2556 เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒556 แต่อย่างใด

๒. กรณีบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ขอปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐0 MHz และคลื่นความถี่ย่าน 800 MHz นั้น

เห็นว่า โดยที่การปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ตามนัยมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติ องค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ จะต้องเป็นกรณีและผู้ใช้นั้นยังคงมีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายในการใช้คลื่นความถี่ ดังกล่าว โดยในส่วนของ การขอปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ขณะที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ยื่นคำขอให้ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz สิทธิในการใช้คลื่นความถี่ย่านดังกล่าวได้สิ้นสุดลงตามสัญญาสัมปทานเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยคลื่น ความถี่ดังกล่าวต้องกลับคืนสู่สาธารณะเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 นำไปประมูลตามที่กฎหมายกำหนดต่อไป ผู้ถูก ฟ้องคดีที่ 2 จึงมีมติไม่อนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ 1800 MHz ได้

สำหรับในส่วนของ การขอปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน ๘๐0 MHz นั้น เห็นว่า เมื่อพิจารณาเหตุผลและความจำเป็นในการขอปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ รวมถึงเหตุแห่งความจำเป็นใน การถือครองคลื่นความถี่ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ประสงค์จะขอปรับปรุงตามเงื่อนไขที่ กำหนดไว้ตามมาตรา ๘๔ วรรคท้าย ประกอบมาตรา ๘๓ วรรคสาม และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติ องค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ โดยบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) เสนอว่า ขอปรับปรุงเพื่อรองรับ การให้บริการหลังสิ้นสุดสัญญาสัมปทาน การดำเนินการตามนโยบายรัฐบาลและปรับโครงสร้าง อุตสาหกรรมโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 เห็นว่าเหตุผลในการดำเนินการตามคำขอมูลลักษณะ เป็นการขยายระยะเวลาการใช้คลื่นความถี่ออกไปเกินกว่าระยะเวลาที่กำหนดตามแผนแม่บทการบริหารคลื่น

ความถี่ โดยหากอนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ดำเนินการปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ ในลักษณะดังกล่าว ย่อมเป็นการกระทำที่ขัดต่อกฎหมายและเป็นแนวทางที่ขัดหรือแย้งกับแนวทางการบริหาร คลื่นความถี่ตามที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 กำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 จึงมีมติไม่อนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน 800 MHz ดังกล่าว”

รายละเอียดปรากฏตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ด่วนที่สุด ที่ สทช 5011/12917 ลงวันที่ 30 เมษายน 2557

เมื่อพิจารณาความเห็นและมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ในการประชุมครั้งที่ 8/2557 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2557 ประกอบกับข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายตามที่ปรากฏอยู่ในเอกสารท้ายคำฟ้อง หมายเลข 19, 24, 28, 29/1 และ 55/1 ถึง 55/18 แล้ว จะเห็นได้ว่า ความเห็นและมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ที่ว่า กรณีบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ขอปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐0 MHz ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 เห็นว่า โดยที่การปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ตามนัยมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กร จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ จะต้องเป็นกรณีที่ผู้ที่ยังคงมีสิทธิโดยชอบด้วยกฎหมายในการใช้คลื่นความถี่ดังกล่าว โดยใน ส่วนของการขอปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน 1800 MHz นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ขณะที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ยื่นคำขอให้ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐0 MHz สิทธิในการใช้คลื่น ความถี่ย่านดังกล่าวได้สิ้นสุดลงตามสัญญาสัมปทานเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยคลื่นความถี่ดังกล่าวต้อง กลับคืนสู่สาธารณะเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 นำไปประมูลตามที่กฎหมายกำหนดต่อไป ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 จึงมี มติไม่อนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ 1800 MHz ได้ นั้น ไม่ถูกต้อง และมีลักษณะเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ เพราะคลื่นความถี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ ย่าน 1800 MHz ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ยื่นคำขอปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ก็

คือ ช่วงคลื่นความถี่ด้านส่ง 1710.0 – 1722.6 MHz ด้านรับ 1805.0 – 1817.6 MHz ขนาด 2 x 12.6 MHz ระยะเวลาใช้งานเริ่มต้น 16 กันยายน 2556 สิ้นสุด 3 สิงหาคม 2568 (ซึ่งเป็นวันที่ใบอนุญาตประกอบกิจการ โทรคมนาคม แบบที่สาม ของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) หมดอายุ), ความถี่ด้านส่ง 1747.9 – 1760.5 MHz ด้านรับ 1842.9 – 1855.5 MHz ขนาด 2 x 12.6 MHz ระยะเวลาการใช้งาน เริ่มต้น 16 กันยายน 2556 สิ้นสุด 15 กันยายน 2559 และความถี่ด้านส่ง 1760.5 – 1785.0 MHz ด้านรับ 1855.5 – 1880.0 MHz ขนาด 2 x 24.5 MHz ระยะเวลาการใช้งาน เริ่มใช้งานทันที สิ้นสุด 3 สิงหาคม 2568 (ซึ่งเป็นวันที่ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แบบที่สาม ของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) หมดอายุ) ซึ่ง บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้ยื่นคำขอปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่ดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2555 และขอแก้ไขเพิ่มเติมข้อมูลการขอปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่ดังกล่าว ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 อีกหลายครั้ง ปรากฏตามหนังสือของ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ที่ กสท รม.(กร.)/1737 ลงวันที่ 12 กันยายน 2555, ที่ กสท รม.(กร.)/1834 ลงวันที่ 3 ตุลาคม 2555, ที่ กสท รม.(กร.)/1898 ลงวันที่ 18 ตุลาคม 2555 และที่ กสท รม.(กร.)/1977 ลง วันที่ 2 พฤศจิกายน 2555 ช่วงคลื่นความถี่ด้านส่ง 1710.0 – 1722.6 MHz ด้านรับ 1805.0 – 1817.6 MHz ขนาด 2 x 12.6 MHz, ความถี่ด้านส่ง 1747.9 – 1760.5 MHz ด้านรับ 1842.9 – 1855.5 MHz ขนาด 2 x 12.6 MHz และความถี่ด้านส่ง 1760.5 – 1785.0 MHz ด้านรับ 1855.5 – 1880.0 MHz ขนาด 2 x 24.5MHz เป็นช่วง คลื่นความถี่ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรรมาจากคณะกรรมการประสานงานการจัด และบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) เมื่อปี พ.ศ.2534 ต่อมาบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้ ให้สัมปทานในการดำเนินกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่แก่เอกชนดังนี้ คือ ให้บริษัท โทเทิลฯ ดำเนินกิจการ โทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยใช้คลื่นความถี่ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่หนึ่ง 1722.6 – 1747.9 คู่กับ 1817.6 – 1842.9 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 25.3 + 25.3 MHz) ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5

- 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) เป็นระยะเวลา 27 ปี นับตั้งแต่วันที่ 16 กันยายน 2534 ถึงวันที่ 15 กันยายน 2561 ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ ซึ่งก็คือ สิ้นสุดสัญญาสัมปทานดังกล่าวในวันที่ 15 กันยายน 2561, ให้บริษัท โทร มูฟฯ ดำเนินกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยใช้คลื่นความถี่ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) เป็นระยะเวลา 17 ปี นับแต่วันที่ 23 กรกฎาคม 2539 ถึงวันที่ 15 กันยายน 2556 ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทร มูฟฯ ซึ่งก็คือ สิ้นสุดสัญญาสัมปทานดังกล่าวในวันที่ 15 กันยายน 2556 และให้บริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ดำเนินกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยใช้คลื่นความถี่ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) เป็นระยะเวลา 16 ปี นับแต่วันที่ 28 พฤษภาคม 2539 ถึงวันที่ 15 กันยายน 2556 ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ซึ่งก็คือ สิ้นสุดสัญญาสัมปทานดังกล่าวในวันที่ 15 กันยายน 2556 จากข้อเท็จจริงดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 มีมติไม่อนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ด้านส่ง 1710.0 – 1722.6 MHz ด้านรับ 1805.0 – 1817.6 MHz ขนาด 2 x 12.6 MHz ระยะเวลาใช้งานเริ่มต้น 16 กันยายน 2556 สิ้นสุด 3 สิงหาคม 2568 (ซึ่งเป็นวันที่ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่สาม ของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) หมดอายุ), ความถี่ด้านส่ง 1747.9 – 1760.5 MHz ด้านรับ 1842.9 – 1855.5 MHz ขนาด 2 x 12.6 MHz ระยะเวลาการใช้งาน เริ่มต้น 16 กันยายน 2556 สิ้นสุด 15 กันยายน 2559 และความถี่ด้านส่ง 1760.5 – 1785.0 MHz ด้านรับ 1855.5 – 1880.0 MHz ขนาด 2 x 24.5MHz ระยะเวลาการใช้งาน เริ่มใช้งานทันที สิ้นสุด 3 สิงหาคม 2568 (ซึ่งเป็นวันที่ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แบบที่สาม ของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) หมดอายุ) โดยอ้างเหตุผลว่า ขณะที่ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ยื่นคำขอให้ปรับปรุงการใช้คลื่น

ความถี่ย่าน 1800 MHz สิทธิในการใช้คลื่นความถี่ย่านดังกล่าวได้สิ้นสุดลงตามสัญญาสัมปทานเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงเป็นเหตุผลที่ไม่ถูกต้อง เนื่องจากขณะที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ยื่นคำขอปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz สัญญาสัมปทานตามเอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๙, ๒๔ และ ๒๘ ยังไม่สิ้นสุดลง ส่วนความเห็นและมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ที่ว่า กรณีบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ขอปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน ๘๐0 MHz ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 เห็นว่าเมื่อพิจารณาเหตุผลและความจำเป็นในการขอปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ รวมถึงเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ประสงค์จะขอปรับปรุงตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๘๔ วรรคท้าย ประกอบมาตรา ๘๓ วรรคสาม และมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ โดยบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) เสนอว่า ขอปรับปรุงเพื่อรองรับการให้บริการหลังสิ้นสุดสัญญาสัมปทาน การดำเนินการตามนโยบายรัฐบาลและปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมโทรศัพท์เคลื่อนที่ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 เห็นว่า เหตุผลในการดำเนินการตามคำขอมูลลักษณะเป็นการขยายระยะเวลาการใช้คลื่นความถี่ออกไปเกินกว่า ระยะเวลาที่กำหนดตามแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ โดยหากอนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ดำเนินการปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ในลักษณะดังกล่าว ย่อมเป็นการกระทำที่ขัดต่อ กฎหมายและเป็นแนวทางที่ขัดหรือแย้งกับแนวทางการบริหารคลื่นความถี่ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 กำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 จึงมีมติไม่อนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ ย่าน 800 MHz ดังกล่าว นั้น ก็ไม่ถูกต้องและมีลักษณะเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ เพราะเหตุผลความจำเป็นในการขอปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน 800 MHz และ 1800 MHz ตามหนังสือของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ที่ กสท ร.ม.(กร.)/1737 ลงวันที่ 12 กันยายน 2555, ที่ กสท ร.ม.(กร.)/1834 ลงวันที่ 3 ตุลาคม 2555, ที่ กสท ร.ม.(กร.)/1898 ลงวันที่ 18 ตุลาคม 2555 และที่ กสท ร.ม.(กร.)/

1977 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2555 มิได้มีลักษณะเป็นการขยายระยะเวลาการใช้คลื่นความถี่ออกไปเกินกว่าระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ และหากผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 อนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ดำเนินการปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ตามที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) มีคำขอได้ ก็มิได้เป็นการกระทำที่ขัดต่อกฎหมาย และมีได้เป็นแนวทางที่ขัดหรือแย้งกับแนวทางการบริหารคลื่นความถี่ตามผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 กำหนด แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจาก มาตรา 84 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ และข้อ 8.2, ข้อ 8.2.1 ถึงข้อ 8.2.3 ของแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) บัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 มีอำนาจเลือกใช้ดุลพินิจอนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ตามหนังสือของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)ที่ กสท รม.(กร.)/1737 ลงวันที่ 12 กันยายน 2555, ที่ กสท รม.(กร.)/1834 ลงวันที่ 3 ตุลาคม 2555, ที่ กสท รม.(กร.)/1898 ลงวันที่ 18 ตุลาคม 2555 และที่ กสท รม.(กร.)/1977 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2555 ได้การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ไม่อนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ ย่าน 800 MHz และย่าน 1800 MHz ตามหนังสือของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ที่ กสท รม.(กร.)/1737 ลงวันที่ 12 กันยายน 2555, ที่ กสท รม.(กร.)/1834 ลงวันที่ 3 ตุลาคม 2555, ที่ กสท รม.(กร.)/1898 ลงวันที่ 18 ตุลาคม 2555 และที่ กสท รม.(กร.)/1977 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2555 ตามความเห็นและมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ในการประชุมครั้งที่ 8/2557 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2557 ดังกล่าว

เป็นการใช้ดุลพินิจดำเนินการ ที่ไม่สอดคล้องกับกฎหมายและนโยบายของรัฐที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการ โดยไม่คำนึงถึงความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ เพราะเหตุผล ดังนี้

(1) ไม่สอดคล้องกับมาตรา 47 แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 มาตรา 47 วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคม เป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ วรรคสอง ที่บัญญัติว่า ให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระองค์กรหนึ่ง ทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ตามวรรคหนึ่งและกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ และวรรคสาม ที่บัญญัติว่า การดำเนินการตามวรรคสามต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะอื่น และการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม แล้ว จะเห็นได้ว่า คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมมีรัฐเป็นเจ้าของ และกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่วิทยุคมนาคม และกำกับการประกอบกิจการโทรคมนาคมเท่านั้น มาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ มิได้บัญญัติให้องค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ ซึ่งก็คือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่กำหนดระยะเวลา หรือเรียกให้หน่วยงานรัฐ หรือหน่วยงานทางปกครองที่ได้รับมอบหมายให้ประกอบกิจการโทรคมนาคมแทนรัฐ เช่น บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน), บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ฯลฯ คินคลื่นความถี่วิทยุคมนาคม ที่ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่ รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ แต่อย่างไร

(2) ไม่สอดคล้องกับมาตรา 45, มาตรา 48, มาตรา 82, มาตรา 83 และมาตรา

84 แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓

เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา 45 วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า ผู้ใดประสงค์จะใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการโทรคมนาคมต้องได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องดำเนินการโดยวิธีการประมูลคลื่นความถี่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลาและเงื่อนไขที่ กสทช. ประกาศกำหนด โดยให้นำความในมาตรา 41 วรรคสี่ และวรรคเจ็ด มาใช้บังคับโดยอนุโลม และเงินที่ได้จากการประมูลเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วให้ส่งเข้าเป็นรายได้แผ่นดิน มาตรา 82 วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า เมื่อมีการแต่งตั้ง กสทช. แล้ว ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลใดที่ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่หรือใช้คลื่นความถี่เพื่อการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ มีหน้าที่แจ้งรายละเอียดการใช้ประโยชน์คลื่นความถี่รวมทั้งเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ต่อ กสทช. ตามหลักเกณฑ์ และระยะเวลาที่ กสทช. กำหนด มาตรา 83 วรรคสาม ที่บัญญัติว่า ให้ กสทช. กำหนดระยะเวลาที่แน่นอนในการให้ผู้ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่หรือใช้คลื่นความถี่คืนคลื่นความถี่ดังกล่าวเพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ตามที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทการบริหารจัดการคลื่นความถี่ตามมาตรา 48 โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและความจำเป็นของการประกอบกิจการและการใช้คลื่นความถี่ ทั้งนี้ ให้นำเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ตามที่ได้รับแจ้งตามมาตรา 82 มาพิจารณาประกอบด้วย มาตรา 84 วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า ผู้ที่ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่หรือใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการโทรคมนาคมที่ชอบด้วยกฎหมายอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและได้ปฏิบัติ ตามมาตรา 82 แล้ว ให้ถือว่าได้รับอนุญาตจาก กสทช. ตาม

พระราชบัญญัตินี้ และให้ กสทช. กำกับดูแลให้ผู้ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่หรือใช้คลื่นความถี่นั้นปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายอื่น และตามหลักเกณฑ์ที่กสทช. กำหนด ทั้งนี้ จนกว่าจะถึงกำหนดที่ต้องคืนคลื่นความถี่ตามวรรคสี่ และมาตรา 84 วรรคสี่ ที่บัญญัติว่า ให้ กสทช. กำหนดระยะเวลาที่แน่นอนในการให้ผู้ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่หรือใช้คลื่นความถี่ คืนคลื่นความถี่ดังกล่าวเพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ตามที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ตามมาตรา 48 โดยให้นำความในมาตรา 83 วรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม แล้วจะเห็นได้ว่าบทบัญญัติในมาตรา 82 มาตรา 83 และมาตรา 84 ข้างต้น เป็นบทบัญญัติในบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ ที่บัญญัติไว้เพื่อรองรับการเปลี่ยนผ่านเมื่อมีการตรากฎหมายหรือเปลี่ยนแปลงกฎหมายใหม่ เนื่องจากพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ มีการพัฒนาและเชื่อมโยงมาจากพระราชบัญญัติโทรเลขและโทรศัพท์ พ.ศ. 2477 พระราชบัญญัติวิทยุคมนาคม พ.ศ. 2498 พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓ และพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ พ.ศ. 2551 และพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 ดังนั้น พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ จึงได้บัญญัติให้มีการรองรับสิทธิและหน้าที่ของผู้เกี่ยวข้องตามกฎหมายเดิมเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการบังคับใช้กฎหมายในช่วงของการเปลี่ยนผ่าน โดยในมาตรา 82 แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวได้บัญญัติให้ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือผู้ที่ได้รับการจัดสรรคลื่นความถี่ หรือใช้คลื่นความถี่เพื่อการประกอบกิจการโทรคมนาคมอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับมีหน้าที่แจ้งรายละเอียดการใช้ประโยชน์คลื่นความถี่ รวมทั้งเหตุแห่ง

ความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และในมาตรา 84 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ได้บัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กำหนดระยะเวลาที่แน่นอนในการให้ผู้ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่หรือใช้คลื่นความถี่คืนคลื่นความถี่เพื่อ ๑) นำไปจัดสรรใหม่ หรือ ๒) ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ ตามที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน โดยให้ความความในมาตรา 83 วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว มาบังคับใช้โดยอนุโลม โดยที่มาตรา 83 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน บัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาในการจัดสรรหรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นำเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ที่ได้รับแจ้งตามมาตรา 82 แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมาพิจารณาประกอบด้วย ดังนั้น จากบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า กฎหมายได้บัญญัติให้ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) มีหน้าที่ในการแจ้งรายละเอียดการใช้ประโยชน์คลื่นความถี่รวมทั้งเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ก็ได้แจ้งรายละเอียดการใช้ประโยชน์คลื่นความถี่รวมทั้งเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงมีอำนาจใช้ดุลพินิจอนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน ๘๐๐ MHz และย่าน ๑๘๐๐ MHz ตามคำขอของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ย่าน 800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ด้านส่ง 839.0 – 849.0 MHz ด้านรับ 884.0 – 894.0 MHz ขนาด 2 x 10.0 MHz และคลื่นความถี่ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ด้านส่ง 1710.0 – 1722.6 MHz ด้านรับ 1805.0 – 1817.6 MHz ขนาด 2 x 12.6 MHz, ช่วงคลื่นความถี่ ด้านส่ง 1747.9 – 1760.5 MHz ด้านรับ 1842.9 – 1855.5 MHz ขนาด 2 x 12.6 MHz และช่วงคลื่นความถี่ ด้านส่ง 1760.5 – 1785.0 MHz ด้านรับ 1855.5 – 1880.0 MHz ขนาด 2 x 24.5MHz ของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ตามหนังสือของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ที่ กสท รม.(กร.)/1737 ลงวันที่ 12

กันยายน 2555, ที่ กสท รม.(กร.)/1834 ลงวันที่ 3 ตุลาคม 2555, ที่ กสท รม.(กร.)/1898 ลงวันที่ 18 ตุลาคม 2555 และที่ กสท รม.(กร.)/1977 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2555 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ จึงต้องอนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน 800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ด้านส่ง 839.0 – 849.0 MHz ด้านรับ 884.0 – 894.0 MHz ขนาด 2 x 10.0 MHz และคลื่นความถี่ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ด้านส่ง 1710.0 – 1722.6 MHz ด้านรับ 1805.0 – 1817.6 MHz ขนาด 2 x 12.6 MHz, ช่วงคลื่นความถี่ ด้านส่ง 1747.9 – 1760.5 MHz ด้านรับ 1842.9 – 1855.5 MHz ขนาด 2 x 12.6 MHz และช่วงคลื่นความถี่ ด้านส่ง 1760.5 – 1785.0 MHz ด้านรับ 1855.5 – 1880.0 MHz ขนาด 2 x 24.5MHz ตามที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ขอ เนื่องจากเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้แจ้งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมาตรา ๘๒ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ทั้งนี้ ตามมาตรา 84 วรรคสี่ ประกอบมาตรา 83 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน โดยคลื่นความถี่ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ขอปรับปรุงการใช้งานนี้เป็นคลื่นความถี่ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้งานมาแต่เดิมก่อนวันที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ ใช้บังคับ ส่วนกรณีมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ที่บัญญัติไว้ในส่วนที่ 4 การกำกับการกิจการโทรคมนาคม ว่า ผู้ใดประสงค์จะใช้คลื่นความถี่เพื่อกิจการโทรคมนาคมต้องได้รับใบอนุญาตที่ต้องดำเนินการโดยวิธีการประมูลคลื่นความถี่ นั้น มาตราดังกล่าวจะบัญญัติไว้เป็นบททั่วไปเพื่อที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะได้ใช้เป็นแนวทางในการกำกับการกิจการโทรคมนาคมในส่วนที่เกี่ยวกับคลื่นความถี่ใหม่ที่ได้มีการจัดสรร และถือครองหรือใช้งานอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ ใช้บังคับ ฉะนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อนุญาตให้

บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน ๘๐๐ MHz และย่าน ๑๘๐๐ MHz ตามความเห็นและมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๗ โดยไม่คำนึงถึงเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ย่าน ๘๐๐ MHz และย่าน ๑๘๐๐ MHz ตามคำขอของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) จึงเป็นการดำเนินการที่ไม่สอดคล้องกับ มาตรา 45, มาตรา 48, มาตรา 82, มาตรา 83 และมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่น ความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓

(3) ไม่สอดคล้องกับข้อ 8.2, ข้อ 8.2.1 และข้อ 9 ของแผนแม่บทการบริหาร คลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และ กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการ กระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการ โทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙)

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติในแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ข้อ ๘.๒ ที่กำหนดว่า ยุทธศาสตร์การคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ การคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่มีแนวทางดังนี้ ข้อ ๘.๒.๑ ที่กำหนดว่า กรณีส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐที่นำคลื่นความถี่ไปให้ผู้อื่นประกอบกิจการโดยการ อนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาที่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผ่านการตรวจสอบโดยคณะกรรมการกิจการกระจาย เสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติแล้วให้คืนคลื่นความถี่เมื่อสิ้นสุดอายุการอนุญาต

สัมปทาน หรือสัญญาอื่น แล้ว จะเห็นได้ว่า แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้าย ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) ข้อ 8.2 และข้อ 8.2.1 เป็นกฎเกณฑ์ที่ออกตามมาตรา 48 และมาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ ซึ่งให้อำนาจผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใช้ดุลพินิจอนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน ๘๐๐ MHz และย่าน ๑๘๐๐ MHz ได้ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า มีเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ย่าน 800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ด้านส่ง 839.0 – 849.0 MHz ด้านรับ 884.0 – 894.0 MHz ขนาด 2 x 10.0 MHz และคลื่นความถี่ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ด้านส่ง 1710.0 – 1722.6 MHz ด้านรับ 1805.0 – 1817.6 MHz ขนาด 2 x 12.6 MHz, ช่วงคลื่นความถี่ ด้านส่ง 1747.9 – 1760.5 MHz ด้านรับ 1842.9 – 1855.5 MHz ขนาด 2 x 12.6 MHz และช่วงคลื่นความถี่ ด้านส่ง 1760.5 – 1785.0 MHz ด้านรับ 1855.5 – 1880.0 MHz ขนาด 2 x 24.5MHz ของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ตามหนังสือของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ที่ กสท รม.(กร.)/1737 ลงวันที่ 12 กันยายน 2555, ที่ กสท รม.(กร.)/1834 ลงวันที่ 3 ตุลาคม 2555, ที่ กสท รม.(กร.)/1898 ลงวันที่ 18 ตุลาคม 2555 และที่ กสท รม.(กร.)/1977 ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2555 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ จึงต้องอนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน 800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ด้านส่ง 839.0 – 849.0 MHz ด้านรับ 884.0 – 894.0 MHz ขนาด 2 x 10.0 MHz และคลื่นความถี่ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ด้านส่ง 1710.0 – 1722.6 MHz ด้านรับ 1805.0 – 1817.6 MHz ขนาด 2 x 12.6 MHz, ช่วงคลื่นความถี่ ด้านส่ง 1747.9 – 1760.5 MHz ด้านรับ 1842.9 – 1855.5 MHz-ขนาด 2 x-12.6-MHz และช่วง

คลื่นความถี่ ด้านส่ง 1760.5 – 1785.0 MHz ด้านรับ 1855.5 – 1880.0 MHz ขนาด 2 x 24.5 MHz ตามที่ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ขอ เนื่องจากเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) คดีได้แจ้งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมาตรา ๘๒ แห่ง พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ทั้งนี้ ตามมาตรา 84 วรรคสี่ ประกอบมาตรา 83 วรรคสาม แห่ง พระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน โดยคลื่นความถี่ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ขอปรับปรุงการใช้งานนี้เป็นคลื่นความถี่ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้งาน มาแต่เดิมก่อนวันที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ ใช้บังคับ ส่วนกรณีมาตรา 45 แห่ง พระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ที่บัญญัติไว้ในส่วนที่ 4 การกำกับการประกอบกิจการโทรคมนาคม ว่า ผู้ใดประสงค์จะใช้ คลื่นความถี่เพื่อกิจการโทรคมนาคมต้องได้รับใบอนุญาตที่ต้องดำเนินการโดยวิธีการประมูลคลื่นความถี่นั้น มาตราดังกล่าวจะบัญญัติไว้เป็นบททั่วไปเพื่อที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะได้ใช้เป็นแนวทางในการกำกับการประกอบกิจการโทรคมนาคมในส่วนที่เกี่ยวกับคลื่นความถี่ใหม่ที่ได้มีการจัดสรร และถือครองหรือใช้งานอยู่ก่อนวันที่ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ ใช้บังคับ ฉะนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน ๘๐๐ MHz และย่าน ๑๘๐๐ MHz ตาม ความเห็นและมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๗ โดยไม่ คำนึงถึงเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ย่าน ๘๐๐ MHz และย่าน ๑๘๐๐ MHz ตามคำขอ ของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) จึงไม่สอดคล้องกับข้อ ๘.๒ และ ๘.๒.๑ ของแผนแม่บทการ บริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการ

กระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) และเมื่อพิจารณาบทบัญญัติในแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการ โทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) ข้อ 9 ที่กำหนดว่า ในการดำเนินการตามแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ฉบับนี้ จะต้อง ดำเนินการให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีแถลงไว้ต่อรัฐสภา โดยบรรจุไว้ในแผนปฏิบัติการของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ด้วยแล้ว จะเห็นได้ว่า การใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ เกี่ยวกับการ พิจารณาคำขอปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ย่าน ๘๐๐ MHz และย่าน ๑๘๐๐ MHz ในช่วงคลื่นความถี่ดังกล่าวของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ จะต้อง พิจารณาให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีแถลงไว้ต่อรัฐสภา ซึ่งคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี โดย นางสาว ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2554 ในส่วนของนโยบายเศรษฐกิจ กำหนดไว้ว่า ๓.๑ นโยบายเศรษฐกิจมหภาค 3.1.6 ปรับปรุงโครงสร้างของรัฐวิสาหกิจโดยมุ่งเน้น ประสิทธิภาพการให้บริการการบริหารทรัพย์สินให้เกิดประโยชน์สูงสุด 3.6 นโยบายเทคโนโลยี สารสนเทศ 3.6.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศโดยเร่งรัดพัฒนาโครงข่ายสื่อสารข้อมูล ความเร็วสูงให้ครอบคลุมทั่วถึงและเพียงพอ มีคุณภาพในราคาที่เหมาะสมและการแข่งขันที่เป็นธรรม 3.6.2 ส่งเสริมการเข้าถึงบริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสาธารณะที่มีการใช้งานตามความเหมาะสมโดยไม่คิด ค่าใช้จ่าย 3.6.3 ส่งเสริมการใช้คลื่นความถี่อันเป็นทรัพยากรของชาติให้มีประสิทธิภาพสูงสุดโดยคำนึงถึง ผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ ฉะนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ฟ้องคดีปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน ๘๐๐-MHz และย่าน ๑๘๐๐-MHz

ตามความเห็นและมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๗ โดยไม่คำนึงถึงนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงไว้ต่อรัฐสภา จึงไม่สอดคล้องกับ ข้อ ๙ ของแผนแม่บทการบริหารคลีนความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลีนความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙)

(4) ไม่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล

นโยบายรัฐบาล

พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา 83 วรรคสาม และมาตรา 84 วรรคสี่ ซึ่งบัญญัติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ กำหนดระยะเวลาที่แน่นอนในการให้ผู้ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่หรือใช้คลื่นความถี่คืนคลื่นความถี่ดังกล่าวเพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ตามที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทการบริหารคลีนความถี่ โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและความจำเป็นของการประกอบกิจการและการใช้คลื่นความถี่ และให้นำเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ตามที่ได้รับแจ้งตามมาตรา 82 มาประกอบการพิจารณาจัดทำแผนแม่บทการบริหารคลีนความถี่ต่อไป ประกอบกับมาตรา 74 บัญญัติว่า ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีแถลงไว้ต่อรัฐสภา

ผู้ฟ้องคดี เห็นว่า การขอปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นการดำเนินการ เพื่อประโยชน์สาธารณะ และความจำเป็นในการประกอบกิจการและการใช้คลื่นความถี่ และเป็น การดำเนินการตามนโยบายที่คณะรัฐมนตรีแถลงไว้ต่อรัฐสภา ดังต่อไปนี้

(4.1) นโยบายของรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภา

จากคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีโดย นางสาว ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2554 ในส่วนของนโยบายเศรษฐกิจ กำหนดไว้ดังนี้

“ข้อ 3 นโยบายเศรษฐกิจ

3.1 นโยบายเศรษฐกิจมหภาค

3.1.6 ปรับปรุงโครงสร้างของรัฐวิสาหกิจโดย

มุ่งเน้นประสิทธิภาพการให้บริการการบริหารทรัพย์สินให้เกิดประโยชน์สูงสุด

3.6 นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ

3.6.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยี

สารสนเทศโดยเร่งรัดพัฒนาโครงข่ายสื่อสารข้อมูลความเร็วสูงให้ครอบคลุมทั่วถึงและเพียงพอ มีคุณภาพ ในราคาที่เหมาะสมและการแข่งขันที่เป็นธรรม

3.6.2 ส่งเสริมการเข้าถึงบริการเครือข่าย

อินเทอร์เน็ตสาธารณะที่มีการใช้งานตามความเหมาะสมโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

3.6.3 ส่งเสริมการใช้คลื่นความถี่อันเป็น

ทรัพยากรของชาติให้มีประสิทธิภาพสูงสุดโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ”

(4.2) กรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พ.ศ. 2554 –

2563 ของประเทศไทย (ICT2020)

นโยบาย Smart Thailand 2020 กำหนดให้ร้อยละ 80 ของประชากร

ทั่วประเทศสามารถเข้าถึงโครงข่ายโทรคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงภายในปี 2558 และร้อยละ

95 ภายในปี 2563 โดยกำหนดกลยุทธ์และมาตรการผลักดันให้เกิดการลงทุนในโครงข่ายใช้สายและไร้สาย

ความเร็วสูงเพื่อขยายโครงข่าย ICT/ Broadband ให้ครอบคลุมทั่วถึง สำหรับประชาชนทุกกลุ่มทั่วประเทศ โดยให้รัฐสร้างและบริหารโครงข่ายหลัก รวมทั้งการผลักดันการลงทุนโครงข่ายระบบไร้สายความเร็วสูง เช่น LTE/4 G เป็นต้น

เมื่อพิจารณาคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภา ในส่วนของนโยบายเศรษฐกิจ และกรอบนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร พ.ศ. 2554 – 2563 ของประเทศไทยดังกล่าวข้างต้นแล้ว จะเห็นได้ว่า รัฐบาลมีนโยบายเร่งรัดการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ครอบคลุมและทั่วถึงในประเทศไทยให้มากที่สุด โดยจะพิจารณาได้จากการกำหนดเป้าหมายร้อยละ 80 ของประชากรทั่วประเทศให้สามารถเข้าถึงโครงข่ายโทรคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงภายในปี 2558 และร้อยละ 95 ภายในปี 2563 โดยกำหนดกลยุทธ์และมาตรการเพื่อผลักดันให้เกิดการขยายโครงข่าย ICT/ Broadband โดยการใช้โครงข่ายใช้สายและไร้สายความเร็วสูงให้ครอบคลุมทั่วถึงสำหรับประชาชนทุกกลุ่มทั่วประเทศ ทั้งนี้ การดำเนินการขยายโครงข่ายโดยผ่านโครงข่ายไร้สายเพื่อให้ครอบคลุมทั่วประเทศนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมี **คลื่นความถี่** ซึ่งจัดเป็นปัจจัยหลักที่จะทำให้รัฐบาลสามารถดำเนินการกิจให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวได้ ฉะนั้น บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ในฐานะที่เป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จึงเป็นเครื่องมือของรัฐบาลที่สามารถนำมาใช้เป็นกลไกในการผลักดันและนำนโยบายของรัฐดังกล่าวมาดำเนินการเพื่อเร่งรัดให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมให้ครอบคลุมทั่วประเทศภายในระยะเวลารวดเร็วที่สุด อันจะทำให้ประชาชนสามารถใช้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างทั่วถึงและครอบคลุมทั่วประเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภาในข้อ 3.6 นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ กล่าวคือ ข้อ 3.6.3 “ ส่งเสริมการใช้คลื่นความถี่อันเป็นทรัพยากรของชาติให้มีประสิทธิภาพสูงสุดโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ” ซึ่งการได้รับสิทธิให้นำคลื่นความถี่มาใช้ร่วมกับ

ทรัพย์สินตามสัญญาสัมปทานจะทำให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) สามารถให้บริการอินเทอร์เน็ตไร้สายความเร็วสูงได้ครอบคลุมพื้นที่ต่างๆ ของประเทศ โดยเฉพาะการให้บริการในพื้นที่สาธารณะ สถานที่ราชการ และสถานศึกษาได้อย่างรวดเร็วตามนโยบายของรัฐในข้อ 3.6.2 และมีศักยภาพที่จะดำเนินการจัดให้บริการให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในนโยบาย ICT 2020 ที่กำหนดเป้าหมายการให้บริการไว้ร้อยละ 80 ของประชากรทั่วประเทศสามารถเข้าถึงโครงข่ายโทรคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงภายในปี 2558 และร้อยละ 95 ภายในปี 2563 ตามลำดับ นอกจากนี้ การจัดให้บริการอินเทอร์เน็ตไร้สายความเร็วสูงดังกล่าวจะเป็นการสร้างโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอันจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศในมิติอื่นๆ ต่อไปตามนโยบายของรัฐบาลในข้อ 3.6.1 จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) จะต้องได้รับสิทธิการใช้คลื่นความถี่จากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

หากบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่เพื่อนำมาใช้งานร่วมกับทรัพย์สินที่ได้รับโอนตามสัญญาสัมปทาน นอกจากจะเป็นการตอบสนองการดำเนินการตามนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐบาลแล้ว ยังจะทำให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) สามารถบริหารทรัพย์สินที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีประสิทธิภาพ อีกทั้ง ทำให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) มีศักยภาพในการช่วยขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และการพัฒนาการลงทุนของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อความเปลี่ยนแปลงซึ่งเป็นไปตามนโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาลในข้อ 3.1.6

ทั้งนี้ โดยที่มาตรา 74 แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ บัญญัติว่าการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับนโยบาย

ที่คณะรัฐมนตรีแถลงไว้ต่อรัฐสภา และแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. 2555) ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ข้อ 9 เรื่องความสัมพันธ์กับรัฐบาล ได้กำหนดให้ “การดำเนินการตามแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ จะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีแถลงไว้ต่อรัฐสภา.....” ฉะนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)ปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่ และได้รับสิทธิการใช้คลื่นความถี่ย่าน ๘๐๐ MHz และย่าน ๑๘๐๐ MHz ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)ประสงค์ ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา 84 วรรคสี่ จึงเป็นการดำเนินการที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะและไม่เป็นไปตามเหตุแห่งความจำเป็นของการประกอบกิจการและการใช้คลื่นความถี่ของหน่วยงานรัฐ รวมถึงเป็นการดำเนินการที่ไม่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลตามมาตรา 74 แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ และข้อ ๙ ของแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. 2555) ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ประกาศกำหนดไว้

(5) ดำเนินการโดยไม่คำนึงถึงความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ

ธุรกิจบริการโทรคมนาคมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความเท่าเทียมในด้านการติดต่อสื่อสารของประเทศ หน่วยงานภาครัฐจะเป็นเครื่องมือหนึ่งที่รัฐบาลสามารถนำมาใช้ในการสร้างกลไกของตลาดเพื่อใช้ในการถ่วงดุลกับภาคเอกชนในการกำหนดอัตราค่าบริการและทิศทางของตลาดบริการโทรคมนาคม เพื่อให้เกิดความสมดุลในการให้บริการกับประชาชน และรัฐบาลยังสามารถใช้หน่วยงานรัฐเป็นเครื่องมือเพื่อใช้ในการสนับสนุนและควบคุมกรณีเกิดสถานการณ์ฉุกเฉินเกี่ยวกับความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยของประเทศ ฉะนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่อนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)ปรับปรุงการใช้คลื่น

ความถี่ย่าน ๘๐๐ MHz และย่าน ๑๘๐๐ MHz ตามความเห็นและมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๗ โดยไม่คำนึงถึงเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ย่าน ๘๐๐ MHz และย่าน ๑๘๐๐ MHz ตามคำขอของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) จึงเป็นการดำเนินการโดยไม่คำนึงถึงความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ

นอกจากนี้ ยังมีรายละเอียดข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และเหตุผลทั้งหมดตามที่ได้กล่าวไว้ในคำฟ้องข้างต้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีความเห็นและมติในลักษณะตามความเห็นและมติในที่ประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๗ ดังกล่าวข้างต้น ทั้งๆ ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ทราบดีอยู่แล้วถึงเหตุแห่งความจำเป็นในการถือครองคลื่นความถี่ย่าน ๘๐๐ MHz ช่วงคลื่นความถี่ ด้านส่ง ๘๓๙.๐ – ๘๔๙.๐ MHz ด้านรับ ๘๘๔.๐ – ๘๙๔.๐ MHz ขนาด ๒ x ๑๐.๐ MHz และคลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz ช่วงคลื่นความถี่ ด้านส่ง ๑๗๑๐.๐ – ๑๗๒๒.๖ MHz ด้านรับ ๑๘๐๕.๐ – ๑๘๑๗.๖ MHz ขนาด ๒ x ๑๒.๖ MHz, ช่วงคลื่นความถี่ ด้านส่ง ๑๗๔๗.๙ – ๑๗๖๐.๕ MHz ด้านรับ ๑๘๔๒.๙ – ๑๘๕๕.๕ MHz ขนาด ๒ x ๑๒.๖ MHz และช่วงคลื่นความถี่ ด้านส่ง ๑๗๖๐.๕ – ๑๗๘๕.๐ MHz ด้านรับ ๑๘๕๕.๕ – ๑๘๘๐.๐ MHz ขนาด ๒ x ๒๔.๕MHz ของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ตามหนังสือของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ที่ กสท รม.(กร.)/๑๗๓๗ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๕, ที่ กสท รม.(กร.)/๑๘๓๔ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๕, ที่ กสท รม.(กร.)/๑๘๙๘ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ และที่ กสท รม.(กร.)/๑๙๗๗ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ และยังทราบอีกว่า การมีความเห็นและมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในลักษณะดังกล่าวเป็นการดำเนินการที่ไม่สอดคล้องกับกฎหมายและนโยบายของรัฐที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการโดยไม่คำนึงถึงความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ จึงเห็นได้ชัดว่า พฤติการณ์ในการใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ดังกล่าว มีลักษณะเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 มีความเห็นและออกมติในการประชุมครั้งที่ 8/2557 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2557 ดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและมีลักษณะเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

2.7.4 ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่ง ดังนี้

(1) เพิกถอนมติ และหรือคำสั่ง และหรือกฎใดๆ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับการกำหนดระยะเวลาการคืนคืนความถี่วิทยุคมนาคมที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่ รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ ทั้งหมด

(2) ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ อนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)ใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐, พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ ทั้งหมด (ซึ่งรวมถึงคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมตามสัญญาให้ ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ สัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทร มูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ด้วย) ได้ตลอดไป โดยไม่มีกำหนดระยะเวลาคืนคืนความถี่วิทยุคมนาคมดังกล่าว

แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ ไม่ยินยอมออกมติหรือคำสั่งตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลดังกล่าว ให้ถือเอาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลแทนการลงมติหรือคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓

(3) เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๖ ในระเบียบวาระที่ ๔.๕ ทั้งหมด

(4) เพิกถอนหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ สทช ๕๐๑๑/๒๓๑๖๐ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ทั้งฉบับ

(5) หากศาลเห็นว่าไม่สามารถพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 และ ที่ 3 อนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมตามที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ขอในคำขอท้ายคำฟ้อง ข้อ (2) ได้ ก็ขอศาลได้โปรดพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และที่ ๓ อนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่ โดยให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) มีสิทธิใช้งานคลื่นความถี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ ย่าน 800 MHz และย่าน 1800 MHz ในช่วงคลื่นความถี่ ดังนี้

(5.1) ความถี่ด้านส่ง 839.0 – 849.0 MHz ความถี่ด้านรับ 884.0 – 894.0 MHz ขนาด 2 x 10.0 MHz ระยะเวลาใช้งาน เริ่มต้น 16 กันยายน 2561 สิ้นสุด 3 สิงหาคม 2568 (ซึ่งเป็นวันที่ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่สามของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) หมดอายุ)

(5.2) ความถี่ด้านส่ง 1710.0 – 1722.6 MHz ความถี่ด้านรับ 1805.0 – 1817.6 MHz ขนาด 2 x 12.6 MHz ระยะเวลาใช้งาน เริ่มต้น 16 กันยายน 2556 สิ้นสุด 3 สิงหาคม 2568 (ซึ่งเป็นวันที่ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แบบที่สาม ของผู้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) หมดอายุ)

(5.3) ความถี่ด้านส่ง 1747.9 – 1760.5 MHz ความถี่ด้านรับ 1842.9 – 1855.5 MHz ขนาด 2 x 12.6 MHz ระยะเวลาการใช้งาน เริ่มต้น 16 กันยายน 2556 สิ้นสุด 15 กันยายน 2559

(5.4) ความถี่ด้านส่ง 1760.5 – 1785.0 MHz ความถี่ด้านรับ 1855.5 – 1880.0 MHz ขนาด 2 x 24.5MHz ระยะเวลาการใช้งาน เริ่มใช้งานทันที สิ้นสุด 3 สิงหาคม 2568 (ซึ่งเป็นวันที่ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แบบที่สาม ของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) หมดอายุ)

(6) บทบัญญัติมาตรา ๔๘ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และบทบัญญัติข้อ ๘.๒ ยุทธศาสตร์การคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่ หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ ข้อ ๘.๒.๑, ข้อ ๘.๒.๒, ข้อ ๘.๒.๓ ข้อ ๘.๒.๓.๓ และข้อ ๘.๒.๔ ของแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) ทั้งหมด ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นำบทบัญญัติของกฎหมายและกฎดังกล่าวมาใช้บังคับแก่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) กรณีกำหนดระยะเวลาหรือเรียกให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) คืนคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร และ ถือครองหรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์

และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ (รวมถึงคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมตามสัญญาให้ดำเนินการ
 ๆ ของบริษัท โทเทิลฯ สัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทู มูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท
 ดิจิตอล โฟนฯ ด้วย) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้ตามมาตรา ๖ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดี
 ที่ ๓ ไม่มีอำนาจกำหนดระยะเวลาหรือเรียกให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) คืนคลื่นความถี่
 วิทยุคมนาคมที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้งานคลื่นความถี่
 วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ
 กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓, พระราชบัญญัติการประกอบ
 กิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่
 และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้
 บังคับ (รวมถึงคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ สัญญาให้ดำเนินการ
 ๆ ของบริษัท ทู มูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ด้วย) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

(7) บทบัญญัติในหมวด ๓ แนวทางการจัดทำแผน มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา
 ๕๑ และหมวด ๘ บทเฉพาะกาล มาตรา ๘๓ ถึงมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่
 และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และ
 บทบัญญัติข้อ ๘.๒ ยุทธศาสตร์การคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่ หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่
 ข้อ ๘.๒.๑, ข้อ ๘.๒.๒, ข้อ ๘.๒.๓ ข้อ ๘.๒.๓.๓ และข้อ ๘.๒.๔ ของแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่
 (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ
 โทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจาย
 เสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑
 (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ทั้งหมด ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๕(๑) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นำ

บทบัญญัติของกฎหมายและกฎดังกล่าวมาใช้บังคับแก่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)กรณี กำหนดระยะเวลาหรือเรียกให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)คืนคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)ได้รับจัดสรร และถือครองหรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ.๒๕๔๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ (รวมถึงคืนความถี่วิทยุคมนาคมตามสัญญาให้ดำเนินการฯของบริษัท โทเทิลฯ สัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทูร มูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟน ด้วย) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มิได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีอำนาจกำหนดระยะเวลาหรือเรียกให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) คืนคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร และ ถือครองหรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ.๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ ใช้บังคับ (รวมถึงคืนความถี่วิทยุคมนาคมตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ สัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทูร มูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ด้วย) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

(8) เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ในการประชุมครั้งที่ 8/2557 เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2557 ที่มีมติว่า ไม่อนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ย่าน 1800 MHz และย่าน 800 MHz ตามคำขอของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และ

ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 และที่ 3 อนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่ โดยให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) มีสิทธิใช้งานคลื่นความถี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ย่าน 800 MHz และย่าน 1800 MHz ตามคำขอท้ายคำฟ้องข้อ 6.19 และข้อ 6.19.1 ถึงข้อ 6.19.4 หากผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 และที่ 3 ไม่ยินยอมออกมติหรือคำสั่งตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลดังกล่าวให้ถือเอาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลแทนการลงมติหรือคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 และที่ 3

รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายคำฟ้องของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขดำที่ 2128/2556 และคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้อง เอกสารท้ายคำฟ้อง และคำขอท้ายคำฟ้อง (ครั้งที่ 1 - ครั้งที่ 3) เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๓๓ ถึง ๓๖ และศาลได้มีคำสั่งรับคำฟ้อง และคำขอแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้อง (ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 3) ของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)ไว้พิจารณาแล้ว ส่วนคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้อง เอกสารท้ายคำฟ้อง และคำขอท้ายคำฟ้อง (ครั้งที่ 2) ฉบับลงวันที่ 20 มีนาคม 2557 นั้น ศาลมีคำสั่ง ไม่รับคำขอแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องลงวันที่ 20 มีนาคม 2557 ของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)ไว้พิจารณา ซึ่งบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)ได้อุทธรณ์คัดค้านคำสั่งดังกล่าวของศาลปกครองกลางต่อศาลปกครองสูงสุด รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายใบแจ้งคำสั่งศาล ลงวันที่ 13 พฤศจิกายน 2556, คำสั่งไม่รับคำฟ้องบางข้อหาไว้พิจารณา ลงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2557, คำสั่งไม่รับคำขอแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องไว้พิจารณา ลงวันที่ 30 เมษายน 2557, คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำขอแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องไว้พิจารณา ลงวันที่ 20 พฤษภาคม 2557, ใบรับสำนักงานศาลปกครองกลาง และใบรับสำนักงานศาลปกครองสูงสุด เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๓๗ ถึง ๔๒ ขณะนี้คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลางและศาลปกครองสูงสุด แล้วแต่กรณี

ข้อ 3 เหตุแห่งการฟ้องคดี

ขอเรียนว่า เมื่อวันที่ 22 และ 23 กรกฎาคม 2558 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้มีหนังสือถึง บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)แจ้งว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้กำหนดจัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นสาธารณะครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ต่อร่างประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz และร่างประกาศ กสทช. เรื่อง แผนความถี่วิทยุ กิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile Telecommunications – IMT) ย่านความถี่ 1710-1785/1805-1880 เมกะเฮิรตซ์ (MHz) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา กำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องต่อไป จึงเชิญผู้ฟ้องคดีให้เข้าร่วมการประชุมรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ โดยหากบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ประสงค์ เข้าร่วมการประชุมรับฟังความคิดเห็นสาธารณะดังกล่าว ขอให้จัดส่งแบบตอบรับเข้าร่วมประชุม และส่งความคิดเห็นต่อร่างประกาศทั้งสองฉบับข้างต้นได้ภายในวันที่ 17 สิงหาคม 2558 รายละเอียดปรากฏตาม สำเนาภาพถ่ายหนังสือผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ด่วนที่สุด ที่ สทช 5010/ว.21949 ลงวันที่ 22 กรกฎาคม 2558 และด่วนที่สุด ที่ สทช 5010/ว.22069 ลงวันที่ 23 กรกฎาคม 2558 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๔๓ และ ๔๔

เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2558 บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) มีหนังสือถึง เลขาธิการผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 แจ้งว่า บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) มีความเห็นต่อร่างประกาศ กสทช. ทั้งสองฉบับดังกล่าวข้างต้นดังมีรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ ส่งมาด้วย ทั้งนี้ ความเห็นที่ส่งมานี้เป็น ความเห็นในเบื้องต้น และบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ในฐานะหน่วยงานของรัฐขอสงวนสิทธิ์ในการ ดำเนินการใดๆ เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายต่อไปด้วย รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายหนังสือ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) คดี ที่ กสท รณ.(กร.)/1139 ลงวันที่ 13 สิงหาคม 2558 พร้อมแบบแสดงความคิดเห็นที่ส่งมาด้วยพร้อมหนังสือนี้ และใบรับเอกสาร เอกสารท้ายคำฟ้อง

หมายเลข ๔๕ ซึ่งบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้แสดงความเห็นต่อร่างประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz ว่า ควรกำหนด เป็นเงื่อนไขในหลักเกณฑ์การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ 1800 MHz ให้ชัดเจนว่า คลื่นความถี่ที่จะนำมา จัดสรรและอนุญาตให้ใช้นั้นบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้ฟ้องคดีในเรื่องสิทธิที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร ถือครอง และใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2543 พระราชบัญญัติการประกอบ กิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และพระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ใช้บังคับ ต่อศาลปกครองกลางเป็นคดีหมายเลขดำที่ 2128/2556 ระหว่าง บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) กับ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครอง ทั้งนี้ หากศาลปกครองตัดสินให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ยังคงมีสิทธิในการรับจัดสรร ถือ ครอง และใช้คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมดังกล่าว ผู้ที่ชนะการประมูลและได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ดังกล่าวจะต้องยุติการใช้คลื่นความถี่และคืนคลื่นความถี่ดังกล่าวเพื่อให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ใช้งานคลื่นความถี่ตามคำพิพากษาต่อไป ทั้งนี้ ปรากฏตามความคิดเห็นในประเด็นรับฟังความ คิดเห็นข้อ 7 ประเด็นอื่นๆ ของแบบแสดงความคิดเห็นร่างประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการ อนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz ที่แนบท้ายหนังสือบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ที่ กสท ระบุ.(กร.)/1139 ลงวันที่ 13 สิงหาคม 2558

ครั้นต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ได้ร่วมกันสรุปการรับฟังความคิดเห็น

..... สาธารณะต่อร่างประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการ

โทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายสรุปการรับฟังความคิดเห็น
 สาธารณะต่อร่างประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการ
 โทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๔๖ ซึ่งความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ที่มี
 ต่อความเห็นของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ในประเด็นรับฟังความคิดเห็นข้อ 7 ประเด็น
 อื่นๆ ของแบบแสดงความคิดเห็นร่างประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่
 สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz ที่แนบท้ายหนังสือบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน)ที่
 กสท ญ.(กร.)/1139 ลงวันที่ 13 สิงหาคม 2558 คือ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 เห็นว่า คลื่นความถี่ที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3
 นำออกมาประมูลเป็นคลื่นความถี่ที่สิ้นสุดระยะเวลาการใช้คลื่นความถี่ตามกฎหมาย ปรากฏตามสรุปการรับ
 ฟังความคิดเห็นสาธารณะต่อร่างประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่
 สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๔๖ หน้าที่ 67

ในการประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 นัดพิเศษ ครั้งที่ 8/2558 เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2558
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ได้มีมติเอกฉันท์เห็นชอบร่างประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่น
 ความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายรายงานการ
 ประชุมผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 นัดพิเศษ ครั้งที่ 8/2558 เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2558 เอกสารท้ายคำฟ้อง
 หมายเลข ๔๗

เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2558 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาต
 ให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz โดยการออกประกาศมีสาระสำคัญ ดังนี้

“ข้อ ๑ บรรดาประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่มีกำหนดไว้แล้ว
 ในประกาศนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับประกาศนี้ ให้ใช้ประกาศนี้แทน

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

“คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz” หมายความว่า คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz ตามแผนความถี่วิทยุกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile Telecommunications - IMT) ย่านความถี่วิทยุ ๑๗๑๐ - ๑๗๘๕/๑๘๐๕ - ๑๘๘๐ เมกะเฮิรตซ์ (MHz) ที่คณะกรรมการพิจารณาอนุญาตให้ใช้ตามที่กำหนดในข้อ ๓ ของประกาศนี้

“ใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เพื่อใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม

“ผู้ขอรับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz

“ผู้เข้าร่วมการประมูล” หมายความว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตที่คณะกรรมการพิจารณาว่ามีคุณสมบัติและปฏิบัติตามข้อกำหนด และเป็นผู้ที่มีสิทธิเข้าร่วมการประมูลใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz

“ผู้ชนะการประมูล” หมายความว่า ผู้เข้าร่วมการประมูลที่ชนะการประมูลและมีสิทธิได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz ที่คณะกรรมการจะอนุญาต

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz และใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่สามจากคณะกรรมการ เพื่อประกอบกิจการตาม

ที่ได้รับอนุญาต

“ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องในโครงสร้างการถือหุ้น” หมายความว่า ผู้ที่มีความสัมพันธ์ในเชิงโครงสร้างการถือหุ้นในระดับที่เป็นการรวบรวม การควบคุม ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ บริษัทย่อย บริษัทร่วม หรือ ผู้ถือหุ้นไขว้

หมวด ๑

การให้อนุญาต

ข้อ ๓ คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz ที่คณะกรรมการจะพิจารณาอนุญาตให้ใช้ตามประกาศนี้แบ่งเป็นคลื่นความถี่จำนวนสองชุดๆ ละ ๒ x ๑๕ MHz ได้แก่ ชุดที่หนึ่ง ช่วงความถี่วิทยุ ๑๗๑๐ - ๑๗๒๕ MHz คู่กับ ๑๘๐๕ - ๑๘๒๐ MHz และชุดที่สอง ช่วงความถี่วิทยุ ๑๗๒๕ - ๑๗๔๐ MHz คู่กับ ๑๘๒๐ - ๑๘๓๕ MHz

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีที่มีการคืนคลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz ขนาดความกว้างแถบความถี่ ๒ x ๔.๘ MHz ของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ที่บริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) มีสิทธิครอบครองใช้งานตามสัญญาสัมปทานระหว่างบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) กับบริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) และการปรับเปลี่ยนการใช้คลื่นความถี่ในย่านความถี่ ๑๘๐๐ MHz เพื่อให้คณะกรรมการสามารถดำเนินการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz จำนวน ๒ x ๓๐ MHz ตามวรรคหนึ่งนั้นไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด โดยคลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz ที่คณะกรรมการจะพิจารณาอนุญาตให้ใช้ในกรณีนี้จะแบ่งเป็นคลื่นความถี่จำนวนสองชุดๆ ละ ๒ x ๑๒.๕ MHz ได้แก่ ชุดที่

หนึ่ง ช่วงความถี่วิทยุ ๑๗๑๐ - ๑๗๒๒.๕ MHz คู่กับ ๑๘๐๕ - ๑๘๑๗.๕ MHz และชุดที่สอง ช่วงความถี่วิทยุ ๑๗๔๘ - ๑๗๖๐.๕ MHz คู่กับ ๑๘๔๓ - ๑๘๕๕.๕ MHz

ผู้ขอรับใบอนุญาตแต่ละรายมีสิทธิยื่นประมูลคลื่นความถี่ได้ไม่เกินหนึ่งชุดคลื่นความถี่
เท่านั้น

ในกรณีที่มีชุดคลื่นความถี่เหลืออยู่ คณะกรรมการจะดำเนินการเพื่ออนุญาตให้ใช้ชุด
คลื่นความถี่นั้นภายในหนึ่งปีนับจากการประมูลครั้งก่อนหน้าสิ้นสุดลง

ข้อ ๔ ผู้ชนะการประมูลตามประกาศนี้ เมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการดำเนินการก่อน
รับใบอนุญาตครบถ้วนแล้ว คณะกรรมการจะพิจารณาออกใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz
และใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่สาม ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบ
กิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ เพื่อประกอบกิจการตามขอบเขตการอนุญาต

กรณีผู้ชนะการประมูลตามประกาศนี้เป็นผู้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ หรือเป็น
ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่สามอยู่แล้ว เมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการดำเนินการก่อน
รับใบอนุญาตครบถ้วนแล้ว คณะกรรมการจะพิจารณาอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz เพื่อ
ประกอบกิจการตามขอบเขตการอนุญาตที่คณะกรรมการกำหนดเพิ่มเติมภายใต้ใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่
หรือใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่สามที่ได้รับอยู่เดิม แล้วแต่กรณี

ให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้มีและใช้เครื่องวิทยุคมนาคม และตั้ง
สถานีวิทยุคมนาคมตามกฎหมายว่าด้วยวิทยุคมนาคมด้วย ทั้งนี้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องวิทยุคมนาคม
ที่ใช้ในการประกอบกิจการตามขอบเขตการอนุญาต และผู้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามระเบียบและ
ประกาศที่เกี่ยวข้องด้วย

คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต

ข้อ ๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่สาม

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด หรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย และต้องมีใช้คนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องกำหนดข้อห้ามตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง การกำหนดข้อห้ามการกระทำที่มีลักษณะเป็นการครอบงำกิจการโดยคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๕ พร้อมคำรับรองซึ่งลงนามโดยผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลว่าจะไม่ดำเนินการใดๆ อันเป็นการขัดต่อข้อห้ามดังกล่าว

ภายหลังการประมูล กรณีผู้รับใบอนุญาตมีการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามดังกล่าว ให้ดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง การกำหนดข้อห้ามการกระทำที่มีลักษณะเป็นการครอบงำกิจการโดยคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๕

(๓) ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องไม่มีความเกี่ยวโยงกันกับผู้ขอรับใบอนุญาตรายอื่น โดยไม่เป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ไม่เป็นบริษัทย่อย ไม่เป็นบริษัทร่วม ไม่เป็นผู้มีอำนาจควบคุมหรือถูกควบคุม ไม่มีการ

ถือหุ้นไขว้กับผู้ขอรับใบอนุญาตรายอื่น หรือไม่มีผู้ถือหุ้นรายใหญ่หรือผู้มีอำนาจควบคุมเป็นบุคคลเดียวกัน กับผู้ขอรับใบอนุญาตรายอื่น เว้นแต่กรณีมีความสัมพันธ์ในลักษณะของการเป็นผู้ให้หรือผู้ได้รับอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญา ตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดในข้อ ๒ ของประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการการควบรวมและการถือหุ้นไขว้ในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ในการตรวจสอบ หากปรากฏว่าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด หรือ หากปรากฏข้อเท็จจริงภายหลังว่าผู้ขอรับใบอนุญาตที่ เป็นผู้เข้าร่วมการประมูล หรือผู้ชนะการประมูล ไม่มี คุณสมบัติตามที่กำหนด คณะกรรมการจะตัดรายชื่อผู้ขอรับใบอนุญาตดังกล่าวออกจากการเป็นผู้ขอรับ ใบอนุญาตผู้เข้าร่วมการประมูล หรือผู้ชนะการประมูล แล้วแต่กรณี

หมวด ๓

การขอรับใบอนุญาต

ข้อ ๖ ในการขอรับใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ ณ วันที่ยื่น

คำขอ

(๑) ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐

MHz ที่กรอกข้อมูลครบถ้วน และแนบเอกสารหลักฐานและข้อมูลตามที่กำหนดในภาคผนวก ก พร้อม

สำเนา

จำนวน ๒ ชุด และเอกสารที่บันทึกลงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ณ สำนักงาน เลขที่ ๘๗ ซอยพหลโยธิน ๘

ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร ๑๐๔๐๐

(๒) ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องดำเนินการตามข้อ ๕ (๒) โดยจัดส่งเอกสารของผู้ขอรับใบอนุญาตที่กำหนดข้อห้ามให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง การกำหนดข้อห้ามการกระทำที่มีลักษณะเป็นการครอบงำกิจการโดยคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๕ พร้อมคำรับรองซึ่งลงนามโดยผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลว่าจะไม่ดำเนินการใด ๆ อันเป็นการขัดต่อข้อห้ามดังกล่าว ทั้งนี้ ตามแบบคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz

นอกจากการรับรองตามข้างต้นแล้ว ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องทำการรับรองตามข้อกำหนดในมาตรการข้อจำกัดพฤติกรรมสมยอมในการตกลงราคาประมูล การรับรองว่าเมื่อได้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่แล้ว ผู้ขอรับใบอนุญาตยินยอมที่จะจัดให้มีและปฏิบัติตามแผนความรับผิดชอบต่อสังคม(Corporate Social Responsibility - CSR) ที่คณะกรรมการเห็นชอบ และลงนามรับรองในหนังสือยินยอมของผู้เข้าร่วมการประมูล

(๓) ชำระค่าพิจารณาคำขอใบอนุญาตในอัตรา ๕๐๐,๐๐๐ บาท (ห้าแสนบาทถ้วน) เป็นเงินสดหรือเช็คที่สถาบันการเงินประเภทธุรกิจธนาคารพาณิชย์ตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ สั่งจ่ายสำนักงาน ซึ่งเป็นเช็คลงวันที่ที่ใช้ใช้คืนชำระต่อสำนักงาน หรือก่อนหน้านั้นไม่เกินสามวันทำการ โดยให้ถือว่าเป็นค่าพิจารณาคำขอใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่และใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมและสำนักงานจะไม่คืนเงินจำนวนดังกล่าวไม่ว่าในกรณีใดๆ

(๔) วางหลักประกันการประมูลเป็นเช็คจากสถาบันการเงินประเภทธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่สั่งจ่ายสำนักงาน ซึ่งเป็นเช็คลงวันที่ที่ใช้ใช้คืนชำระต่อสำนักงาน หรือก่อนหน้านั้นไม่เกินสามวันทำการ เป็นจำนวนเงิน ๗๙๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(เจ็ดร้อยเก้าสิบล้านบาทถ้วน) หรือ ๖๖๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หกร้อยหกสิบล้านบาทถ้วน) แล้วแต่กรณีตามข้อ ๓

หากผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการตามวิธีการขอรับใบอนุญาตที่คณะกรรมการกำหนดสำนักงานจะไม่รับคำขอรับใบอนุญาตคณะกรรมการสงวนสิทธิ์ในการริบหลักประกันการประมูล ดังกล่าว ในกรณีที่ผู้เข้าร่วมการประมูลหรือผู้ชนะการประมูล ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการประมูล กฎการประมูล หรือเงื่อนไขก่อนรับใบอนุญาตที่กำหนด

ข้อ ๗ สำนักงานจะดำเนินการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาต ดังนี้

(๑) สำนักงานจะพิจารณาตรวจสอบแบบคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz ที่กรอกข้อมูลครบถ้วนแล้ว และเอกสารหลักฐานที่จำเป็นต้องใช้ในการพิจารณาให้ครบถ้วน

(๒) หากปรากฏว่าแบบคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz และเอกสารสำหรับการพิจารณาคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตในข้อ ๒ ของภาคผนวก ก ท้ายประกาศนี้ ไม่ครบถ้วน หรือไม่เพียงพอ สำนักงานจะแจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตจัดส่งเอกสารหลักฐานให้ครบถ้วนภายในห้าวันทำการนับจากวันที่ได้รับแจ้ง ทั้งนี้ หากครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ขอรับใบอนุญาตยังมีได้ส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมให้ครบถ้วนตามที่ได้รับแจ้ง จะถือว่าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะยื่นเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม

(๓) สำนักงานจะดำเนินการพิจารณาว่าผู้ขอรับใบอนุญาตมีคุณสมบัติตามข้อกำหนดในข้อ ๕ ครบถ้วนหรือไม่ และนำเสนอคณะกรรมการพิจารณา โดยจะแจ้งผลการพิจารณาการเป็นผู้เข้าร่วมการประมูลให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสิบห้าวันนับจากวันยื่นคำขอ หรือวันที่ได้รับเอกสารหลักฐานครบถ้วนตามข้อ ๗ (๒) จากผู้ขอรับใบอนุญาตทุกราย โดยสำนักงานจะประกาศรายชื่อผู้เข้าร่วมการประมูลให้ทราบเป็นการทั่วไป

ทั้งนี้ หากมีข้อสงสัยในคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อกำหนดในข้อ ๕ สำนักงานอาจให้ผู้ขอรับใบอนุญาตชี้แจงข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต

(๔) กรณีที่คณะกรรมการพิจารณาว่าผู้ขอรับใบอนุญาตรายใดไม่มีคุณสมบัติหรือไม่ได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดให้ครบถ้วน ผู้ขอรับใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเพื่อให้ทบทวนภายในสามวันทำการนับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้ง โดยการอุทธรณ์ต้องแสดงเหตุผลของการอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการจะแจ้งผลการพิจารณาภายในเจ็ดวันนับจากวันที่ได้รับอุทธรณ์ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ถือเป็นที่สุด

(๕) กรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตมิได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้เข้าร่วมการประมูล สำนักงานจะคืนหลักประกันการประมูลให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับจากวันที่ประกาศรายชื่อผู้เข้าร่วมการประมูล

หมวด ๔

การประมูล

ข้อ ๘ คณะกรรมการจะใช้วิธีการประมูล ในรูปแบบดังนี้

(๑) คณะกรรมการจะเปิดประมูลชุดคลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz ที่จะให้อุญาตพร้อมกัน และดำเนินการประมูลหลายรอบ โดยราคาประมูลในแต่ละรอบจะเพิ่มขึ้นตามลำดับ (Simultaneous Ascending Bid Auction) ทั้งนี้ กฎการประมูลให้เป็นไปตามรายละเอียดในภาคผนวก ข ท้ายประกาศนี้

(๒) ราคาขั้นต่ำของการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่แต่ละชุดมีราคา ๑๕,๙๑๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นห้าพันเก้าร้อยสิบสองล้านบาทถ้วน) หรือมีราคา ๑๓,๒๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นสามพันสองร้อยหกสิบล้านบาทถ้วน) แล้วแต่กรณีตามข้อ ๓

(๓) ในกรณีที่ผู้เข้าร่วมการประมูลมีจำนวนน้อยกว่าหรือเท่ากับจำนวนชุดคลื่นความถี่ที่จะอนุญาตให้ใช้ราคาขั้นต่ำของการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่แต่ละชุดมีราคา ๑๙,๘๙๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นเก้าพันแปดร้อยเก้าสิบล้านบาทถ้วน) หรือมีราคา ๑๖,๕๗๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นหกพันห้าร้อยเจ็ดสิบล้านบาทถ้วน) แล้วแต่กรณีตามข้อ ๓

(๔) ในกรณีที่ไม่มีผู้เข้าร่วมการประมูล คณะกรรมการสงวนสิทธิในการยกเลิกการประมูลและจะพิจารณากำหนดการประมูลครั้งต่อไปตามความเหมาะสม

(๕) คณะกรรมการจะรับรองผลการประมูลภายในเจ็ดวันนับจากวันสิ้นสุดการประมูล โดยสำนักงานจะแจ้งผลการประมูลแก่ผู้เข้าร่วมการประมูลทุกรายทราบ และจะประกาศรายชื่อผู้ชนะการประมูลให้ทราบเป็นการทั่วไป ทั้งนี้ สำนักงานจะคืนหลักประกันการประมูลให้แก่ผู้ที่ไม่ชนะการประมูลภายในสิบห้าวันนับจากวันที่ประกาศรายชื่อผู้ชนะการประมูล

ข้อ ๙ ผู้ชนะการประมูลจะต้องชำระเงินประมูลคลื่นความถี่ ดังนี้

(๑) ผู้ชนะการประมูลจะต้องชำระเงินประมูลคลื่นความถี่ตามราคาการประมูลสูงสุดของผู้ชนะการประมูลแต่ละราย โดยแบ่งจ่ายเป็นสามงวด ดังนี้

งวดที่หนึ่ง ชำระเงินประมูลคลื่นความถี่เป็นจำนวนร้อยละห้าสิบของราคาการประมูลสูงสุดพร้อมหนังสือค้ำประกันจากสถาบันการเงินประเภทธุรกิจธนาคารพาณิชย์ตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อค้ำประกันการชำระเงินประมูลคลื่นความถี่ในส่วนที่เหลือ ภายในเก้าสิบวัน นับจากวันที่ได้รับหนังสือแจ้งเป็นผู้ชนะการประมูล

งวดที่สอง ชำระเงินประมูลคลื่นความถี่ เป็นจำนวนร้อยละยี่สิบห้าของราคาการประมูลสูงสุดพร้อมหนังสือคำประกันจากสถาบันการเงินประเภทธุรกิจธนาคารพาณิชย์ตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อคำประกันการชำระเงินประมูลคลื่นความถี่งวดที่สาม ภายในสิบห้าวันเมื่อครบกำหนดระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต โดยสำนักงานจะคืนหนังสือคำประกันที่ได้ นำส่งในงวดที่หนึ่งภายในสิบห้าวันนับจากวันที่ผู้รับใบอนุญาตชำระเงินประมูลคลื่นความถี่งวดที่สอง

งวดที่สาม ชำระเงินประมูลคลื่นความถี่เป็นจำนวนร้อยละยี่สิบห้าของราคาการประมูลสูงสุดในสิบห้าวันเมื่อครบกำหนดระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาต โดยสำนักงานจะคืนหนังสือคำประกันที่ได้ นำส่งในงวดที่สองภายในสิบห้าวันนับจากวันที่ผู้รับใบอนุญาตชำระเงินประมูลคลื่นความถี่งวดที่สาม

ทั้งนี้ เงินประมูลคลื่นความถี่ที่ผู้ชนะการประมูลแต่ละรายต้องชำระ ยังไม่รวมภาษี ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ และดอกเบี้ย ตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) กรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ชำระเงินประมูลคลื่นความถี่งวดที่สอง หรืองวดที่สาม ให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้รับใบอนุญาตต้องชำระเงินประมูลคลื่นความถี่ส่วนเพิ่ม เป็นจำนวนเงินเท่ากับผลคูณของจำนวนเงินประมูลคลื่นความถี่ที่ค้างชำระกับอัตราดอกเบี้ยร้อยละสิบห้าต่อปี คำนวณเป็นรายวันโดยหากพันกำหนดชำระเงินตามเวลาที่ระบุ จะถือว่าผู้รับใบอนุญาตกระทำผิดเงื่อนไขของประกาศนี้ และคณะกรรมการอาจพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตได้

(๓) ในการชำระเงินประมูลคลื่นความถี่งวดที่หนึ่ง ให้สำนักงานนำหลักประกันการประมูลของผู้ชนะการประมูลแต่ละรายมาชำระเป็นเงินประมูลคลื่นความถี่ก่อน และให้ผู้ชนะการประมูลแต่ละรายชำระเงินประมูลคลื่นความถี่ส่วนที่เหลือจนครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด

ข้อกำหนดในการอนุญาต

ส่วนที่ ๑

เงื่อนไขการดำเนินการก่อนรับใบอนุญาต

ข้อ ๑๐ ผู้ชนะการประมูลจะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่
ได้รับ

หนังสือแจ้งเป็นผู้ชนะการประมูล

(๑) ชำระเงินประมูลคืนความถึงวดที่หนึ่ง พร้อมจัดส่งหนังสือค้ำประกันจากสถาบัน
การเงินประเภทธุรกิจธนาคารพาณิชย์ตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อค้ำประกัน
การชำระเงินประมูลคืนความถึงวดที่สองและงวดที่สาม ตามที่กำหนดในข้อ ๙

(๒) หากปรากฏว่าเอกสารหลักฐานและข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้ในการอนุญาตสำหรับ
ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่สามที่จัดส่งตามข้อ ๔ ของภาคผนวก ก ท้ายประกาศนี้
ไม่ถูกต้องหรือไม่เพียงพอ ผู้ชนะการประมูลจะต้องแก้ไขเอกสารหลักฐานดังกล่าวให้ครบถ้วนถูกต้องตาม
รายละเอียดที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน

ข้อ ๑๑ คณะกรรมการจะให้ใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz และ
ใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่สามแก่ผู้ชนะการประมูลแต่ละราย ภายหลังจากผู้ชนะการ
ประมูลได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการดำเนินการก่อนรับใบอนุญาตครบถ้วนและถูกต้อง

ส่วนที่ ๒

ระยะเวลาการอนุญาต และขอบเขตการอนุญาต

ข้อ ๑๒ ใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz ที่ได้รับอนุญาตตามประกาศนี้ และใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่สาม ให้มีระยะเวลาการอนุญาตเริ่มต้นนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต จนถึงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๗๖

กรณีผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz ตามประกาศนี้เป็นผู้รับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ หรือผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่สามอยู่แล้ว ให้มีระยะเวลาการอนุญาตเฉพาะบริการโทรคมนาคมที่ใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz ที่ได้รับอนุญาตตามประกาศนี้ตามขอบเขตที่ได้รับอนุญาตเริ่มต้นนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต จนถึงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๗๖

ผู้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขก่อนเลิกกิจการตามที่คณะกรรมการกำหนด และจะต้องส่งแผนการบริหารจัดการผู้ใช้บริการเป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสองปีก่อนระยะเวลาการอนุญาตสิ้นสุดลง ทั้งนี้ เพื่อให้มีให้มีผลกระทบต่อผู้ใช้บริการ และผู้รับใบอนุญาตจะต้องคืนคลื่นความถี่ที่ได้รับอนุญาตให้แก่คณะกรรมการเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการอนุญาต

ข้อ ๑๓ ผู้รับใบอนุญาตมีสิทธิให้บริการโทรคมนาคมในลักษณะของการให้บริการโครงข่ายโทรคมนาคม เพื่อให้เช่าใช้และเพื่อให้บริการโทรคมนาคม (Network Provider and Service Provider) และการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโทรคมนาคม (Telecommunications Facility) โดยมีขอบเขตในการประกอบกิจการโทรคมนาคมดังกล่าวทั่วราชอาณาจักรไทย ทั้งนี้ กิจการโทรคมนาคมที่ได้รับอนุญาตให้รวมถึงลักษณะและประเภทของบริการ ดังนี้

(๑) บริการโครงข่ายโทรคมนาคมไร้สาย

(๒) บริการโทรคมนาคม ดังนี้

(๒.๑) บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่

(๒.๒) บริการพหุสื่อความเร็วสูง (Public Broadband Multimedia Service)

(๒.๓) บริการมูลค่าเพิ่ม (Value-added Service) ของบริการโทรคมนาคมที่

ได้รับอนุญาต

(๒.๔) บริการขายส่งบริการ สำหรับบริการในข้อ (๒.๑) (๒.๒) และ (๒.๓)

(๓) บริการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโทรคมนาคม (Telecommunications Facility)

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะประกอบกิจการกระจายเสียง หรือกิจการโทรทัศน์ จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๖

เงื่อนไขในการอนุญาต

ข้อ ๑๔ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดและเงื่อนไขการใช้งานความถี่วิทยุ และการประกอบกิจการโทรคมนาคม ภายใต้พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนความถี่วิทยุกิจการโทรคมนาคมเคลื่อนที่สากล (International Mobile Telecommunications - IMT) ย่านความถี่วิทยุ ๑๗๑๐ - ๑๗๘๕/๑๘๐๕ - ๑๘๘๐ เมกะเฮิรตซ์ (MHz) เงื่อนไขในการอนุญาตสำหรับผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่สาม

ตลอดจนระเบียบ ประกาศ คำสั่ง ข้อกำหนด หรือหลักเกณฑ์ใด ๆ ที่คณะกรรมการกำหนดอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๑๕ ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ในการชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการ โทรคมนาคม แบบที่สาม ค่าตอบแทนการใช้คลื่นความถี่ ค่าธรรมเนียมเลขหมายโทรคมนาคม การจัดสรร รายได้ที่ได้รับจากการให้บริการโทรคมนาคมให้แก่กองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการ โทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เพื่อประโยชน์สาธารณะ และค่าธรรมเนียมอื่นใดที่เกี่ยวข้อง ตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๖ การจัดให้มีโครงข่ายโทรคมนาคมเพื่อการประกอบกิจการ

(๑) ผู้รับใบอนุญาตจะต้องจัดให้มีโครงข่ายโทรคมนาคมเพื่อการประกอบกิจการ ครอบคลุมจำนวนประชากรไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวนประชากรทั้งหมดภายในสี่ปีนับจากวันที่ได้รับ อนุญาตและครอบคลุมจำนวนประชากรไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวนประชากรทั้งหมดภายในแปดปี นับจากวันที่ได้รับอนุญาต

ทั้งนี้ การจัดให้มีโครงข่ายโทรคมนาคมเพื่อการประกอบกิจการ ให้รวมถึงการสร้าง หรือเช่าโครงข่ายโทรคมนาคมเพื่อการประกอบกิจการ แต่ไม่รวมถึงการใช้บริการข้ามโครงข่าย โทรศัพทเคลื่อนที่ภายในประเทศของผู้ประกอบกิจการโทรศัพทเคลื่อนที่รายอื่น

(๒) โครงข่ายโทรคมนาคมของผู้รับใบอนุญาตจะต้องรองรับอัตราความเร็วในการส่ง ข้อมูลไม่น้อยกว่าอัตราที่กำหนดตามหลักเกณฑ์ว่าด้วยมาตรฐานและคุณภาพการให้บริการโทรคมนาคม ประเภทข้อมูลที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตได้โฆษณายืนยันมาตรฐาน คุณภาพการให้บริการโทรคมนาคมของตนไว้ ให้เป็นหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไป ตามที่ได้โฆษณาไว้

(๓) เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาตรวจสอบการปฏิบัติและการลงทุนตามเงื่อนไขในการจัดให้มีโครงข่ายโทรคมนาคมอย่างชัดเจน ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดทำรายงานแสดงผลการดำเนินการติดตั้งโครงข่ายโทรคมนาคมตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด และจะต้องส่งมอบหลักฐานสนับสนุนเพื่อแสดงอัตราความเร็วในการส่งข้อมูลโดยเฉลี่ยตามที่คณะกรรมการร้องขอ ทั้งนี้ คณะกรรมการจะกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการวัดความครอบคลุมประชากรที่อยู่ในพื้นที่ให้บริการ และการวัดอัตราความเร็วในการส่งข้อมูลในภายหลัง

(๔) กรณีผู้รับใบอนุญาตไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขในการจัดให้มีโครงข่ายโทรคมนาคมเพื่อการประกอบกิจการตามข้อ ๑๖ (๑) โดยไม่มีเหตุอันจะอ้างตามกฎหมายได้ ซึ่งถือเป็นการเอาเปรียบผู้บริโภคในการที่จะได้รับบริการจากคลื่นความถี่อันเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะย่อมมีผลเป็นการปฏิเสธสิทธิที่ผู้บริโภคหรือผู้รับใบอนุญาตรายอื่นพึงมีพึงได้จาก การให้บริการเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาในแต่ละช่วงแล้ว ผู้รับใบอนุญาตจะต้องชำระค่าปรับรายวันในอัตราร้อยละศูนย์จุดศูนย์ห้าของราคาประมูลสูงสุดของผู้รับใบอนุญาตตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไข ระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๗ การใช้โครงสร้างพื้นฐานร่วมกัน

ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง การใช้โครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมร่วมกันสำหรับโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๑๘ การให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน (Mobile Virtual Network Operator - MVNO)

(๑) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือน พ.ศ. ๒๕๕๖

(๒) ผู้รับใบอนุญาตจะต้องจัดให้มีบริการโครงข่ายโทรคมนาคม โดยมีขนาดความจุ (capacity) อย่างน้อยร้อยละสิบของโครงข่ายโทรคมนาคมทั้งหมดของตนเองให้แก่ผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แบบโครงข่ายเสมือนที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกันกับผู้รับใบอนุญาตรายหนึ่งรายใดตามประกาศนี้ เมื่อมีคำขอรับบริการดังกล่าว

ข้อ ๑๙ การให้บริการข้ามโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในประเทศ (national roaming)

ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง การใช้บริการข้ามโครงข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ภายในประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๒๐ การจัดเก็บข้อมูลผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ในลักษณะที่เรียกเก็บเงินล่วงหน้า

ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การจัดสรรและบริหารเลขหมายโทรคมนาคมและแนวทางที่สำนักงานกำหนด ซึ่งรวมถึงการจัดให้มีการลงทะเบียนผู้ใช้บริการก่อนการเปิดให้บริการ

ข้อ ๒๑ มาตรการเพื่อสังคมและคุ้มครองผู้บริโภค

(๑) ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดทำแผนความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility - CSR) ขององค์กร โดยให้ครอบคลุมถึงการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ สุขภาพของผู้ใช้บริการ การจัดทำแผนความเสี่ยงด้านเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และบริการสำหรับ

ผู้พิการซึ่งอย่างน้อยต้องมีการกำหนดอัตราค่าบริการพิเศษ และการจัดทำใบแจ้งหนี้หรือสัญญาให้บริการที่ใช้ตัวอักษรขนาดใหญ่ หรือใช้อักษรสำหรับคนตาบอด (Braille) โดยไม่คิดค่าบริการเพิ่ม ทั้งนี้ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องจัดส่งแผนความรับผิดชอบต่อสังคมต่อคณะกรรมการก่อนเริ่มให้บริการ และต้องดำเนินการตามแผนภายใน ๑ ปี นับจากวันที่เริ่มให้บริการ

(๒) ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดทำแผนคุ้มครองผู้บริโภค โดยให้ครอบคลุมถึงเรื่องมาตรการการรับเรื่องร้องเรียนโดยไม่มีค่าบริการ มาตรการจัดการกับบริการที่ไม่เหมาะสม กระบวนการทำความเข้าใจ

กับประชาชนในการตั้งสถานีวิทยุคมนาคม และการสร้างความตระหนักรู้ให้แก่ผู้ใช้บริการเกี่ยวกับสิทธิ ในการใช้บริการโทรคมนาคม ซึ่งรวมถึงการเผยแพร่ค่าประกาศสิทธิผู้บริโภคในการใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่สำนักงานกำหนด ทั้งนี้ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องจัดส่งแผนคุ้มครองผู้บริโภคต่อคณะกรรมการก่อนเริ่มให้บริการและต้องดำเนินการตามแผนทันทีที่เริ่มให้บริการ

(๓) ผู้รับใบอนุญาตต้องสนับสนุนภารกิจของคณะกรรมการในการให้บริการโทรคมนาคมเพื่อสังคมโดยเฉพาะในเรื่องการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมสาธารณะ และบริการอำนวยความสะดวกในการใช้บริการโทรคมนาคมสาธารณะอย่างทั่วถึง แก่ผู้มีรายได้น้อย คนพิการ เด็ก คนชรา ผู้ที่อยู่ห่างไกลในชนบทและผู้ด้อยโอกาสในสังคม ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) ผู้รับใบอนุญาตพึงระมัดระวังมิให้ผู้ใดใช้โครงข่ายโทรคมนาคมของผู้รับใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือเผยแพร่ซึ่งข้อมูลอันอาจขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และต้องสนับสนุนหน่วยงานของรัฐและเอกชนในการดำเนินการใด ๆ เพื่อปกป้องสิทธิของผู้บริโภค เพื่อความปลอดภัยของสังคม และความมั่นคงของรัฐ

(๕) ผู้รับใบอนุญาตต้องจัดให้มีบริการที่เป็นธรรม ซึ่งรวมถึงการกำหนดอัตราค่าบริการที่สมเหตุสมผล ไม่เอาเปรียบผู้บริโภค มีความชัดเจน และการให้บริการที่มีคุณภาพ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ผู้รับใบอนุญาตจะต้องกำหนดอัตราค่าบริการสำหรับบริการเสียงและบริการข้อมูลโดยเฉลี่ยแล้วต้องต่ำกว่าอัตราค่าบริการเฉลี่ยของบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใช้คลื่นความถี่ย่าน ๒.๑ GHz ณ วันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ โดยผู้รับใบอนุญาตจะต้องจัดให้มีรายการส่งเสริมการขายอย่างน้อยหนึ่งรายการที่ส่งเสริมและเพิ่มโอกาสให้ผู้ใช้บริการสามารถเข้าถึงบริการโทรคมนาคมเคลื่อนที่ที่ใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz โดยมีอัตราค่าบริการต่ำกว่าอัตราค่าบริการเฉลี่ยของบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใช้คลื่นความถี่ย่าน ๒.๑ GHz ณ วันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ รวมทั้งจะต้องคิดอัตราค่าบริการตามการใช้งานจริง และมีคุณภาพการให้บริการไม่ต่ำกว่าคุณภาพการให้บริการเฉลี่ยของบริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใช้คลื่นความถี่ย่าน ๒.๑ GHz ทั้งนี้ จนกว่าคณะกรรมการจะประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลอัตราค่าบริการและคุณภาพการให้บริการเป็นอย่างอื่น

หมวด ๗

มาตรการจำกัดพฤติกรรมสมยอมในการเสนอราคาประมูล

ข้อ ๒๒ ห้ามผู้ขอรับใบอนุญาตติดต่อสื่อสารระหว่างกันในประเด็นที่เป็นการเปิดเผยข้อมูลอันเป็นความลับหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลใด ๆ ที่เกี่ยวกับการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ตั้งแต่วันที่คณะกรรมการเปิดให้มีการยื่นคำขอรับใบอนุญาต จนถึงเวลาที่คณะกรรมการประกาศผลการประมูล ณ วันที่การประมูลคลื่นความถี่สิ้นสุด

ข้อ ๒๓ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องไม่กระทำการใด ๆ ที่มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ตกลงร่วมกันในการเสนอราคาเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับใบอนุญาต โดยหลีกเลี่ยงการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม

(๒) ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้เงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้อื่นเพื่อประโยชน์ในการเสนอราคา โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะจูงใจให้ผู้นั้นร่วมดำเนินการใด ๆ อันเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับใบอนุญาต หรือเพื่อจูงใจให้ผู้นั้นทำการเสนอราคาสูงหรือต่ำจนเห็นได้ชัดว่าไม่เป็นไปตามลักษณะการเสนอราคา หรือเพื่อจูงใจให้ผู้นั้นไม่เข้าร่วมในการเสนอราคาหรือถอนการเสนอราคา

(๓) ช่มชื่นใจผู้อื่นให้จำยอมร่วมดำเนินการใด ๆ ในการเสนอราคา หรือไม่เข้าร่วมในการเสนอราคาหรือถอนการเสนอราคา หรือต้องทำการเสนอราคาตามที่กำหนด โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ ให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของผู้ถูกขู่เข็ญหรือบุคคลที่สาม จนผู้ถูกช่มชื่นใจยอมเช่นนั้น

(๔) ใช้อุบายหลอกลวงหรือกระทำการโดยวิธีอื่นใดเป็นเหตุให้ผู้อื่นไม่มีโอกาสเข้าทำการเสนอราคาอย่างเป็นธรรมหรือให้มีการเสนอราคาโดยหลงผิด

(๕) ทำการเสนอราคาต่อสำนักงานโดยทุจริต โดยรู้ว่าราคาที่เสนอนั้นสูงหรือต่ำเกินกว่าปกติจนเห็นได้ชัดว่าไม่เป็นไปตามลักษณะการเสนอราคา โดยมีวัตถุประสงค์เป็นการกีดกันการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม และการกระทำเช่นนั้นเป็นเหตุให้การประมูลคลื่นความถี่ไม่สำเร็จลุล่วงไปได้

ข้อ ๒๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ระยะเวลา วิธีการ และเงื่อนไขตามประกาศนี้ และต้องลงนามในหนังสือยินยอมของผู้ขอรับใบอนุญาตในภาคผนวก ก ท้ายประกาศนี้

ข้อ ๒๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป”

รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz ประกาศ ณ วันที่ 21 สิงหาคม พ.ศ. 2558 พร้อม ภาคผนวก ก และ ข ต่อไปนี้จะเรียกว่า “ประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz” เอกสารคำฟ้องหมายเลข ๔๘

ต่อมาเมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2558 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ได้ออกประกาศสำนักงาน คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง การขอรับ ใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz มีสาระสำคัญดังนี้

“1. คุณสมบัติของผู้ประสงค์จะขอรับใบอนุญาต

ผู้ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตจะต้องมีคุณสมบัติตามข้อ 5 ของประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน ๑๘๐๐ MHz

2. วิธีการขอรับใบอนุญาต

ในการขอรับใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องดำเนินการตามที่กำหนดในข้อ 6 ของประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน ๑๘๐๐ MHz ระหว่างเวลา 8.30 - 16.30 น. ในวันที่ 30 กันยายน 2558 ณ อาคารหอประชุมชั้น 1 สำนักงาน กสทช. กรุงเทพมหานคร ดังนี้

1) ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ย่าน 1800 MHz ที่กรอกข้อมูลครบถ้วน และแนบเอกสารหลักฐานและข้อมูลตามที่กำหนด พร้อมสำเนาจำนวน 2 ชุด และเอกสารที่บันทึกลงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ 2 แผ่น

2) ชำระค่าพิจารณาคำขอใบอนุญาตในอัตรา 500,000 บาท (ห้าแสนบาทถ้วน) พร้อมภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ 7 เป็นเงินสดหรือเช็คที่สถาบันการเงินประเภทธุรกิจธนาคารพาณิชย์ตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ.2551 สั่งจ่ายสำนักงาน กสทช. ซึ่งเป็นเช็คลงวันที่ที่ใช้เช็คนั้นชำระต่อสำนักงาน กสทช. หรือก่อนหน้านั้นไม่เกินสามวันทำการ โดยให้ถือว่าเป็นคำพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่และใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม และสำนักงาน กสทช. จะไม่คืนเงินจำนวนดังกล่าวไม่ว่าในกรณีใดๆ

3) วางหลักประกันการประมูลเป็นเช็คจากสถาบันการเงินประเภทธุรกิจธนาคารพาณิชย์ตามพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ.2551 ที่สั่งจ่ายสำนักงาน กสทช. ซึ่งเป็นเช็คลงวันที่ที่ใช้เช็คนั้นชำระต่อสำนักงาน กสทช. หรือก่อนหน้านั้นไม่เกินสามวันทำการ เป็นจำนวนเงิน 796,000,000 บาท (เจ็ดร้อยเก้าสิบล้านบาทถ้วน) หรือ 663,000,000 บาท (หกร้อยหกสิบล้านบาทถ้วน) แล้วแต่กรณีตามข้อ 3 ของประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน ๑๘๐๐ MHz

3. การขอรับเอกสารคำขอรับใบอนุญาต และการลงทะเบียนเพื่อเข้าร่วมการประชุมชี้แจงการกรอกแบบคำขอรับใบอนุญาต

ผู้ที่ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตสามารถติดต่อขอรับเอกสารคำขอรับใบอนุญาตและลงทะเบียนเพื่อเข้าร่วมการประชุมชี้แจงและให้คำปรึกษาในการกรอกแบบคำขอรับใบอนุญาต ได้ตั้งแต่วันที่

28 สิงหาคม – 28 กันยายน 2558 ระหว่างเวลา 8.30 – 16.30 น. ณ อาคารหอประชุมชั้น 1 หรือสำนัก
การอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม 2 อาคาร 2 ชั้น 3 สำนักงาน กสทช.

ทั้งนี้ ผู้ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตจะต้องนำหลักฐานการเป็นผู้มีอำนาจกระทำการ
แทนนิติบุคคล หรือการมอบอำนาจให้บุคคลอื่นกระทำการแทนมาแสดงประกอบการขอรับแบบคำขอรับ
ใบอนุญาตและการลงทะเบียนเพื่อเข้าร่วมการประชุมชี้แจงและให้คำปรึกษาในการกรอกแบบคำขอรับ
ใบอนุญาต ไม่เกิน 10 คน ต่อผู้ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตแต่ละราย

4. การประชุมชี้แจงและให้คำปรึกษาในการกรอกแบบคำขอรับใบอนุญาต

สำนักงาน กสทช. จะจัดให้มีการประชุมชี้แจงและให้คำปรึกษาการกรอกแบบคำขอรับ
ใบอนุญาต ระหว่างเวลา 9.00 – 16.30 น. ในวันที่ 11 กันยายน – 12 กันยายน 2558 ณ หอประชุมชั้น 2
สำนักงาน กสทช. กรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้ รายละเอียด ข้อมูล และคำอธิบายการขอรับใบอนุญาต ปรากฏตามเอกสารสรุป
ข้อสนเทศ (Information Memorandum) การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน
๑๘๐๐ MHz ซึ่งสามารถดูรายละเอียดได้จาก www.nbt.go.th

อนึ่ง สำนักงาน กสทช. ขอสงวนสิทธิ์ในการปรับปรุงแก้ไขข้อกำหนดตามประกาศฉบับ
นี้ได้ตามความเหมาะสม หรือความจำเป็น”

รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายประกาศสำนักงานคณะกรรมการกิจการ
กระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง การขอรับใบอนุญาตให้ใช้คลื่น
ความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz พร้อมเอกสารสรุปข้อสนเทศ (Information
Memorandum) การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน ๑๘๐๐ MHz ที่แนบ
ท้ายประกาศ เอกสารท้ายคำพิงหมายเลข ๔๙

ผู้ผูกฟองคิตที่ 1 ซึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง กับผู้ผูกฟองคิตที่ 2 และผู้ผูกฟองคิตที่ 3 ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่รัฐได้ร่วมกันกระทำการทางปกครองโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ผูกคิตขอเรียนว่า เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2558 ผู้ผูกฟองคิตที่ 1 ถึงผู้ผูกฟองคิตที่ 3 ได้ร่วมกันเริ่มกระบวนการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz จนกระทั่งนำไปสู่การออกประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz ประกาศ ณ วันที่ 21 สิงหาคม พ.ศ. 2558 ดังกล่าวข้างต้น นั้น เป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจ ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และมีลักษณะเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ เพราะเหตุผลตามที่กล่าวต่อไปนี้

3.1 ผู้ผูกฟองคิตที่ 3 ไม่มีอำนาจนำคลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ย่านความถี่วิทยุ 1710-1785/1805-1880 เมกะเฮิรตซ์ (MHz) ไปประมวลตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz กล่าวคือ

3.1.1 บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ยังไม่สิ้นสุดสิทธิการถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่หนึ่ง 1722.6 – 1747.9 คู่กับ 1817.6 – 1842.9 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 25.3 + 25.3 MHz) ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) เมื่อสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ สิ้นสุดลง, ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) เมื่อสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทูร มูฟฯ สิ้นสุดลง และช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) เมื่อสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ สิ้นสุดลง เพราะผู้ผูกฟองคิตที่ 3 ไม่มีอำนาจตามกฎหมายตามที่กล่าวต่อไปนี้

ผู้ฟ้องคดีขอเรียนว่า บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) เป็นหน่วยงานของรัฐที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินกิจการโทรคมนาคมแทนรัฐ กล่าวคือ เมื่อปี พ.ศ.2519 รัฐได้จัดตั้งการสื่อสารแห่งประเทศไทยขึ้น เพื่อให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยดำเนินธุรกิจอันเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคม เช่น กิจการโทรศัพท์ เคลื่อนที่ ฯลฯ แก่ประชาชน โดยให้การสื่อสารแห่งประเทศไทยมีอำนาจให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ รวมทั้งให้เอกชนร่วมการงานหรือสมทบกับบุคคลอื่นเพื่อให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แทนรัฐได้ และให้การสื่อสารแห่งประเทศไทย ได้รับสิทธิและหน้าที่ต่างๆ บรรดาที่กฎหมายให้ไว้แก่กรมไปรษณีย์โทรเลข ในส่วนที่ว่าด้วยการให้บริการและการปฏิบัติการด้านโทรคมนาคมตามมาตรา ๗, ๑๐ และ ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการสื่อสารแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๑๙ การสื่อสารแห่งประเทศไทยจึงเป็นผู้มีอำนาจ สิทธิขาดในการดำเนินการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ ครั้นเมื่อปี พ.ศ.2528 คณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) ได้จัดสรรคลื่นความถี่ในย่าน 800-900 MHz ก็คือช่วงคลื่นความถี่ 825-845 MHz / 870-890 MHz ให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ขณะที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย) ปรากฏตามหนังสือกรมไปรษณีย์โทรเลข ที่ คค 0704(ถ)/3996 ลงวันที่ 8 มีนาคม 2528 (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๒) เมื่อปี พ.ศ.2533 คณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) ได้จัดสรรคลื่นความถี่ให้ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย) โดยการขยายแถบย่านความถี่ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย) ได้รับจัดสรรอยู่เดิม (825-845 MHz / 870-890 MHz) ออกไปอีก 5 MHz ตามมาตรฐาน AMPS FREQUENCY SPECTRUM ย่านความถี่ (BAND) ละ 2.5 MHz ก็คือ แถบย่านความถี่ A

(BAND A) : Tx.869-870 MHz & 890-891.5 MHz Rx.824-825 MHz & 845-846.5 MHz และแถบย่าน
ความถี่ B (BAND B) : Tx.891.5-894 MHz Rx.846.5-849 MHz ปรากฏตามหนังสือ
กรมไปรษณีย์โทรเลข ที่ คค 0704(ก)/16997 ลงวันที่ 19 ธันวาคม 2533 (เอกสารท้ายคำฟ้อง
หมายเลข ๑๓) ต่อมาเมื่อปี พ.ศ.2534 คณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ
(กบถ.) ได้จัดสรรคลื่นความถี่ในย่าน 1700-1900 MHz (1.7-1.9 GHz) ก็คือ ช่วงคลื่นความถี่ 1710-1785
MHz / 1805-1880 MHz ให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่เป็น
การสื่อสารแห่งประเทศไทย) ปรากฏตามหนังสือกรมไปรษณีย์โทรเลข ที่ คค 0704 (ก)/13054 ลงวันที่
19 สิงหาคม 2534 (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๔)

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่า คลื่นความถี่ย่าน 800 MHz และย่าน
1800 MHz ในช่วงคลื่นความถี่ดังกล่าว คณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ
(กบถ.) ได้จัดสรรให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด
(มหาชน) เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย) อยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐, พระราชบัญญัติองค์กร
จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓,
พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และ
พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ

ต่อมาบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) (ขณะที่บริษัท กสท โทรคมนาคม
จำกัด(มหาชน) เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย) ได้ให้สิทธิ(สัมปทาน)ในการดำเนินกิจการวิทยุคมนาคม
ระบบเซลลูลาร์(โทรศัพท์เคลื่อนที่)แก่เอกชน ดังนี้

ให้บริษัท โทเทิลลา ดำเนินกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้คลื่นความถี่ย่าน 800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 835.0 – 845.0 คู่กับ 880.0 - 890.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 10 + 10 MHz) และ 846.5 – 849.0 คู่กับ 891.5 – 894.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 2.5 + 2.5 MHz) และใช้คลื่นความถี่ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่หนึ่ง 1722.6 – 1747.9 คู่กับ 1817.6 – 1842.9 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 25.3 + 25.3 MHz) ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) เป็นระยะเวลา 27 ปี นับตั้งแต่วันที่ 16 กันยายน 2534 ถึงวันที่ 15 กันยายน 2561 ปรากฏตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลลา (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๕) และสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลลา (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๖ ถึง ๑๘) ซึ่งก็คือ สิ้นสุดสัญญาสัมปทานดังกล่าวในวันที่ 15 กันยายน 2561

ให้บริษัท ทูมูฟฯ ดำเนินกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้คลื่นความถี่ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) เป็นระยะเวลา 17 ปี นับแต่วันที่ 23 กรกฎาคม 2539 ถึงวันที่ 15 กันยายน 2556 ปรากฏตามสัญญาให้ดำเนินการให้บริการฯ ของบริษัท ทูมูฟฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๙) และสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทูมูฟฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒๐ และ ๒๑) ซึ่งก็คือ สิ้นสุดสัญญาสัมปทานดังกล่าวในวันที่ 15 กันยายน 2556

ให้บริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ดำเนินกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้คลื่นความถี่ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) เป็นระยะเวลา 16 ปี นับแต่วันที่ 28 พฤษภาคม 25๔๐ ถึงวันที่ 15 กันยายน 2556 ปรากฏตามสัญญาให้ดำเนินการให้บริการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ (เอกสารท้าย คำฟ้อง

หมายเลข ๒๒) และสัญญาแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาให้ดำเนินการฯ บริษัท ดิจิตอล โฟนฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒๓) ซึ่งก็คือ สิ้นสุดสัญญาสัมปทานดังกล่าวในวันที่ 15 กันยายน 2556

ครั้งเมื่อปี พ.ศ.2546 รัฐมีนโยบายที่จะนำทุนทั้งหมดของการสื่อสารแห่งประเทศไทยมาเปลี่ยนสภาพเป็นหุ้นในรูปแบบของบริษัทและกำหนดให้กิจการ สิทธิ หนี้ ความรับผิด และสินทรัพย์ของการสื่อสารแห่งประเทศไทยทั้งหมดเกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมโอนไปยังบริษัทที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ ต่อมารัฐได้แปลงสภาพของการสื่อสารแห่งประเทศไทยเป็นบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) โดยมีกระทรวงการคลังถือหุ้นอยู่ในบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ทั้งหมด (ร้อยเปอร์เซ็นต์) ฉะนั้น บรรดากิจการ สิทธิ หนี้ ความรับผิด และสินทรัพย์ของการสื่อสารแห่งประเทศไทยทั้งหมดที่เกี่ยวกับกิจการโทรคมนาคมจึงโอนไปเป็นของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) โดยผลของกฎหมาย ซึ่งรวมถึงคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมทั้งหมดด้วยตามที่การสื่อสารแห่งประเทศไทย ได้รับจัดสรรมาจากคณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ กรมไปรษณีย์โทรเลข ส่วนหนึ่งก็คือ คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมตามสัญญาให้ดำเนินการฯของบริษัท โทร มูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ จึงถือว่า บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุคมนาคม และถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่ วิทยุคมนาคมตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ สัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทร มูฟฯ และสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯอยู่ก่อนวันที่ รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่

และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้
บังคับ

จากข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าวข้างต้น เห็นว่า บริษัท กสท
โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ไม่สิ้นสิทธิการถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่น
ความถี่ ช่วงที่หนึ่ง 1722.6 – 1747.9 คู่กับ 1817.6 – 1842.9 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 25.3 + 25.3
MHz) ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบ
ความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข
๑๕), ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6
MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทู มูฟฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๙) และช่วงคลื่น
ความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) ตาม
สัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒๒) ที่บริษัท กสท
โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่
รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง
วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.
๒๕๕๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ
กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ เมื่อสัญญาสัมปทาน
สิ้นสุด เพราะเหตุผลตามที่กล่าวต่อไปนี้

(๑) บทบัญญัติในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรร
คลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
พ.ศ. ๒๕๕๓ ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ
วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรา ๔๘ บัญญัติว่า “ให้มีแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ซึ่งอย่างน้อยต้องมี
รายการ ดังต่อไปนี้

(๑) รายละเอียดเกี่ยวกับตารางกำหนดคลื่นความถี่ทั้งหมดที่ประเทศไทย
สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้

(๒) แนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับคลื่นความถี่ระหว่างประเทศ

(๓) รายละเอียดเกี่ยวกับคลื่นความถี่ที่กำหนดให้ใช้ในกิจการกระจายเสียงและ
กิจการโทรทัศน์กิจการโทรคมนาคมและกิจการอื่น

(๔) แนวทางในการคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือการปรับปรุงการ
ใช้คลื่นความถี่

แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้
บังคับได้และให้ใช้เป็นหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเบื้องต้นในการอนุญาตและการดำเนินกิจการทั้งปวงที่
เกี่ยวข้องกับการใช้คลื่นความถี่

ให้ กสทช. ติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทการบริหารคลื่น
ความถี่และต้องปรับปรุงแผนแม่บทดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการบริหารคลื่นความถี่ให้มีประสิทธิภาพ
และสอดคล้องกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

ในการจัดทำแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ ให้ กสทช. รับฟังความคิดเห็น
ของประชาชนผู้ประกอบกิจการที่ใช้ประโยชน์คลื่นความถี่และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นข้อมูล

ประกอบการพิจารณาด้วย ทั้งนี้ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน และการจัดทำแผนแม่บทการบริหารคลีนความถี่ให้คำนึงถึงการใช้งานด้านความมั่นคงของรัฐตามความจำเป็น”

มาตรา ๘๔ บัญญัติว่า “ผู้ได้รับจัดสรรคลีนความถี่หรือใช้คลีนความถี่เพื่อการประกอบกิจการโทรคมนาคมที่ชอบด้วยกฎหมาย อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและได้ปฏิบัติตามมาตรา ๘๒ แล้ว ให้ถือว่าได้รับอนุญาตจาก กสทช. ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ กสทช. กำกับดูแลให้ผู้ได้รับจัดสรรคลีนความถี่หรือใช้คลีนความถี่นั้นปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายอื่นและตามหลักเกณฑ์ที่ กสทช. กำหนด ทั้งนี้ จนกว่าจะถึงกำหนดที่ต้องคืนคลีนความถี่ตามวรรคสี่

ความในมาตรา ๘๖ มิให้ใช้บังคับกับรัฐวิสาหกิจที่นำคลีนความถี่ที่ได้รับจัดสรรไปให้ผู้อื่นประกอบกิจการโดยการอนุญาต สัมปทาน หรือตามสัญญาที่ชอบด้วยกฎหมายและให้ผู้ได้รับอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาประกอบกิจการต่อไปได้เฉพาะในช่วงระยะเวลาที่เหลืออยู่ตามการอนุญาต สัมปทาน หรือตามสัญญานั้น

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้รัฐวิสาหกิจนำรายได้จากผลประกอบการในส่วนที่ได้รับจากการให้อนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาตามวรรคสองที่รัฐวิสาหกิจได้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะได้ดำเนินการทั้งหมดหรือบางส่วน โดยให้หักค่าใช้จ่ายดังต่อไปนี้แล้วเหลือเท่าใดให้ส่ง กสทช. และให้ กสทช. นำส่งเงินจำนวนดังกล่าวเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

(๑) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการ เฉพาะในส่วนที่คิดจากฐานรายได้ที่เกิดจากการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญา

(๒) ค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการจัดให้มีบริการโทรคมนาคมพื้นฐานโดยทั่วถึงและบริการเพื่อสังคมตามนโยบายของรัฐบาล และตามมาตรา ๕๐ เฉพาะในส่วนที่คิดจากฐานรายได้ที่เกิดจากการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญา

(๓) ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ให้ กสทช. กำหนดระยะเวลาที่แน่นอนในการให้ผู้ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่หรือใช้คลื่นความถี่คืนคลื่นความถี่ดังกล่าวเพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ตามที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ตามมาตรา ๔๘ โดยให้นำความในมาตรา ๘๓ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคม เป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ

ให้มืองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระองค์กรหนึ่งทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ตามวรรคหนึ่ง และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

การดำเนินการตามวรรคสองต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ทั้งในด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะอื่น และการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม รวมทั้งต้องจัดให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการสื่อมวลชนสาธารณะ

การกำกับและการประกอบกิจการตามวรรคสองต้องมีมาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการควบรวม การครองสิทธิข้ามสื่อ หรือการครอบงำ ระหว่างสื่อมวลชนด้วยกันเองหรือโดยบุคคลอื่นใด ซึ่งจะมีผลเป็นการขัดขวางเสรีภาพในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารหรือปิดกั้นการได้รับข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายของประชาชน”

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติ มาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ วรรคแรก ที่บัญญัติว่า คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ และวรรคสอง ที่บัญญัติว่า ให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระองค์กรหนึ่งทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมและกำกับการประกอบกิจการโทรคมนาคมแล้ว เห็นว่า คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมมีรัฐเป็นเจ้าของ และกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่วิทยุคมนาคม และกำกับการประกอบกิจการโทรคมนาคมเท่านั้น มาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ.๒๕๕๐ มิได้บัญญัติให้องค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ ซึ่งก็คือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่กำหนดระยะเวลา หรือเรียกให้หน่วยงานรัฐ หรือหน่วยงานทางปกครอง ที่ได้รับมอบหมาย ให้ประกอบกิจการโทรคมนาคมแทนรัฐ เช่น บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ฯลฯ คั้นคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมที่ได้รับจัดสรร และถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่ รัฐธรรมนูญ พ.ศ.๒๕๕๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับแต่อย่างใด เพราะ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) มีกระทรวงการคลังถือหุ้นในบริษัททั้งสองทั้งหมด (หนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์) ได้ถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมดังกล่าวในการประกอบกิจการโทรคมนาคมแทนรัฐนั่นเอง ด้วยเหตุนี้ จึงไม่มีเหตุผลใด

เลยที่รัฐจะต้องตรากฎหมายให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่ กำหนดระยะเวลาหรือเรียกให้บริษัท
 กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) คืนคลื่นความถี่ดังกล่าวแก่ผู้ถูกฟ้อง
 คดีที่ ๓ จากเหตุผลดังกล่าว เห็นได้ว่า เจตนารมณ์การจัดสรรคลื่นความถี่ตามมาตรา ๔๗ วรรคสอง แห่ง
 รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงหมายความว่า การจัดสรรคลื่นความถี่ใหม่ที่ไม่ใช่คลื่นความถี่ที่หน่วยงานของ
 รัฐหรือหน่วยงานทางปกครองที่ได้รับมอบหมายให้ประกอบกิจการโทรคมนาคมแทนรัฐ ได้รับจัดสรรคลื่น
 ความถี่วิทยุคมนาคม และถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่ รัฐธรรมนูญ พ.ศ.
 ๒๕๕๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และ
 กิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔,
 รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ
 วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ ฉะนั้น การที่มาตรา ๔๘
 และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ
 วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ บัญญัติให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจ
 หน้าที่กำหนดระยะเวลาที่แน่นอนในการให้ผู้ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐหรือ
 หน่วยงานทางปกครองที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินกิจการโทรคมนาคมแทนรัฐ คืนคลื่นความถี่วิทยุคมนาคม
 ดังกล่าวแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นั้น จึงเป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐
 ทำให้บทบัญญัติตามมาตรา ๔๘ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับ
 การประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ทั้งหมด เป็น
 บทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) กรณี กำหนดระยะเวลาหรือเรียกให้
 บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) คืนคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่
 ช่วงที่หนึ่ง 1722.6 – 1747.9 คู่กับ 1817.6 – 1842.9 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 25.3 + 25.3 MHz)

ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๕), ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทูมูฟฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๙) และช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒๒) ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อสัญญาสัมปทานดังกล่าวสิ้นสุดลง มิได้ตามมาตรา ๖ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐

บทบัญญัติข้อ ๘.๒ ยุทธศาสตร์การคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่ หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ ข้อ ๘.๒.๑, ข้อ ๘.๒.๒, ข้อ ๘.๒.๓ ข้อ ๘.๒.๓.๓ และข้อ ๘.๒.๔ ของแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐

ขอเรียนว่า เมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๕ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗, มาตรา ๔๘ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศกำหนดแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ.๒๕๕๕) เกี่ยวกับยุทธศาสตร์การคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ ดังนี้

“

.....

ข้อ ๘.๒ ยุทธศาสตร์การคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุง

การใช้คลื่นความถี่

การคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คลื่น

ความถี่มีแนวทางดังนี้

๘.๒.๑ กรณีส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐที่นำคลื่น

ความถี่ไปให้ผู้อื่นประกอบกิจการโดยการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาที่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผ่านการ

ตรวจสอบโดยคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติแล้ว

ให้คืนคลื่นความถี่เมื่อสิ้นสุดอายุการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้น

๘.๒.๒ ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่โดยชอบด้วยกฎหมายที่มีการ

กำหนดอายุให้คืนคลื่นความถี่ เมื่อสิ้นสุดอายุการอนุญาต

๘.๒.๓ กรณีผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่โดยชอบด้วยกฎหมายที่

มิได้กำหนดอายุการใช้คลื่นความถี่ไว้ กสทช. จะกำหนดเวลาสิ้นสุดการใช้คลื่นความถี่ โดยคำนึงถึงประโยชน์

สาธารณะความจำเป็นของการประกอบกิจการและการใช้คลื่นความถี่

๘.๒.๓.๑ กรณีกิจการกระจายเสียงให้มีระยะเวลาสูงสุดไม่

เกิน ๕ ปี นับแต่วันที่แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ใช้บังคับ

๘.๒.๓.๒ กรณีกิจการโทรทัศน์ให้มีระยะเวลาสูงสุดไม่เกิน ๑๐

ปี นับแต่วันที่แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ใช้บังคับ

๘.๒.๓.๓ กรณีกิจการโทรคมนาคมและกิจการอื่นให้มี

ระยะเวลาสูงสุดไม่เกิน ๑๕ ปี นับแต่วันที่แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ใช้บังคับ ทั้งนี้ ไม่เกินกว่า

ระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการโทรคมนาคม โดยชอบด้วยกฎหมาย

๘.๒.๔ การคืนคลื่นความถี่อื่นๆ ให้เป็นไปตามที่ กสทช. กำหนด

.....
.....”

ปรากฏตามแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕)

ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

แห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และ

กิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.

๒๕๕๕ - ๒๕๕๙)

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติในแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ.

๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม

แห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการ

โทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ -

๒๕๕๙) ข้อ ๘.๒ ที่กำหนดว่า ยุทธศาสตร์การคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้

คลื่นความถี่ การคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่มีแนวทางดังนี้ ข้อ ๘.๒.๑
 ที่กำหนดว่า กรณีส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐที่นำคลื่นความถี่ไปให้ผู้อื่นประกอบกิจการ
 โดยการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาที่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผ่านการตรวจสอบโดยคณะกรรมการกิจการ
 กระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติแล้วให้คืนคลื่นความถี่เมื่อสิ้นสุดอายุการ
 อนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้น ข้อ ๘.๒.๒ ที่กำหนดว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่โดยชอบด้วย
 กฎหมายที่มีการกำหนดอายุให้คืนคลื่นความถี่ เมื่อสิ้นสุดอายุการอนุญาต ข้อ ๘.๒.๓ ที่กำหนดว่า กรณี
 ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่โดยชอบด้วยกฎหมายที่มีได้กำหนดอายุการใช้คลื่นความถี่ไว้ กสทช. จะกำหนดเวลา
 สิ้นสุดการใช้คลื่นความถี่ โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะความจำเป็นของการประกอบกิจการ และการใช้
 คลื่นความถี่ ข้อ ๘.๒.๓.๑..... ข้อ ๘.๒.๓.๒..... ข้อ ๘.๒.๓.๓ ที่กำหนดว่า กรณีกิจการโทรคมนาคม
 และกิจการอื่นให้มีระยะเวลาสูงสุดไม่เกิน ๑๕ ปี นับแต่วันที่แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ใช้บังคับ
 ทั้งนี้ ไม่เกินกว่าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการโทรคมนาคม โดยชอบด้วยกฎหมาย และข้อ
 ๘.๒.๔ ที่กำหนดว่า การคืนคลื่นความถี่อื่นๆ ให้เป็นไปตามที่ กสทช. กำหนด กับบทบัญญัติ มาตรา ๔๗
 แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ วรรคแรก ที่บัญญัติว่า คลื่นความถี่วิทยุคมนาคมเป็นทรัพยากรสื่อสารของ
 ชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ และวรรคสอง ที่บัญญัติว่า ให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระองค์กรหนึ่งทำหน้าที่
 จัดสรรคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมและกำกับการประกอบกิจการโทรคมนาคมแล้ว เห็นว่า คลื่นความถี่วิทยุ
 คมนาคมมีรัฐเป็นเจ้าของ และกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่วิทยุคมนาคม และ
 กำกับการประกอบกิจการโทรคมนาคมเท่านั้น มาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ มิได้บัญญัติให้
 องค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ ซึ่งก็คือผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่กำหนดระยะเวลา หรือเรียกให้หน่วยงานรัฐ
 หรือหน่วยงานทางปกครองที่ได้รับมอบหมายให้ประกอบกิจการโทรคมนาคมแทนรัฐ เช่น บริษัท กสท
 โทรคมนาคม-จำกัด(มหาชน), บริษัท ทีโอที จำกัด(มหาชน) ฯลฯ คืนคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมที่ได้รับ

จัดสรร และถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่ รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับแต่อย่างใด เพราะผู้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ฟ้องคดี และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) มีกระทรวงการคลังถือหุ้นในบริษัททั้งสองทั้งหมด (หนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์) ได้ถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมดังกล่าวในการประกอบกิจการโทรคมนาคมแทนรัฐนั่นเอง ด้วยเหตุนี้ จึงไม่มีเหตุผลใดเลยที่รัฐจะต้องตรากฎหมายให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่ กำหนดระยะเวลาหรือเรียกให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) คืนคลื่นความถี่ดังกล่าวแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จากเหตุผลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า เจตนารมณ์การจัดสรรคลื่นความถี่ตามมาตรา ๔๗ วรรคสอง แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงหมายความว่า การจัดสรรคลื่นความถี่ใหม่ที่มิใช่คลื่นความถี่ที่หน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานทางปกครองที่ได้รับมอบหมายให้ประกอบกิจการโทรคมนาคมแทนรัฐ ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุคมนาคม และถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่ รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ ฉะนั้น การที่มาตรา ๔๘ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ บัญญัติให้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีอำนาจหน้าที่กำหนดระยะเวลาที่

แน่นอนในการให้ผู้ได้รับจัดสรรคลื่นความถี่ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานทางปกครองที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินกิจการโทรคมนาคมแทนรัฐ คือนคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมดังกล่าวแก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นั้น จึงเป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ บทบัญญัติในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ทั้งหมด เป็นอันใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ เมื่อปรากฏว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๔๘ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ทั้งหมด เป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับแก่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) กรณี กำหนดระยะเวลาหรือเรียกให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) คืนคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่หนึ่ง 1722.6 – 1747.9 คู่กับ 1817.6 – 1842.9 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 25.3 + 25.3 MHz) ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ (เอกสารท้าย คำฟ้องหมายเลข ๑๕), ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทู มู ฟฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๙) และช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ (เอกสารท้าย คำฟ้องหมายเลข ๒๒) ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และ

พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ ใช้บังคับ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อสัญญาสัมปทานดังกล่าว สิ้นสุดลง มิได้ตามมาตรา ๖ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ เพราะเป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว ทำให้บทบัญญัติของแผนแม่บทการบริหาร คลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และ กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการ กระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ข้อ ๘.๒ ยุทธศาสตร์การคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือ ปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ ข้อ ๘.๒.๑ ข้อ ๘.๒.๒ ข้อ ๘.๒.๓ ข้อ ๘.๒.๓.๓ และข้อ ๘.๒.๔ ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งเป็น “กฎ” ตามกฎหมายที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๘๔ แห่ง พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศกำหนด ต้องตกเป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ไปด้วยเช่นกัน บทบัญญัติของแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และ กิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ข้อ ๘.๒ ยุทธศาสตร์การคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้ คลื่นความถี่ ข้อ ๘.๒.๑ ข้อ ๘.๒.๒ ข้อ ๘.๒.๓ ข้อ ๘.๒.๓.๓ และข้อ ๘.๒.๔ ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมด จึง นำมาใช้บังคับแก่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) กรณี กำหนดระยะเวลาหรือเรียกให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) คืนคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่หนึ่ง

1722.6 – 1747.9 คู่กับ 1817.6 – 1842.9 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 25.3 + 25.3 MHz) ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๕), ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทรุ มูฟฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๙) และช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒๒) ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่ รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อสัญญาสัมปทานดังกล่าวสิ้นสุดลง มิได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๖ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) การตราพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ ในหมวด ๓ แนวทางการจัดทำแผน มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๑ และหมวด ๘ บทเฉพาะกาล มาตรา ๘๓ ถึงมาตรา ๘๘ ไม่สอดคล้องกับมาตรา ๓๐๕ (๑) แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐

รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๓๐๕ บัญญัติว่า “ในวาระเริ่มแรก มิให้นำบทบัญญัติดังต่อไปนี้มาใช้

บังคับกับกรณีต่าง ๆ ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔๗ วรรคสอง มาใช้บังคับจนกว่าจะมีการตรา
 กฎหมายตามมาตรา ๔๗ จัดตั้งองค์กรเพื่อทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับดูแลการประกอบกิจการ
 วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่แถลง
 นโยบายต่อรัฐสภา โดยอย่างน้อยกฎหมายดังกล่าวต้องมีสาระสำคัญให้มีคณะกรรมการเฉพาะด้าน เป็น
 หน่วยย่อยภายในองค์กรนั้น แยกต่างหากจากกัน ทำหน้าที่กำกับดูแลการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงและ
 วิทยุโทรทัศน์ และกำกับการประกอบกิจการโทรคมนาคม และมีรายละเอียดว่าด้วยการกำกับและคุ้มครอง
 การดำเนินกิจการ การจัดให้มีกองทุนพัฒนาทรัพยากรสื่อสารและส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการ
 ดำเนินการสื่อสารมวลชนสาธารณะ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาที่
 ขอบด้วยกฎหมายที่ได้กระทำขึ้นก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ จนกว่าการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญา
 นั้นจะสิ้นสุด”

ขอเรียนว่า เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๓๐๕ (๑) แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ.
 ๒๕๕๐ แล้ว เห็นได้ว่า การตรากฎหมายตามมาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็คือการตรา
 พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์
 และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ นั้นเอง ดังนั้น การตราพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และ
 กำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ อย่างน้อย
 พระราชบัญญัติดังกล่าวจะต้องมีรายละเอียดว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินกิจการโทรคมนาคมของรัฐ
 ในที่นี้ก็คือบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) หลังจากสิ้นสุด
 สัญญาสัมปทานของหน่วยงานทั้งสอง แต่เมื่อพิจารณาบทบัญญัติในหมวด ๓ แนวทางการจัดทำแผน
 มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๑ และหมวด ๘ บทเฉพาะกาล มาตรา ๘๓ ถึงมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติ
 องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ

โทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ แล้ว ปรากฏว่า ไม่มีบทบัญญัติและมาตราใดเลยที่ให้ความคุ้มครองหรือเยียวยา บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐, พระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ หลังจากสิ้นสุดสัญญาสัมปทาน ทั้งๆ ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีกระทรวงการคลังถือหุ้นทั้งหมด (หนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์) ได้รับมอบหมายให้ประกอบกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่แทนรัฐ ฉะนั้น การตราพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ในหมวด ๓ แนวทางการจัดทำแผน มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๑ และหมวด ๘ บทเฉพาะกาล มาตรา ๘๓ ถึงมาตรา ๘๘ จึงไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๕ (๑) เพราะการตราพระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ในหมวด ๓ แนวทางการจัดทำแผน มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๑ และหมวด ๘ บทเฉพาะกาล มาตรา ๘๓ ถึงมาตรา ๘๘ ไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๐๕ (๑) แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ทำให้พระราชบัญญัติองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ในหมวด ๓ แนวทางการจัดทำแผน มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๑ และหมวด ๘ บทเฉพาะกาล มาตรา ๘๓ ถึงมาตรา ๘๘ ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐

บทบัญญัติข้อ ๘.๒ ยุทธศาสตร์การคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่ หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ ข้อ ๘.๒.๑, ข้อ ๘.๒.๒, ข้อ ๘.๒.๓ ข้อ ๘.๒.๓.๓ และข้อ ๘.๒.๔ ของแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๕ (๑)

ขอเรียนว่า เมื่อพิจารณาบทบัญญัติในแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ข้อ ๘.๒ ที่กำหนดว่า ยุทธศาสตร์การคืนคลื่นความถี่ เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ การคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุง การใช้คลื่นความถี่มีแนวทางดังนี้ ข้อ ๘.๒.๑ ที่กำหนดว่า กรณีส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐที่นำคลื่นความถี่ไปให้ผู้อื่นประกอบกิจการโดยการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาที่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผ่านการตรวจสอบโดยคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติแล้วให้คืนคลื่นความถี่เมื่อสิ้นสุดอายุการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญานั้น ข้อ ๘.๒.๒ ที่กำหนดว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่โดยชอบด้วยกฎหมายที่มีการกำหนดอายุให้คืนคลื่นความถี่ เมื่อสิ้นสุดอายุการอนุญาต ข้อ ๘.๒.๓ ที่กำหนดว่า กรณีผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่โดยชอบด้วยกฎหมายที่มีได้กำหนดอายุการใช้คลื่นความถี่ไว้ กสทช. จะกำหนดเวลาสิ้นสุดการใช้คลื่นความถี่ โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะความจำเป็นของการประกอบ

กิจการ และการใช้คลื่นความถี่ ข้อ ๘.๒.๓.๑..... ข้อ ๘.๒.๓.๒..... ข้อ ๘.๒.๓.๓ ที่กำหนดว่า กรณีกิจการ โทรคมนาคมและกิจการอื่นให้มีระยะเวลาสูงสุดไม่เกิน ๑๕ ปี นับแต่วันที่แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ ใช้บังคับ ทั้งนี้ ไม่เกินกว่าระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการโทรคมนาคม โดยชอบด้วย กฎหมาย และข้อ ๘.๒.๔ ที่กำหนดว่า การคืนคลื่นความถี่อื่นๆ ให้เป็นไปตามที่ กสทช. กำหนด กับ บทบัญญัติมาตรา ๓๐๕ (๑) แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว เห็นได้ว่า การตรากฎหมายตามมาตรา ๔๗ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็คือการตราพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ นั้นเอง ดังนั้น การตรา พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ อย่างน้อยพระราชบัญญัติดังกล่าวจะต้องมีรายละเอียดว่าด้วยการ คุ้มครองการดำเนินกิจการโทรคมนาคมของรัฐ ในที่นี้ก็คือบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) หลังจากสิ้นสุดสัญญาสัมปทานของหน่วยงานทั้งสอง แต่เมื่อพิจารณา บทบัญญัติในหมวด ๓ แนวทางการจัดทำแผน มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๑ และหมวด ๘ บทเฉพาะกาล มาตรา ๘๓ ถึงมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ แล้ว ปรากฏว่า ไม่มีบทบัญญัติและ มาตราใดเลยที่ให้ความคุ้มครองหรือเยียวยาบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และบริษัท ที โอที จำกัด (มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่ รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ

กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ หลังจากสิ้นสุด
 สัญญาสัมปทาน ทั้งๆ ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ซึ่งมี
 กระทรวงการคลังถือหุ้นทั้งหมด (หนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์) ได้รับมอบหมายให้ประกอบกิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่
 แทนรัฐ ฉะนั้น การตราพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ
 วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ในหมวด ๓ แนวทางการจัดทำแผน
 มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๑ และหมวด ๘ บทเฉพาะกาล มาตรา ๘๓ ถึงมาตรา ๘๘ จึงไม่สอดคล้องกับ
 รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๕ (๑) เพราะการตราพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และ
 กำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ในหมวด
 ๓ แนวทางการจัดทำแผน มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๑ และหมวด ๘ บทเฉพาะกาล มาตรา ๘๓ ถึงมาตรา
 ๘๘ ไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๐๕ (๑) แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ทำให้พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่น
 ความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใน
 หมวด ๓ แนวทางการจัดทำแผน มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๑ และหมวด ๘ บทเฉพาะกาล มาตรา ๘๓ ถึง
 มาตรา ๘๘ ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงส่งผลให้บทบัญญัติของแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่
 (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม
 แห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการ
 โทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ -
 ๒๕๕๙) ข้อ ๘.๒ ยุทธศาสตร์การคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ ข้อ
 ๘.๒.๑ ข้อ ๘.๒.๒ ข้อ ๘.๒.๓ ข้อ ๘.๒.๓.๓ และข้อ ๘.๒.๔ ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมด ซึ่งเป็น “กฎ” ตาม
 กฎหมายที่ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๓ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๘ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กร
 จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการ

โทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกาศกำหนด เป็นบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับมาตรา ๓๐๕(๑) แห่ง รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ไปด้วยเช่นกัน บทบัญญัติของแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่ แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) ข้อ ๘.๒ ยุทธศาสตร์การคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ ข้อ ๘.๒.๑ ข้อ ๘.๒.๒ ข้อ ๘.๒.๓ ข้อ ๘.๒.๓.๓ และข้อ ๘.๒.๔ ดังกล่าวทั้งหมด จึงไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๕ (๑)

ดังนั้น บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) จึงยังไม่สิ้นสุดสิทธิการถือครอง และ/หรือใช้งานคลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่หนึ่ง 1722.6 – 1747.9 คู่กับ 1817.6 – 1842.9 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 25.3 + 25.3 MHz) ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) เมื่อสัญญาให้ดำเนินการ ๑ ของบริษัท โทเทิลฯ สิ้นสุดลง, ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความ กว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) เมื่อสัญญาให้ดำเนินการ๑ ของบริษัท ทูรู มูฟฯ สิ้นสุดลง และช่วง คลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) เมื่อสัญญาให้ดำเนินการ๑ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ สิ้นสุดลง

3.1.2 บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ยังไม่ได้คืนคลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบ ความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) และช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz

(ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 เมื่อสัญญาให้ดำเนินการฯ ของ บริษัท ทูร มูฟฯ และบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ สิ้นสุดลง

ขอเรียนว่า หลังจากสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทูร มูฟฯ และบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 15 กันยายน 2556 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ได้ออกประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการคุ้มครองผู้ใช้บริการเป็นการชั่วคราวในกรณีสิ้นสุดการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาการให้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่ พ.ศ.2556 ให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) กับบริษัท ทูร มูฟฯ และบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ร่วมกันให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แก่ผู้ใช้บริการที่ยังคงค้างอยู่ในระบบต่อไปเป็นการชั่วคราว ช่วงตั้งแต่วันที่ 16 กันยายน 2556 ถึงวันที่ 15 กันยายน 2557 ต่อมาคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ได้ออกคำสั่ง ฉบับที่ 94/2557 เรื่อง การระงับการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยองค์การจัดสรรคลื่น ความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม สั่ง ณ วันที่ 17 กรกฎาคม 2557 ให้ขยายเวลาในการดำเนินการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แก่ผู้ใช้บริการที่ยังคงค้างอยู่ในระบบต่อไปอีก ถึงวันที่ 17 กรกฎาคม 2558 รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการคุ้มครองผู้ใช้บริการเป็นการชั่วคราวในกรณีสิ้นสุดการอนุญาต สัมปทาน หรือสัญญาการ ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ พ.ศ.2556, คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 94/2557 เรื่อง การระงับการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยองค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม สั่ง ณ วันที่ 17 กรกฎาคม 2557 และ ประกาศ กสทช. เรื่อง การคุ้มครองผู้ใช้บริการเป็นการชั่วคราวในกรณีสิ้นสุดการอนุญาตหรือสัมปทาน ตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 94/2557 ประกาศ ณ วันที่ 31 สิงหาคม 2557 เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๕๐ ถึง ๕๒ ครั้นเมื่อครบกำหนดขยายระยะเวลาตามคำสั่งคณะรักษาความ สงบแห่งชาติดังกล่าวแล้ว ปรากฏว่า บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) กับบริษัท ทูร มูฟฯ และ

บริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ก็ยังคงให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่บนคลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6MHz) และช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) แก่ผู้ใช้บริการที่ยังคงค้างอยู่ในระบบต่อไป จากข้อเท็จจริงดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ยังมิได้คืนคลื่นความถี่ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) และช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 เมื่อสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทู มูฟฯ และบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ สิ้นสุดลง

3.1.3 คลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) และช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) มิได้กลับคืนไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 โดยผลของกฎหมาย เมื่อสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทู มูฟฯ และบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ สิ้นสุดลง

ขอเรียนว่า เมื่อปรากฏว่า บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ยังไม่สิ้นสุดสิทธิการถือครองและ/หรือ ใช้งานคลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz(ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6MHz) เมื่อสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทู มูฟฯ สิ้นสุดลง และช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6MHz) เมื่อสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ สิ้นสุดลง ตามเหตุผลที่กล่าวไว้ในข้อ 3.1.1 แล้ว มีผลทำให้สิทธิในการถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0-1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6MHz(ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6MHz)

และช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) กลับคืนมายังบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) เมื่อสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทร มูฟฯ และบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ สิ้นสุดลง เพราะบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร คลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความ กว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) และช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) จากคณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหาร ความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่น ความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มีผลใช้บังคับ ซึ่งบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้ อนุญาตหรือให้สิทธิบริษัท โทร มูฟฯ ใช้งานคลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) และบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ ใช้งานคลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) ในการดำเนินการให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่แก่ ประชาชนในพื้นที่ต่างๆ ทั่วประเทศตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทร มูฟฯ และบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ จนกว่าสัญญาสัมปทานดังกล่าวจะสิ้นสุดลง ฉะนั้น คลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) และช่วง คลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz)

จึงมิได้กลับคืนไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 โดยผลของกฎหมาย เมื่อสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทู มูฟฯ และบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ สิ้นสุดลง

๓.๑.๔ การคืนคลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) บางส่วน ขนาดความกว้างแถบความถี่ ๔.๘ + ๔.๘ MHz ของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) มีลักษณะเป็นการคืนแบบ มีเงื่อนไขบังคับก่อน ว่า การคืนคลื่นความถี่ดังกล่าวจะมีผลก็ต่อเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง ส่วนที่เหลือ ขนาดความกว้างแถบความถี่ ๑๙.๗ + ๑๙.๗ MHz โดยเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์การใช้งาน จากเดิม “ที่จะใช้งานภายใต้สัญญาสัมปทาน” เป็น “บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ใช้งาน”

ขอเรียนว่า บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) มีสิทธิถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5–1785.0 คู่กับ 1855.5–1880.0MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) ภายใต้สัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ (ภายใต้สัญญาสัมปทาน) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นต้นไป เพราะ คลื่นความถี่ดังกล่าวบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรรมาจากคณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ ต่อมาเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (นาย

พรชัย รุจิประภา) ได้มีหนังสือขอให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) พิจารณาดำเนินการคืนคลื่นความถี่ ขนาดความกว้างแถบความถี่ ๕ MHz ที่ได้รับคืนจากบริษัท โทเทิลฯ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อให้เป็นไปตามมติที่ประชุมคณะทำงาน บรอดแบนด์แห่งชาติ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายบันทึกข้อความสำนักปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่ ทก ๐๒๑๗/๗๑๗๑ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การคืนคลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ให้สำนักงาน กสทช. เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๕๓

ครั้งเมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ในการประชุมครั้งที่ ๙ /๒๕๕๘ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ได้พิจารณาเรื่องการคืนคลื่นดังกล่าวแล้ว มีมติดังนี้

“๑. ให้ฝ่ายจัดการแจ้งกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ทก.) ว่า บมจ. กสท โทรคมนาคม ไม่ขัดข้องในการคืนคลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ขนาดความกว้าง ๒x๔.๘ MHz เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของ ทก. และมติที่ประชุมคณะทำงานบรอดแบนด์แห่งชาติ ในการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศชาติ พร้อมยืนยันสิทธิของการใช้คลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ช่วงที่สองในส่วนที่เหลืออยู่ โดยสงวนสิทธิในเรื่องการดำเนินการตามข้อ ๒. และ บมจ. กสท โทรคมนาคม ต้องดำเนินการตามขั้นตอนระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผ่านคณะกรรมการกำกับดูแลตามมาตรา ๔๓ ของ พ.ร.บ.การให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ รวมทั้งความเห็นของกระทรวงการคลังในฐานะผู้ถือหุ้นทั้งหมดเพื่อพิจารณาต่อไป

๒. ให้ฝ่ายจัดการมีหนังสือแจ้ง กสทช. ยืนยันการมีสิทธิใช้คลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ช่วงที่ ๒ เพื่อประกอบกิจการดำเนินการตามใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่ ๓ ตาม

กำหนดระยะเวลาสิ้นสุดอายุใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่ ๓ (๓ สิงหาคม ๒๕๖๘) โดยสงวนสิทธิ์ที่จะพิจารณาดำเนินการใดๆ เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องต่อไป

ทั้งนี้ ในการแจ้งตามข้อ ๑. และข้อ ๒. บมจ. กสท โทรคมนาคม ยินดีจะดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายของ ทก. และมติที่ประชุมคณะกรรมการบอร์ดแห่งชาติ โดยขอความอนุเคราะห์ให้ ทก. ดำเนินการให้เกิดความชัดเจนในสิทธิการใช้คลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ช่วงที่ ๒ ส่วนที่เหลือของ บมจ. กสท โทรคมนาคม เพื่อประกอบการดำเนินการตามใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่ ๓ ตามกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดอายุใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่ ๓ (๓ สิงหาคม ๒๕๖๘) โดยเร็ว อย่างไรก็ตาม หากการคืนคลื่นความถี่ตามข้อ ๑. ไม่ได้มีการนำไปดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวแล้ว หรือไม่มีความชัดเจนในสิทธิการใช้คลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ช่วงที่ ๒ ส่วนที่เหลือ บมจ. กสท โทรคมนาคม ขอสงวนสิทธิ์ในการที่จะพิจารณาเพื่อดำเนินการใดๆ เพื่อรักษาผลประโยชน์ขององค์กรและประเทศชาติต่อไป”

รายละเอียดปรากฏตามบันทึกข้อความบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ฝ่ายคณะกรรมการบริษัท ด้วนที่สุด ที่ กสท กอ.(ปก.๑)/๑๐๒๖-๔ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การคืนคลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ตามนโยบายกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ทก.) และมติที่ประชุมคณะกรรมการบอร์ดแห่งชาติ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๕๔

ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้มีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร แจ้งว่า คณะกรรมการของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๘ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ได้พิจารณาหนังสือสำนักปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่ ทก ๐๒๑๗/๗๑๗๑ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การคืนคลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ให้สำนักงาน กสทช. แล้ว มีมติไม่ขัดข้องใน

การคลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วง ที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) บางส่วน ขนาดความกว้างแถบความถี่ ๔.๘ + ๔.๘ MHz ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และมติที่ประชุมคณะกรรมการโทรคมนาคมแห่งชาติ และบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ยืนยันว่า คลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) เป็นสิทธิของ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ตามที่ได้รับจัดสรรจากกรมไปรษณีย์โทรเลข (กปท.) และคณะกรรมการประสานงานการจัดและบริหารความถี่วิทยุแห่งชาติ (กบถ.) และเห็นว่า การอนุญาตใช้คลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) ตามที่ปรากฏในใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แบบที่สาม เลขที่ ๓๓/๔๘/๐๐๒ ของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) เป็นการอนุญาตให้บริษัทเอกชนตามสัญญาสัมปทานใช้คลื่นความถี่เพื่อประกอบกิจการโทรคมนาคมตามเงื่อนไขสัญญาสัมปทานในนามของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ในฐานะผู้ให้สัมปทานเท่านั้น โดยสิทธิของ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ในฐานะผู้รับจัดสรรคลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) มิได้สิ้นสุดลงพร้อมกับระยะเวลาของสัญญาสัมปทานแต่อย่างใด แม้ว่าเดิมบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) จะขอใช้คลื่นความถี่ย่านดังกล่าวภายใต้วัตถุประสงค์ที่จะใช้ภายใต้สัญญาสัมปทานก็ตาม และจนถึงขณะนี้บริษัท โทเทิ่ลา ยังไม่เคยมีการใช้งานคลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) แต่ประการใด เพื่อให้มีการใช้งานคลื่นความถี่อย่างเต็มประสิทธิภาพและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) จึงขอปรับปรุงการใช้

งานคลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ช่วงที่สอง ส่วนที่เหลือ ขนาดความกว้างแถบความถี่ ๑๙.๗+๑๙.๗ MHz โดยขอเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์การใช้งาน จากเดิม “ที่จะใช้ภายใต้สัญญาสัมปทาน” เป็น “บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) เป็นผู้ใช้งานคลื่นความถี่ดังกล่าว” โดยขอให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ดำเนินการให้เกิดความชัดเจนในสิทธิการใช้คลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ช่วงที่สอง ส่วนที่เหลือ ขนาดความกว้างแถบความถี่ ๑๙.๗+๑๙.๗ MHz เพื่อประกอบการดำเนินการตามใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคม แบบที่สาม ของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ตามกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดอายุใบอนุญาตประกอบกิจการโทรคมนาคมแบบที่ ๓ (๓ สิงหาคม ๒๕๖๘) โดยเร็ว หากไม่มีความชัดเจน ในสิทธิการใช้คลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ช่วงที่สอง ส่วนที่เหลือ ขนาดความกว้างแถบความถี่ ๑๙.๗+๑๙.๗ MHz บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ขอสงวนสิทธิ์ในการที่จะพิจารณาเพื่อดำเนินการใดๆ เพื่อรักษามลประโยชน์ขององค์กรและประเทศชาติต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายหนังสือบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ที่ กสท บร.(สท)/๘๒ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เรื่อง การคืนคลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ตามนโยบายกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ทก.) และมติที่ประชุมคณะกรรมการแห่งชาติ เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๕๕

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การคืนคลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) บางส่วน ขนาดความกว้างแถบความถี่ ๔.๘ + ๔.๘ MHz ของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ดังกล่าวนั้น มีลักษณะเป็นการคืนแบบมีเงื่อนไขบังคับก่อน ว่า การคืนคลื่นความถี่ดังกล่าวจะมีผลก็ต่อเมื่อ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อนุญาตให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง ส่วนที่เหลือ -ขนาดความกว้างแถบความถี่ ๑๙.๗ + ๑๙.๗ MHz

โดยเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์การใช้งาน จากเดิม “ที่จะใช้งานภายใต้สัญญาสัมปทาน” เป็น “บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) เป็นผู้ใช้งาน” เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ยังไม่อนุญาต บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ปรับปรุงการใช้งานคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง ส่วนที่เหลือ ขนาดความถี่ ๑๙.๗ + ๑๙.๗ MHz โดยเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์การใช้งาน จากเดิม “ที่จะใช้งานภายใต้สัญญาสัมปทาน” เป็น “บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) เป็นผู้ใช้งาน” รายละเอียดปรากฏตามสำเนาภาพถ่ายหนังสือผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑ ส่วนที่สุด ที่ สทท ๕๐๑๐/๓๐๘๕๖ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๘ เรื่อง การดำเนินการปรับเปลี่ยนการใช้งานคลื่นความถี่ในย่าน ๑๘๐๐ MHz เพื่อกาอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ย่าน ๑๘๐๐ MHz เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๕๖ ทำให้การคืนคลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) บางส่วน ขนาดความถี่ความถี่ ๔.๘ + ๔.๘ MHz ของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ดังกล่าว ไม่เป็นผล เพราะเงื่อนไขบังคับก่อนดังกล่าวข้างต้นนั้น ไม่สำเร็จ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงถือว่า บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ยังมีได้คืนคลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz(ความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) บางส่วน ขนาดความถี่ความถี่ ๔.๘ + ๔.๘ MHz ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๘๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบกับมาตรา ๑๔๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และในระหว่างที่เงื่อนไขยังไม่สำเร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จะนำคลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) บางส่วน ขนาดความถี่ความถี่ ๔.๘ + ๔.๘ MHz ดังกล่าวนั้น ไปประมูลตาม ประกาศ สททท. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz ให้เป็นที่เสื่อมเสียประโยชน์แก่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) มิได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา

๑๘๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประกอบกับมาตรา ๑๔๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

3.1.5 บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับการคุ้มครองสิทธิในการประกอบกิจการโทรคมนาคม พร้อมกับถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่หนึ่ง 1722.6 – 1747.9 คู่กับ 1817.6 – 1842.9 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 25.3 + 25.3 MHz) ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz), ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) และช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) มีอยู่ ขณะที่เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย จนกว่าบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) จะสิ้นสภาพการเป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ตามมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2542

ขอเรียนว่า เมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ มาตรา 26 วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า “ในกรณีที่กฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจที่มีการเปลี่ยนทุนเป็นหุ้นของบริษัทหรือกฎหมายอื่น มีบทบัญญัติให้อำนาจรัฐวิสาหกิจดำเนินการใด ๆ ต่อบุคคล ทรัพย์สิน หรือสิทธิของบุคคล หรือมีบทบัญญัติให้การดำเนินการของรัฐวิสาหกิจนั้นได้รับยกเว้นไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการใด หรือได้รับยกเว้นการปฏิบัติตามกฎหมายในเรื่องใด หรือมีบทบัญญัติให้สิทธิพิเศษแก่รัฐวิสาหกิจนั้น เป็นกรณีเฉพาะ หรือมีบทบัญญัติคุ้มครองกิจการ พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ ให้ถือว่า บทบัญญัตินั้นมีผลใช้บังคับต่อไป โดยบริษัทมีฐานะอย่างเดียวกับรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายดังกล่าว” และวรรคห้า ที่บัญญัติว่า “อำนาจ สิทธิ หรือประโยชน์ตามวรรคหนึ่งให้สิ้นสุดลงเมื่อบริษัท

นั้นสิ้นสภาพการเป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ” แล้ว จะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ มาตรา 26 บัญญัติให้ความคุ้มครองสิทธิในการประกอบกิจการโทรคมนาคมพร้อมกับถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่หนึ่ง 1722.6 – 1747.9 คู่กับ 1817.6 – 1842.9 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 25.3 + 25.3 MHz) ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz), ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) และช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) มีอยู่ขณะที่เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย จนกว่าบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) จะสิ้นสภาพการเป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ยังคงเป็นรัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502 มาตรา 4 (ข) เพราะกระทรวงการคลังถือหุ้นในบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ทั้งหมดตามที่ได้กล่าวไว้ในคำฟ้องข้อ 1 ฉะนั้น บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) จึงมีสิทธิในการประกอบกิจการโทรคมนาคม พร้อมกับถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่หนึ่ง 1722.6 – 1747.9 คู่กับ 1817.6 – 1842.9 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 25.3 + 25.3 MHz) ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz), ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) และช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) มีอยู่ขณะที่เป็นการสื่อสารแห่งประเทศไทย ได้ตลอดไป โดยผลของกฎหมาย จนกว่าบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) จะสิ้นสภาพการเป็น

รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ มาตรา 26 วรรคหนึ่งและวรรคห้า

3.1.6 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 สิ้นสุดลงตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 11/2557 เรื่อง การสิ้นสุดของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกาศ ณ วันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2557

ขอเรียนว่า เมื่อพิจารณารัฐธรรมนูญ พ.ศ.2540 แล้ว จะเห็นได้ว่า มาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญ พ.ศ.2540 บัญญัติให้มืองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ ซึ่งก็คือ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) และคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคม ซึ่งเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ และเมื่อพิจารณารัฐธรรมนูญ พ.ศ.2550 แล้ว จะเห็นได้ว่า มาตรา 47 ของรัฐธรรมนูญ พ.ศ.2550 บัญญัติให้มืองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ ซึ่งก็คือ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคม ซึ่งเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ

จากบทบัญญัติ มาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญ พ.ศ.2540 และมาตรา 47 ของรัฐธรรมนูญ พ.ศ.2550 ดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่า รัฐให้ความสำคัญในการจัดสรรคลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุโทรคมนาคม ซึ่งเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติ โดยการบัญญัติให้มืองค์กรของรัฐที่ทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุโทรคมนาคมไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแต่ละฉบับ เมื่อปรากฏว่า คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้เข้าควบคุมอำนาจในการปกครองประเทศ ตั้งแต่วันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 และประกาศให้รัฐธรรมนูญ พ.ศ.2550 สิ้นสุดลง ยกเว้นหมวด 2 แต่ยังคงให้องค์กรอิสระและองค์กร

อื่น ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ.2550 ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 11/2557 เรื่อง การสิ้นสุดของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกาศ ณ วันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 ในช่วงที่มีการเปลี่ยนผ่านจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับเก่าไปสู่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับใหม่ โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2557 เป็นต้นไป จึงเห็นได้ชัดว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 มีหน้าที่แต่เพียงกำกับการประกอบกิจการโทรคมนาคมให้เป็นไปตามกฎหมายเท่านั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ไม่มีอำนาจในการจัดสรรคลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุโทรคมนาคมซึ่งเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติในช่วงที่ยังไม่มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับถาวร) เพื่อใช้เป็นหลักในการปกครองประเทศ

ด้วยเหตุตามที่กล่าวในข้อ 3.1.1 ถึงข้อ 3.1.6 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 จึงไม่มีอำนาจ นำคลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ย่านความถี่วิทยุ 1710-1785/1805-1880 เมกะเฮิร์ตซ์ (MHz) ไปประมูลตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz

3.2 การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ออกประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz โดยการนำคลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ย่านความถี่วิทยุ 1710-1785/1805-1880 เมกะเฮิร์ตซ์ (MHz) ไปประมูล นั้น มีลักษณะเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

ขอเรียนว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ทราบที่อยู่แล้วว่า คลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ย่านความถี่วิทยุ 1710-1785/1805-1880 เมกะเฮิร์ตซ์ (MHz) ตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้ยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามต่อศาลปกครองตามรายละเอียดที่กล่าวไว้ในคำฟ้อง ข้อ 2.7

ซึ่งขณะนี้คืออยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครอง อีกทั้งก็ทราบดีว่า คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้เข้าควบคุมอำนาจในการปกครองประเทศ ตั้งแต่วันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2557 และประกาศให้รัฐธรรมนูญ พ.ศ.2550 สิ้นสุดลงแล้ว ซึ่งตามสื่อต่างๆ ก็โฆษณาประชาสัมพันธ์ว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับถาวร) ที่ใช้เป็นหลักในการปกครองประเทศ กำลังร่างอยู่ในขณะนี้ คาดว่าจะแล้วเสร็จในเวลาไม่นาน และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับถาวร) อาจจะมีบัญญัติให้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการจัดสรรคลื่นความถี่ขึ้นใหม่ เพื่อใช้ในการควบคุมการจัดสรรคลื่นความถี่ที่ใช้ในการรับส่งวิทยุโทรคมนาคม ซึ่งเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติมีมูลค่านับแสนล้านบาท ดังเช่นที่มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตรา ๔๗ ของรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมีกฎและกติกาเกี่ยวกับการจัดสรรคลื่นความถี่เป็นแบบใหม่ที่ไม่เหมือนเดิมก็ได้ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 กลับเร่งรีบนำคลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ย่านความถี่วิทยุ 1710-1785/1805-1880 เมกะเฮิร์ตซ์ (MHz) ไปประมูล ตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz อย่างเห็นได้ชัด การใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในการนำคลื่นความถี่ย่าน 1800 MHz ย่านความถี่วิทยุ 1710-1785/1805-1880 เมกะเฮิร์ตซ์ (MHz) ไปประมูลตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz จึงมีพิรุธน่าสงสัยว่าจะไม่สุจริต, ไม่โปร่งใส หรือโดยมิชอบ และเมื่อปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 มีมติให้บริษัท แจส โมบาย บรอดแบนด์ จำกัด, บริษัท ดีแทค ไตรเน็ต จำกัด, บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด และบริษัท ทูมูฟ เอช ยูนิเวอร์แซล คอมมิวนิเคชั่น จำกัด ผ่านคุณสมบัติและมีสิทธิเข้าร่วมประมูลคลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ย่านความถี่วิทยุ 1710-1785/1805-1880 เมกะเฮิร์ตซ์ (MHz) ตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นกลุ่มบริษัทที่เคยประมูลได้คลื่นความถี่ ย่าน 2.1 GHz (คลื่นความถี่ระบบ 3G) ไปแล้ว จึงทำให้น่าสงสัยถึงการให้ดุลพินิจในการออก

ประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 เป็นอย่างยิ่ง ว่าทำไมถึงเร่งรีบประมูลคลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ย่านความถี่วิทยุ 1710-1785/1805-1880 เมกะเฮิรตซ์ (MHz) ทั้งๆ ที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับถาวร) ที่ใช้เป็นหลักในการปกครองประเทศ กำลังจะร่างเสร็จและประกาศใช้ในเวลาอีกไม่นานแล้ว ในทางตรงข้าม ที่ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามอ้างโดยการโฆษณาชวนเชื่อตามสื่อต่างๆ ว่า หากมีการประมูลคลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz แล้ว จะทำให้มีรายได้เข้าสู่ประเทศชาติมากมายมหาศาล อีกทั้งจะเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศนั้นก็ไม่เป็นความจริงแต่อย่างใด เพราะ ประเทศชาติจะได้เงินจากการประมูลคลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz ประมาณสามหมื่นล้านบาท ซึ่งเป็นจำนวนไม่มากเมื่อเทียบกับจำนวนรายได้ที่บริษัทเอกชนจะได้รับตลอดระยะเวลาตามใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz ที่ยาวนานถึงประมาณ 18 ปี แล้ว ถ้าบริษัทเอกชนซึ่งมีชาวต่างชาติถือหุ้นหรือถือหุ้นแฝงอยู่ในบริษัทที่ประมูลคลื่นความถี่ ย่าน ๑๘๐๐ MHz ตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz แล้วได้คลื่นความถี่ดังกล่าวไปก็จะเป็นการสร้างรายได้ให้กับบริษัทดังกล่าวอย่างมากมายมหาศาลจำนวนหลายแสนล้านบาท จากข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงเห็นได้ชัดว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ใช้ดุลพินิจในการออกประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz โดยมีขอบ

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ออกประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz โดยการนำคลื่นความถี่ ย่าน

1800 MHz ย่านความถี่วิทยุ 1710-1785/1805-1880 เมกะเฮิรตซ์ (MHz) ไปประมาณ นั้น จึงมีลักษณะเป็น
การใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

ข้อ 4. การโต้แย้งสิทธิ

การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ที่ร่วมกันออกประกาศ กสทช. เรื่อง
หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz นำคลื่นความถี่
ย่าน 1800 MHz ย่านความถี่วิทยุ 1710-1785/1805-1880 เมกะเฮิรตซ์ (MHz) ไปประมาณ จึงเป็นการ
โต้แย้งสิทธิในการถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วง ที่หนึ่ง
1722.6 – 1747.9 คู่กับ 1817.6 – 1842.9 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 25.3 + 25.3 MHz) ช่วงคลื่น
ความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5
MHz) เมื่อสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ สิ้นสุดลง, ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ
1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) เมื่อสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท
ทรู มูฟวี่ สิ้นสุดลง และช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบ
ความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) เมื่อสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ สิ้นสุดลง ของบริษัท กสท
โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) และ/หรือถือเป็นการกระทำที่ขัดต่อพระราชบัญญัติ ทุนรัฐวิสาหกิจ
พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และวรรคห้า อันเป็นกฎหมายคุ้มครองสิทธิของผู้บริษัท กสท
โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ซึ่งเป็นกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนโดยชัดแจ้งและ
~~อย่างร้ายแรง ทำให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรือ~~
อาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้ เพราะถ้ามีผู้ประมาณได้คลื่นความถี่ดังกล่าวไปแล้วจะทำ
ให้มีผลกระทบต่อสิทธิในการถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่ดังกล่าวของบริษัท กสท โทรคมนาคม

จำกัด(มหาชน) ตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และวรรคห้า หลังจากสัญญาสัมปทานทั้งสามฉบับดังกล่าวสิ้นสุดลง ด้วยเหตุที่ไม่สามารถถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่ดังกล่าวได้อีกต่อไป และคำฟ้องและคำขอท้ายคำฟ้องของบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) คดีหมายเลขดำที่ 2128/2556 ของศาลปกครองกลาง ระหว่าง บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) กับผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสาม ในส่วนที่ขอให้ศาลพิพากษาเกี่ยวกับเรื่องคลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ย่านความถี่วิทยุ 1710-1785/1805-1880 เมกะเฮิร์ตซ์ (MHz) ตามรายละเอียดที่กล่าวไว้ในคำฟ้องข้อ 2.7 หากในที่สุดผลคดีปรากฏว่า บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) เป็นฝ่ายชนะคดีดังกล่าว บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ก็จะไม่สามารถบังคับคดีให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลได้ ซึ่งขณะนี้คดีดังกล่าวยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครอง

ข้อ 5. คำขอท้ายคำฟ้อง

ด้วยเหตุและผลตามที่ได้กล่าวไว้ในคำฟ้องข้อ 1 ถึงข้อ 4 ดังกล่าวข้างต้น จึงมีความประสงค์ ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังต่อไปนี้

5.1 ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งว่า บทบัญญัติมาตรา ๔๘ และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และบทบัญญัติข้อ ๘.๒ ยุทธศาสตร์การคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่ หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ ข้อ ๘.๒.๑, ข้อ ๘.๒.๒, ข้อ ๘.๒.๓ ข้อ ๘.๒.๓.๓ และข้อ ๘.๒.๔ ของแผนแม่บทการบริหารจัดการคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารจัดการคลื่นความถี่ (พ.ศ. ๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) ทั้งหมด ขัดหรือแย้งต่อมาตรา ๔๗ ของ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นำบทบัญญัติของกฎหมายและกฎ
 ดังกล่าวมาใช้บังคับแก่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) กรณี กำหนดระยะเวลาหรือเรียกให้บริษัท
 กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) คืนคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่
 หนึ่ง 1722.6 – 1747.9 คู่กับ 1817.6 – 1842.9 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 25.3 + 25.3 MHz) ช่วง
 คลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 +
 24.5 MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๕), ช่วงคลื่น
 ความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) ตาม
 สัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทู มูฟา (เอกสารท้าย คำฟ้องหมายเลข ๑๙) และช่วงคลื่นความถี่
 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) ตามสัญญาให้
 ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒๒) ที่บริษัท กสท
 โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อน
 วันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง
 วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.
 ๒๕๕๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ
 กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ ใช้บังคับ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี
 ที่ ๓ เมื่อสัญญาสัมปทานดังกล่าวสิ้นสุดลง มิได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๖ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ เมื่อ
 สัญญาสัมปทานดังกล่าวสิ้นสุดลง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีอำนาจนำคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมย่าน 1800
 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่หนึ่ง 1722.6 – 1747.9 คู่กับ 1817.6 – 1842.9 MHz (ความกว้างแถบ
 ความถี่ 25.3 + 25.3 MHz) ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0
 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ (เอกสาร
 ท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๕), ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบ
 ความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทู มูฟา (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข

๑๙) และช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนาฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒๒) ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ ไปประมวลตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz

5.2 ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งว่า บทบัญญัติในหมวด ๓ แนวทางการจัดทำแผนมาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๑ และหมวด ๘ บทเฉพาะกาล มาตรา ๘๓ ถึงมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และบทบัญญัติข้อ ๘.๒ ยุทธศาสตร์การคืนคลื่นความถี่เพื่อนำไปจัดสรรใหม่ หรือปรับปรุงการใช้คลื่นความถี่ ข้อ ๘.๒.๑, ข้อ ๘.๒.๒, ข้อ ๘.๒.๓ ข้อ ๘.๒.๓.๓ และข้อ ๘.๒.๔ ของแผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ.๒๕๕๕) ที่แนบท้ายประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง แผนแม่บทการบริหารคลื่นความถี่ (พ.ศ.๒๕๕๕) แผนแม่บทกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) และแผนแม่บทกิจการโทรคมนาคม ฉบับที่ ๑ (พ.ศ.๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) ทั้งหมด ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ พ.ศ.๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๕(๑) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นำบทบัญญัติของกฎหมายและกฎดังกล่าวมาใช้บังคับแก่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) กรณี กำหนดระยะเวลาหรือเรียกให้บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) คืนคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่หนึ่ง 1722.6 – 1747.9 คู่กับ 1817.6 – 1842.9 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 25.3 + 25.3 MHz) ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5

- 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๕), ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทูรู มูฟฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๙) และช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒๒) ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ ใช้บังคับ ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อสัญญาสัมปทานดังกล่าวสิ้นสุดลง มิได้ เมื่อสัญญาสัมปทานดังกล่าวสิ้นสุดลง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่มีอำนาจนำคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมย่าน 1800 MHz ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่หนึ่ง 1722.6 – 1747.9 คู่กับ 1817.6 – 1842.9 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 25.3 + 25.3 MHz) ช่วงคลื่นความถี่ ช่วงที่สอง 1760.5 – 1785.0 คู่กับ 1855.5 – 1880.0 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 24.5 + 24.5 MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท โทเทิลฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๑๖), ช่วงคลื่นความถี่ 1710.0 – 1722.6 คู่กับ 1805.0 – 1817.6 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ทูรู มูฟฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒๐) และช่วงคลื่นความถี่ 1747.9 – 1760.5 คู่กับ 1842.9 – 1855.5 MHz (ความกว้างแถบความถี่ 12.6 + 12.6 MHz) ตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ของบริษัท ดิจิตอล โฟนฯ (เอกสารท้ายคำฟ้องหมายเลข ๒๓) ที่บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด(มหาชน) ได้รับจัดสรร และถือครองและ/หรือใช้งานคลื่นความถี่วิทยุคมนาคมอยู่ก่อนวันที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐, พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๓, พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.

๒๕๔๔, รัฐธรรมนูญ พ.ศ.๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.๒๕๕๓ ใช้บังคับ ไปประมวลตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz

5.3 ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งระงับการประมวลคลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ย่านความถี่วิทยุ 1710-1785/1805-1880 เมกะเฮิรตซ์ (MHz) ตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz ทั้งหมด

5.4 ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเพิกถอนประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz ทั้งฉบับ

5.5 หากมีการประมวลคลื่นความถี่ตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งว่า การประมวลคลื่นความถี่ ย่าน 1800 MHz ย่านความถี่วิทยุ 1710-1785/1805-1880 เมกะเฮิรตซ์ (MHz) ตามประกาศ กสทช. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่สำหรับกิจการโทรคมนาคม ย่าน 1800 MHz ตกเป็นโมฆะทั้งหมด

ควรมีควรแล้วแต่จะโปรด

ลงชื่อ.....ผู้ฟ้องคดี

(นาย สมโชค สุขใส)

บัญชีรายชื่อและที่อยู่ของผู้ถูกฟ้องคดี

๑. สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อยู่ที่ ๘๗ ถนนพหลโยธิน ซอย ๘ (สายลม) แขวงสามเสนใน เขตพญาไท
กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๔๐๐ โทรศัพท์ ๐๒-๒๗๑-๐๑๕๑ - ๖๐
๒. คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 อยู่ที่ ๘๗ ถนนพหลโยธิน ซอย ๘ (สายลม)
แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๔๐๐ โทรศัพท์ ๐๒-๒๗๑-๐๑๕๑ - ๖๐
๓. คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3
อยู่ที่ ๘๗ ถนนพหลโยธิน ซอย ๘ (สายลม) แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร
รหัสไปรษณีย์ ๑๐๔๐๐ โทรศัพท์ ๐๒-๒๗๑-๐๑๕๑ - ๖๐